XXXII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. FEBRUÁR 26.

Ludas Matyi

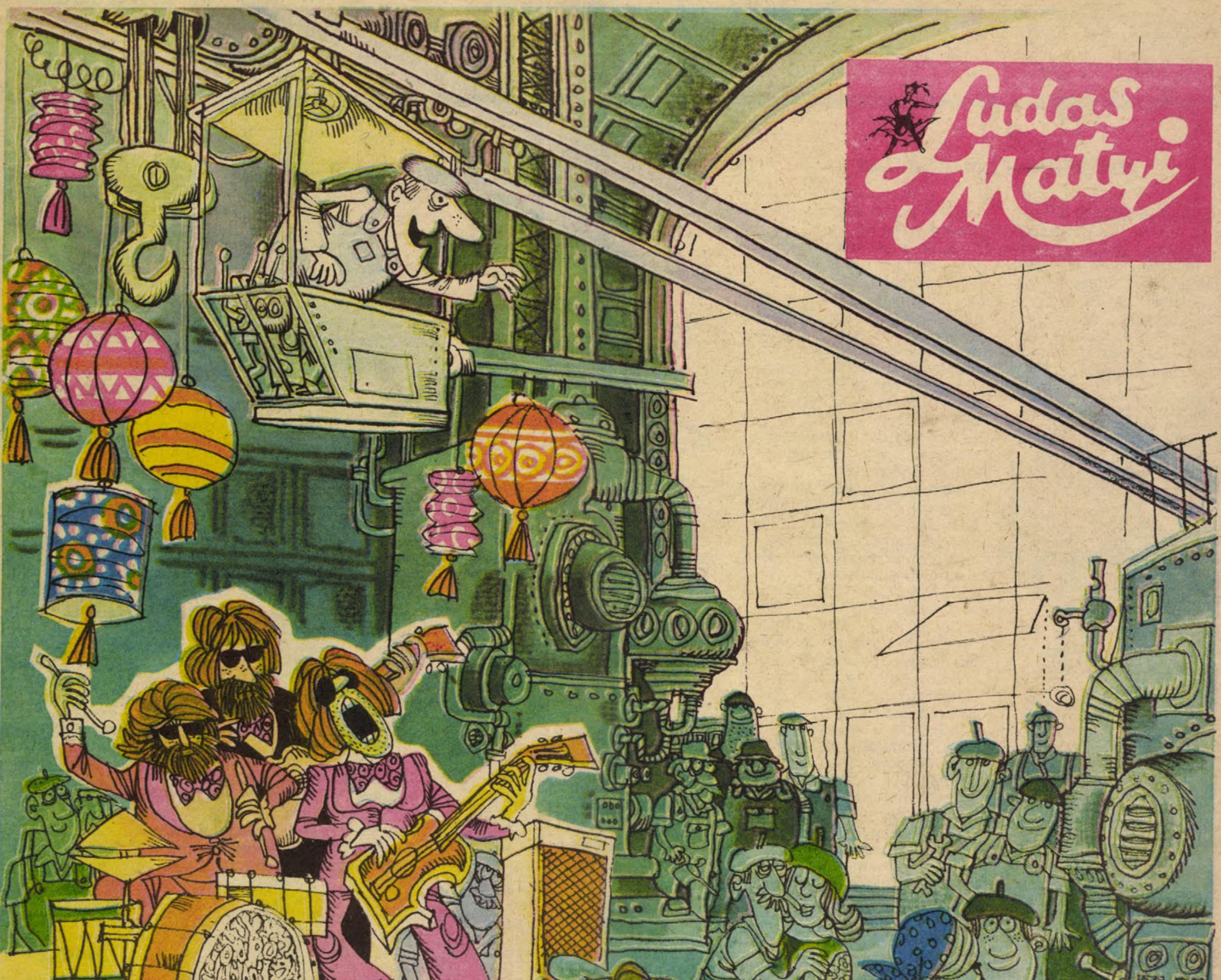

MUNKASZERVEZÉS — *Mondja, miért délelőtt tartják a farsangi bált?*
— *Mert beatzenekart még mindig könnyebb szerezni, mint anyagot...*

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

EGY RENDELET MARGÓJÁRA

Az egészségügyi miniszter, valamint az építésügyi és városfejlesztési miniszter 1970-ben kelt együttes rendelete a tanácsok feladatkörébe utalta a parkok, ligetek, sportolásra alkalmas közterületek kezelését és tisztántartását. Ez a rendelkezés a gyakorlatban jól bevált, körültekintően, gondosan fogalmazta meg a feladatainkat.

Meglepetéssel olvastam a 2/1976./I. 16./ÉVM. számú rendeletet, amely ugyancsak a tanácsi szervek kezelésében levő közhasználatú zöldterületek fenntartásáról és használatáról szól. Ami ebben legjobban meglepett, az a rendelet 7. §-ában a következőképpen fogalmazódott meg:

„(1) bek. A közhasználatú zöldterületekről és a fenntartásukkal kapcsolatos tevékenységről azok kezelői kötelesek nyilvántartást vezetni.

(2) bek. A nyilvántartás tartalmát és módját az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium — a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériummal egyetértésben — külön intézkedésben állapítja meg.”

Megvallom őszintén, nem nagy lelkesedéssel várja a tanácsi apparátus ezt a kiadásra kerülő, bizonyosan részletes és terjedelmes külön intézkedést.

Már csak azért sem, mert ellenkezik a 19/1975./XII. 28./ MüM.—PM. rendelettel, amely a létszámfelvételi zárlatról szól. Ez a rendelkezés ugyanis előírja: *„A csökkenő létszámot munkaszervezési intézkedésekkel, az ügyintézés és adminisztrációs ügyviteli munka ésszerű egyszerűsítésével, s a munkafegyelem erősítésével kell ellensúlyozni.”*

Többször átolvastam a két jogszabályt, és sehogy sem tudom őket összeegyeztetni: hogyan csökkentsük az adminisztrációt, ha újabb kimutatásokat kell megint gyártanunk?

Nem kellene e két jogszabály egyeztetéséről esetleg egy újabb jogszabályt alkotni?

Majer Imre
tanácselnök,
Dunavecse

HOL A GYŰRŰ?

Hónapok óta nem lehet kapni gázpalackhoz tömítőgyűrűt. Állandóan felhívják a figyelmünket a propánbután gáz veszélyességére és kérik, hogy palackcsere esetén — minden egyes alkalommal — cseréljük a tömítést is. De mivel, ha nem kapunk? Kenderkóccal, bőrdarabkákkal kínlódunk, ám ez roppant veszélyes!

Csepeli propán-bután
gázfogyasztók

KÜLSŐ

Tavaly ősz óta próbálok a 26-os kerékpáromra drótperemes külső gumit találni, de az üzletekben csak annyit mondanak, hogy nincs, hiánycikk, nem is tudják, mikor lesz.

Több ízben jártam Budapesten, Gyöngyösön, Hatvanban, Petőfibányán és Apcon, de sehol sem találok. A kerékpár nekünk létfontosságú, de így hasznavehetetlenül hever. Miért nem lehet kapni 26x 13/8-as külső gumit?

Torda József
Hort, Kossuth út 88.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi 1976. január 29-i számában „Levélváltás a munkaruha becsületéről” címmel közlemény jelent meg. Ezzel kapcsolatos észrevételünket az alábbiakban közöljük:

Az olvasó jogosan bírálta az üzlet dolgozóinak magatartását. Megengedhetetlennek tartjuk a panaszt tevő által leírt viselkedésüket.

Az üzletvezetőt figyelmeztettük, hogy az üzletben nagyobb fegyelmet és rendet tartson, és munkatársai hasonló esetektől tartózkodjanak.

Kelet-pesti Vendéglátó
Vállalat

NYÁRI PANASZ — TÉLEN

Pesthidegkúton akadozik a szemétszállítás, a Rákóczi utca jelentős részéről a szemetet évek óta nem viszik el — panaszolta levelében egy olvasónk.

Télvíz idején azért fordult levélírónk szerkesztőségünkhöz, nem kimondottan az évszaknak megfelelő panaszával, mert közérdekű bejelentésére kora nyártól várja a választ. Szóbeli, majd írásos beadványával a KÖJÁL II. kerületi felügyelőségét kereste meg. Az egészségügyi hatóság vezetője 1975. június 25-én keltezett levelében a következőket írta a Köztisztasági Hivatal szemétszállítási osztálya vezetőjének:

„Ugyancsak több ízben érkezett bejelentés az egész Pesthidegkút területéről, hogy gyakran hetekig nem szállítják el a szemetet. Erre a tényre több ízben felhívtuk a Testvérhegyi telep vezetőjének a figyelmét, de hatásos intézkedés nem történt.

Mivel mindkét probléma súlyos közegészségügyi következményeket von maga után, felkérem a t. Osztály vezetőjét, hogy a szükséges intézkedést mielőbb megtenni sziveskedjék.

A megtett intézkedésről felügyelőségemet tájékoztatni síveskedjék 1975. július 10-ig.”

Telt-múlt az idő. Ám az egészségügyi hatóság nem kapott választ levelére. Olvasónk, türelmét vesztve, sürgető levelet írt a II. kerületi KÖJÁL-nak. A KÖJÁL levélben sürgette a Köztisztasági Hivatalt, de hiába. Válasz mindmáig nem érkezett.

Megszokott dolog manapság a munkaerőhiányra hivatkozni: sok a munka, kevés az ember. Ám egy közérdekű bejelentés megválaszolására talán csak akad ember a Köztisztasági Hivatalnál? Vagy az illetékes előadók kimentek Pesthidegkútra, a szemetet elszállítani?

(f. i.)

KULTÚRA ÉS LEÜLEPEDÉS

A Pénzügyi Közlöny 1975. évi 34. számában az 540. oldalon, ahol a számlakeretek módosításáról megjelent rendelet található, olvastam, hogy a tanácsi számlakeretben többek között szerepel majd egy új számla is ezzel a mejelöléssel: „4683. Leülepedési tartalékalap(!)”

Mellette a magyarázat is: „A leülepedési tartalékalapot leirati engedély alapján az előírt módon és mértékben szabad képezni. Az alap kultúrpolitikai szempontból fontos könyvek kiadásának és terjesztésének ösztönzésére szolgál.”

Hogy az alap képzésére szükség van-e vagy sem, nem az én dolgom eldönteni, bizonyára indokolt. De nem értem, hogy mi ülepedik le, mikor az alapot képzik? A Ludasban rengeteg cikk és karikatúra jelent meg a bürokráciáról és annak kiismerhetetlen zavaros nyelvezetéről. Azt hiszem, ez is egy szép adalék a témához!

Kövecsi Árpád
2091 Etyek,
Temető u. 18.

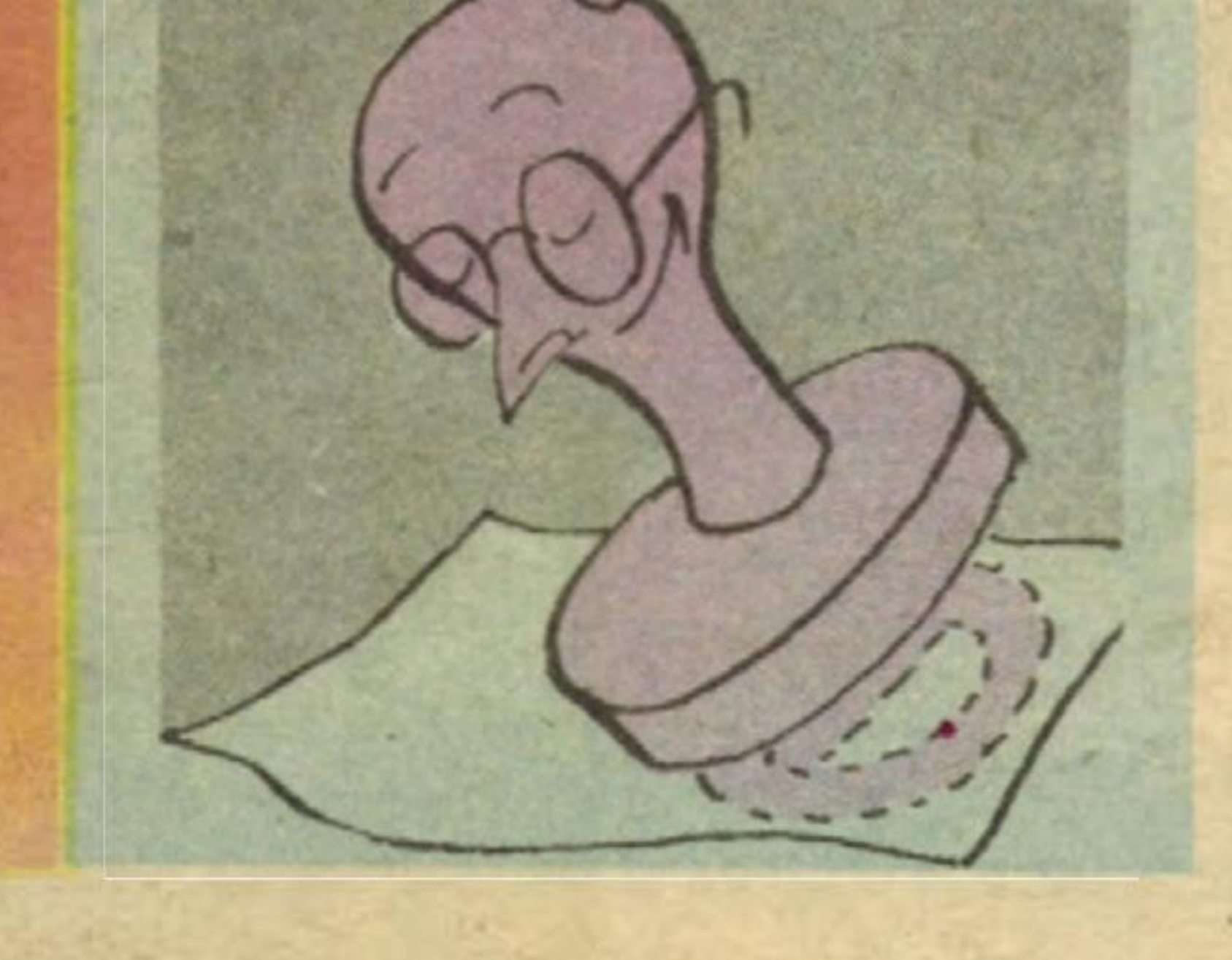

BUKTATÓ A NEMZETINÉL

A Nemzeti Színházba igyekeztem. Trolival mentem, amelynek megállója a színházon túl van és a színház hátsó sarkától siettem a főbejárat felé, ahol barátnőmmel a találkozót megbeszéltük. A sima úton haladva, egyszerre hasravágódtam, kalapom, táskám, sőt még a cipőm is szanaszét hevert körülöttem. A térdemet alaposan megütöttem, még most is sántikálok, de ezen és néhány horzsoláson kívül más bajom nem történt.

Egy ott álló férfi segített fel, mondván, hogy nem én vagyok az első, aki a teljesen váratlanul, szükségtelenül és értetlenül odaépített lépcsőszerű emelkedőben megbotlik és elesik.

Tudom, igencsak elkésett bírálat a színház tervezőjével szemben, de mégis megjegyzem, hogy bár az épület igazán szép, de annyira talán mégsem, hogy hasra kelljen vágódni előtte. Nem tudom, hogy a felszedő férfi már eleve be volt-e tervezve a színházépület Izabella utcai oldala mellé, vagy önkéntes felajánlásként végzi nemes feladatát? Ha így van, külön köszönet illeti őt. Én azonban úgy vélem, hogy mégiscsak jobb lenne, ha a színház igazgatósága a váratlan buktatót megvilágítaná, vagy valami más módon hívná fel rá a figyelmet. Ettől az épület stílusa nem szenvedve kárt, csak kevesebben esnének el.

Rákos Antalné
1068 Bp.,
Gorkij fasor 8/b

OLAJBAN GAZDAG ORSZÁG VAGYUNK!

A Ludas Matyi útján értesítem a KGST, az Európai Gazdasági Piac és az arab olajtermelő államok illetékeseit, hogy olajban gazdag ország lettünk! Aki nem hiszi, szálljon fel a Hűvösvölgyben a 156-os buszra. Mire beér a Moszkva térre, kabátja számos olajfolttal lesz gazdagabb. Az olajlelőhelyek: a busz ülései, támlái, kapaszkodói. Hála a lángosevőknek, és hála a BKV-nak, amely járatain újabban — úgy látszik — engedélyezi a lángosok szétkenését!

W. J.
Budapest

KÉNYSZERLESZÁLLÁS

Endrődi István rajza

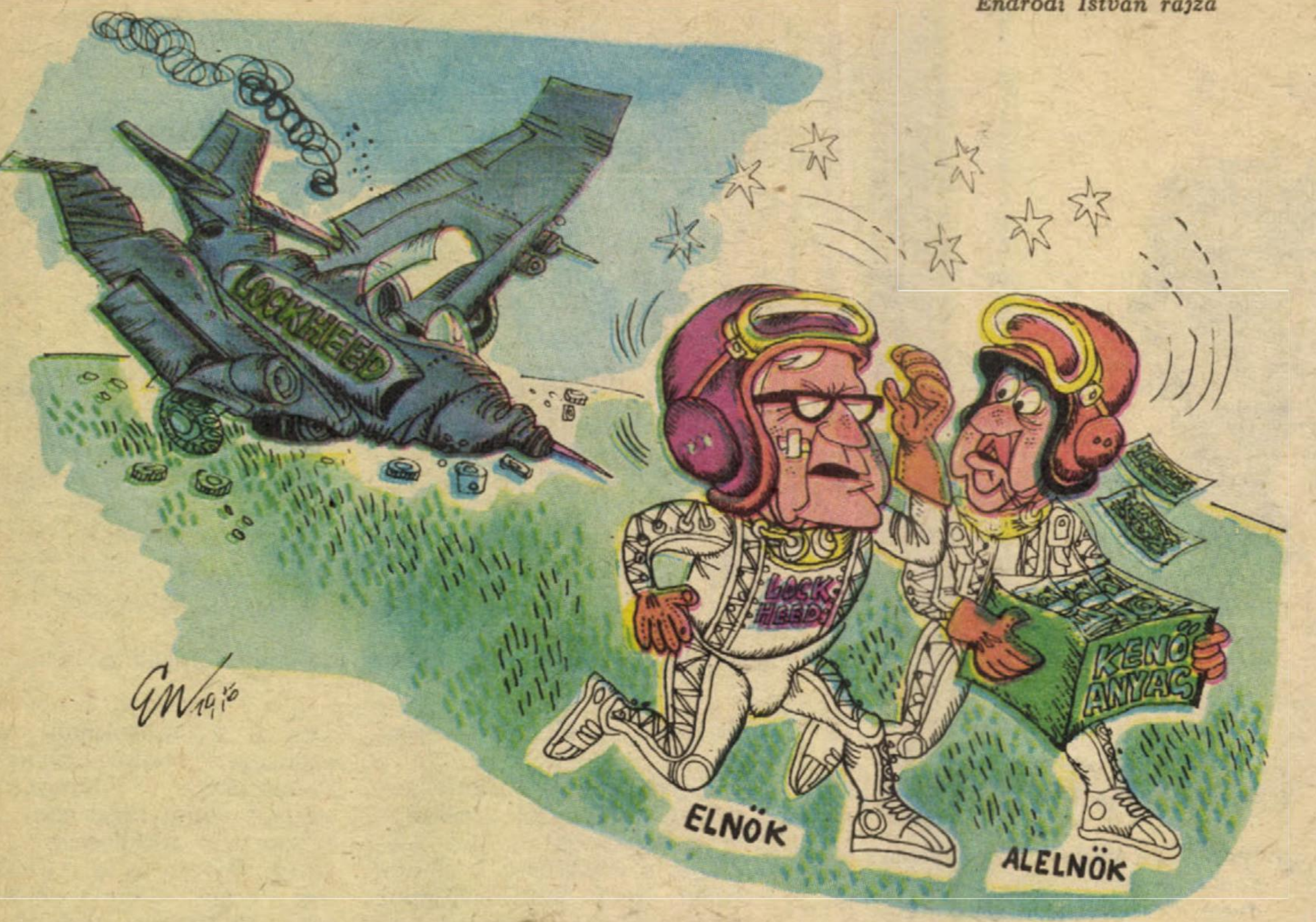

– A túlzott kenés volt az oka a katasztrófának!...

Gépiesek és turbánosok

Irodalmi berkekben ismét parázslik a népi—urbánus vita. Ha azzal gyanúsítanának, hogy erről szólok — kénytelen leszek letagadni.

Irodalmi ügyekben bennfentes barátom, Pál, megállított az utcán. Lihegett a felindulástól:

— Mit szólsz ahhoz, amit Koloráth írt?

— Az új regényére gondolsz? A Poklok kapuira? Nagy gyönyörűségemre szolgált.

— Vagyis te szereted Koloráthot? — szikrázott a szeme.

— Miért ne szeretném? Kiváló író.

— Eh! — legyintett bosszúsan —, nem erről van szó. Elismerem, hogy nem ír rosszul, sőt gyanúsan jól ír. De olvastad, mit írt a Pegazusban, a státusszimbólum-vitában, lábjegyzetben?

— Nem, azt nem olvastam — ismertem be.

— Hát csak olvasd el! Koloráth ebben a jegyzetben útszéli hangon, vagyis finoman, suba alatt, rejtőzködve támadja a gépies írók csoportját. Vagy te azt se tudod, hogy Koloráth az úgynevezett turbános írók csoportjához tartozik?

— Lehet. Bár megvallom, a lábjegyzeteit alig ismerem. És miért baj, hogy turbános író?

— Mert a turbánosok megvetik a gépieseket. Úgy tesznek, mintha felnéznének a gépiesekre, de közben lenézik őket. Ideje már véget vetni ennek a turbános-vircsaftnak...

Másnap Péter barátommal akadtam össze, aki nem kevésbé járatos irodalmi ügyekben, mint Pál.

— Jó, hogy látlak! — ragadott karon. — Mondd csak, mit szólsz Nefelejts Ernő legutóbbi szerepléséhez?

— Nefelejtsre, a drámaíróra gondolsz? Nagyszerű darabot írt. Hatalmas értéke a magyar irodalomnak...

— Ki beszél itt holmi színdarabokról? Nefelejts ért a színpadhoz, ez nem vitás, írni is tud, sőt túlságosan is tud. Ahhoz mit szólsz, miként nyilatkozott tegnap?

— Hol?

— Nem messze innen, az Emke-sarkon, a trafik előtt. Képzeld el csak — Péter szájaszéle remegett az izgalomtól —, durván kirohant a turbánosok ellen!

— Mit mondott?

— Éppen ez az. Semmit. Sőt, dicsérte a turbánosokat. De miért dicsérte? Azért dicsérte, mert tulajdonképpen szidni akarta őket. Mivel nyíltan nem szidhatja, ezért színleg dicséri, hogy ebből mindenki láthassa, hogy ő még ezt is megengedheti magának. Vagyis, körmönfontan szidja őket. És egy ilyen ember kap nyilvánosságot és nyomdafestéket és színpadot?!

— De hiszen magad mondod, hogy jó író...

— Ne légy vak! A jó íróságával álcázza azt, hogy ő konokul a gépies írókhoz húz. Felháborító! Azért, mert írt két tucat remekművet, elnézik neki, hogy miket mond az Emke-sarkon!

Amilyen balszerencsés vagyok, harmadnap egyszerre botlottam bele Péterbe és Pálba.

— Azonnal színt kell vallanod! — rontottak nekem. — Mi a véleményed a gépies—turbános vitáról?

— Nincs véleményem. Engem alig érdekel, ki milyen csoporthoz tartozik, ki mit ír az újságviták lábjegyzeteiben, és ki mit fecseg az utcasarkon. Szerintem az a veleje a dolgoknak, hogy amit írnak, az nyereség-e a magyar irodalomnak...

Egészen nekitüzesedtek:

— Vagyis a szíved mélyén gépies vagy?!

— Álcázod a turbánosságodat!

— Döntened kell: a gépiesekkel tartasz?

— Ki vele: turbános-párti vagy?!

Oly fenyegetően közeledtek, hogy hátrálni kezdtem. Kis híján neki estem a kirakatnak. Egy könyvüzleté volt.

— Nézzétek csak — fogtam szelídre a szót —, itt látom egymás mellett Koloráth könyvét és Nefelejtsét. Hát nem ez a dolgok rendje?

Lesújtó pillantással mértek végig. Egymás szavába vágva sorolták, hogy milyen is vagyok én: opportunista, revizionista, dogmatikus, otzovista, bundista, narodnyik, szektás, mensevik, kálvinista, jezsuita, provincialista, kozmopolita, plutokrata, lumpenproletár. Mint irodalomellenes elemet kizárnak a magyar olvasók sorából.

Tulajdonképpen nem is bántam. Végre egymásra találtak...

Novobáczky Sándor

ANGOL–IZLANDI TŐKEHALHÁBORÚ

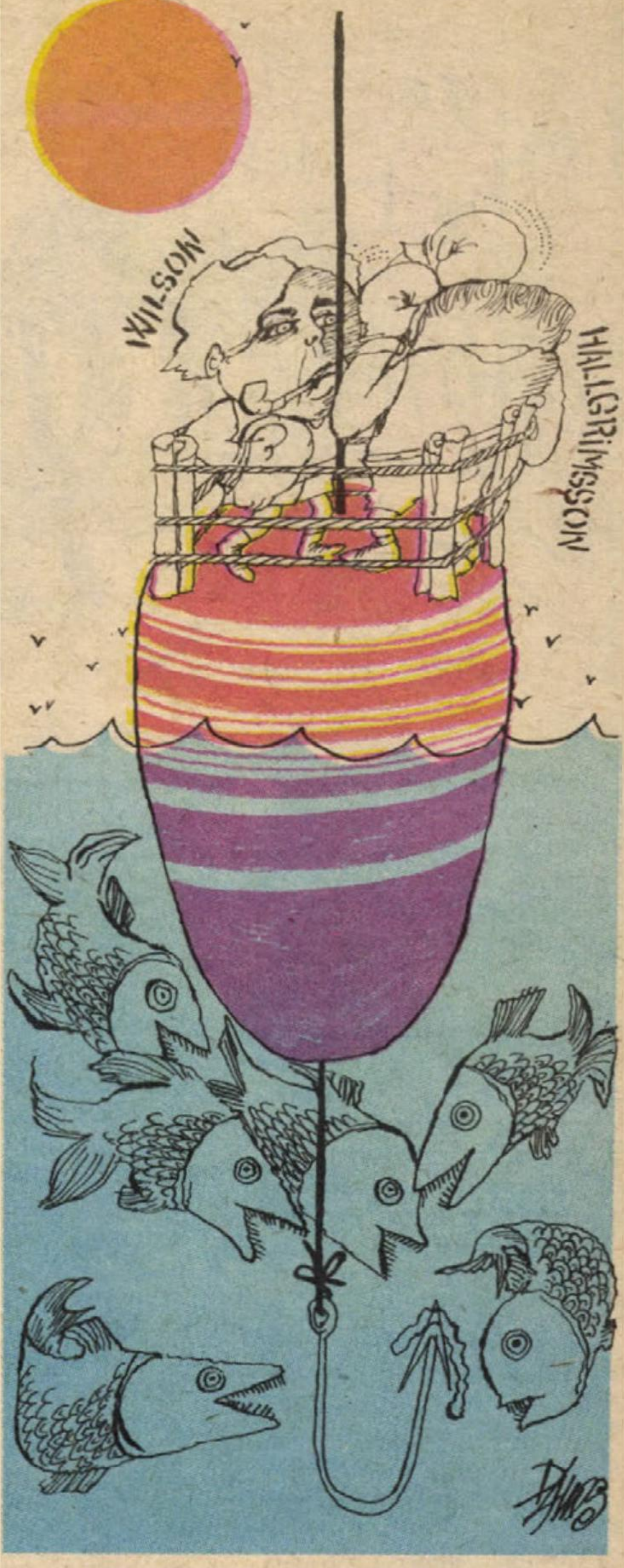

Dallos Jenő rajza

Hátha valaki nem ismeri...

Az öreg iszákos beállít az orvoshoz és tanácsot kér.

— Mondja, kedves doktor úr, milyen hatással lehet az alkohol az olyan emberre, aki egyáltalán nem iszik?

— Értelmetlen kérdés, barátom! Hogyan lehetne hatással arra, aki nem élvezi? Az lehetetlenség.

— De kérem, a feleségem mindig azt mondja, hogy rá rettenetes hatással van, ha én iszom.

ERDEI ÁTKELŐHELY

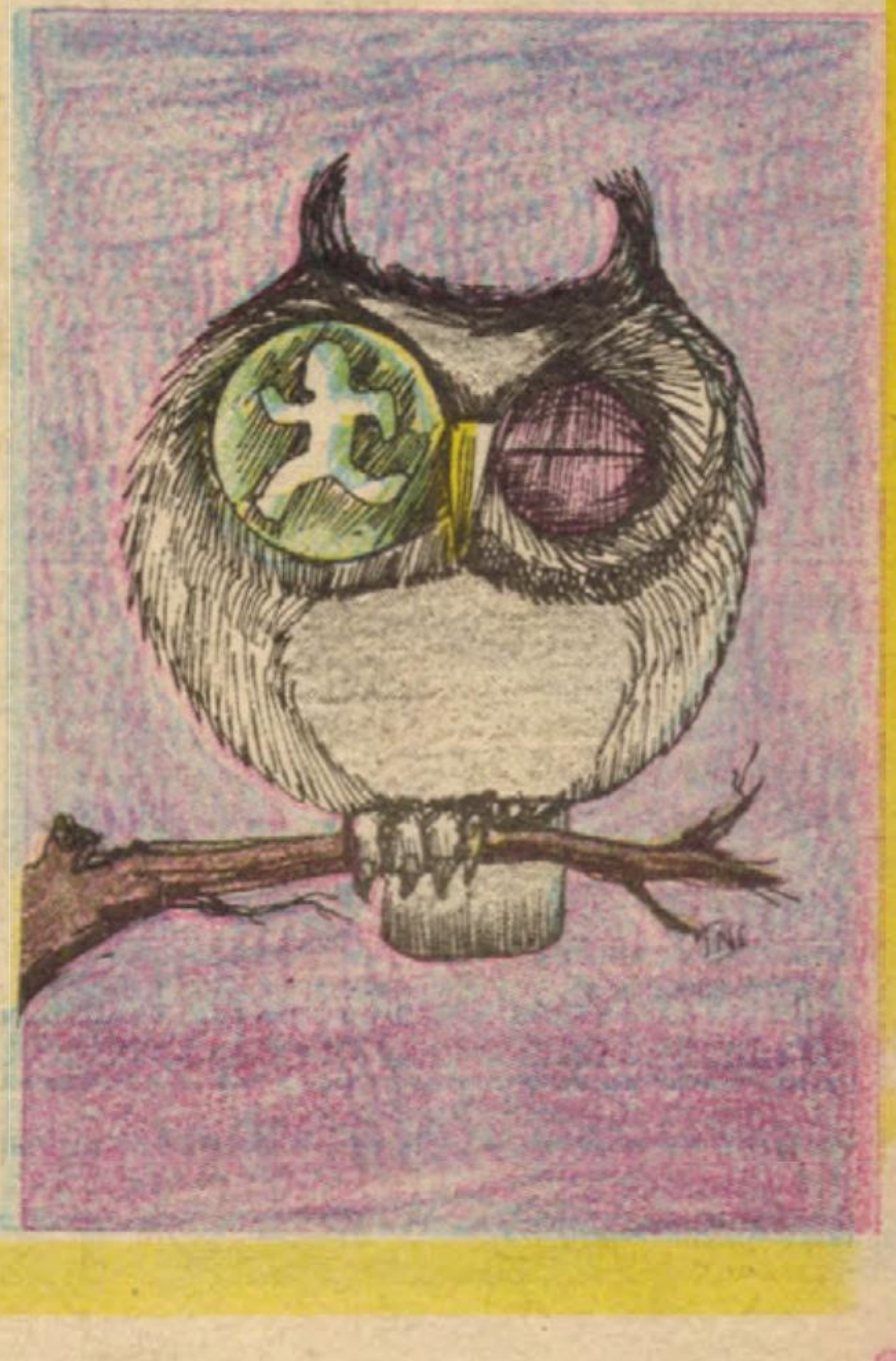

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LV.

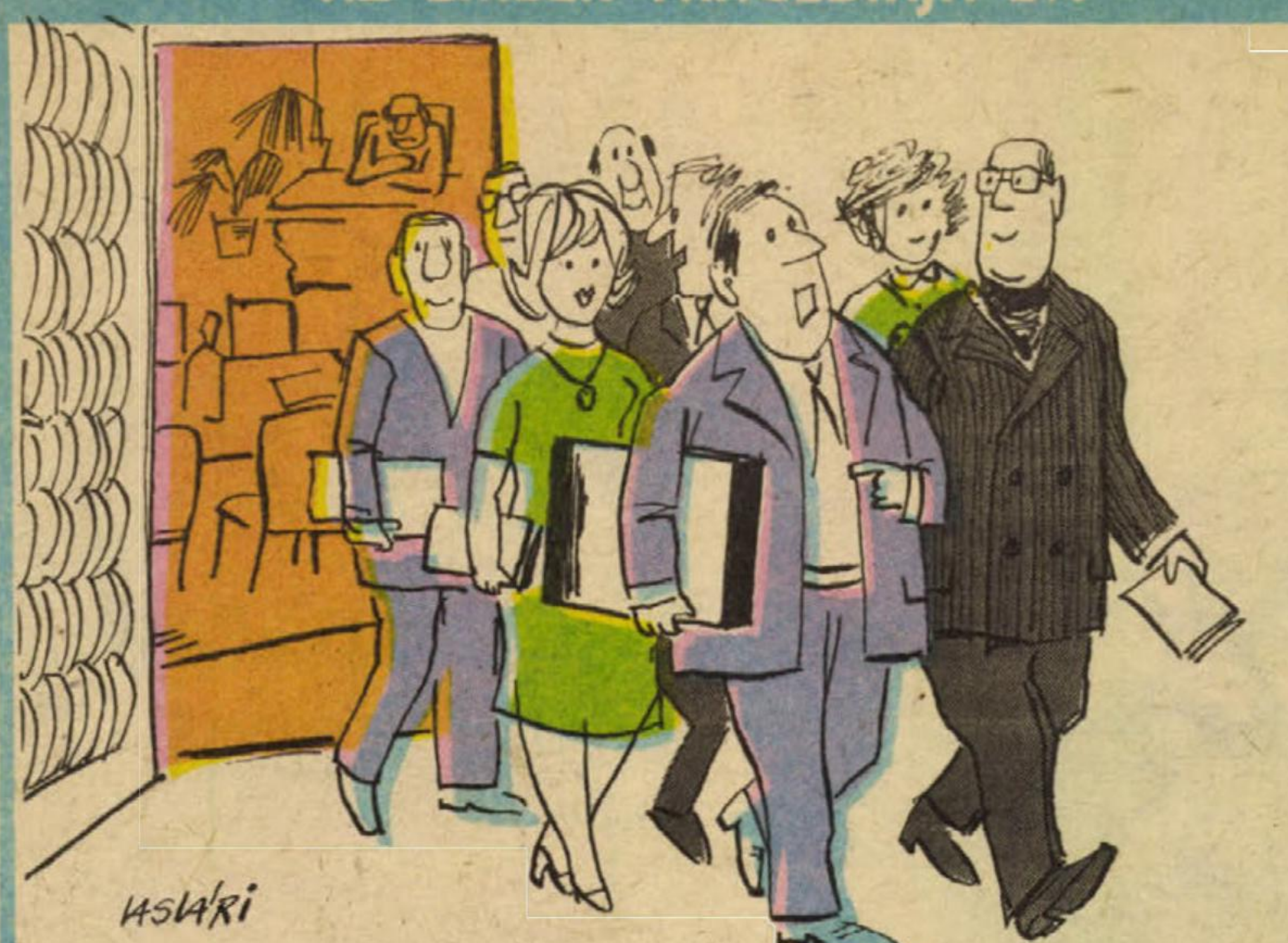

„Ezúttal a nyakazás elmarad." (Madách)

INFLUENZAJÁRVÁNY IDEJÉN

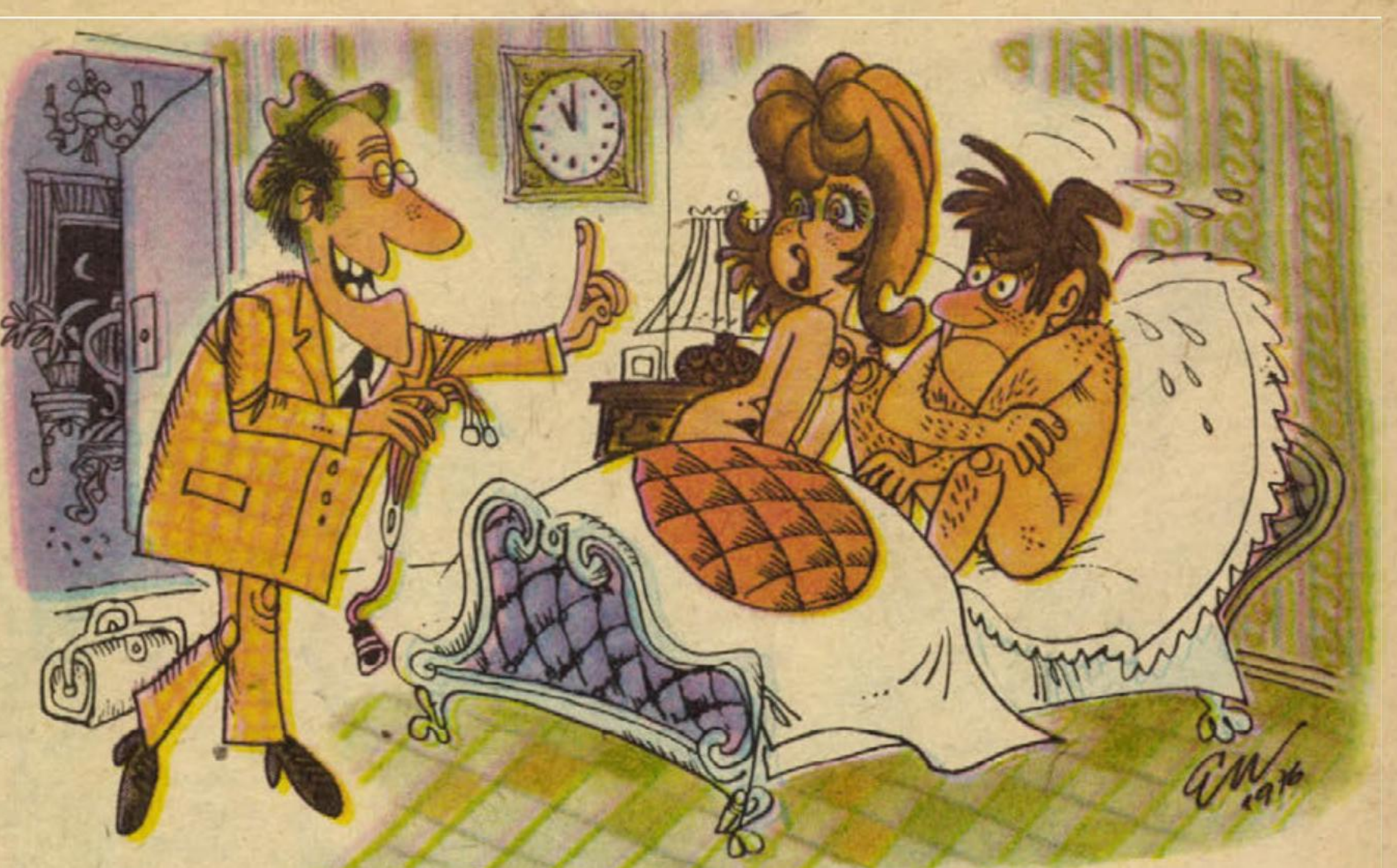

– Sajnos, a telefonhívásra csak most tudtam ideérni. Melyikük a beteg?...

Levélváltás a KISKAPURÓL

Kedves Szerkesztő úr!

Nem szeretném eltúlozni, de manapság is él, sőt jól megél, az a régi szólásmondás, hogy: „Minden nagy kapu mellett van egy kis kapu." Bizonyára nem kell bővebben kifejtenem, hogy arról a bizonyos képletes kiskapuról van szó, amelyen át az ügyeket könnyebben el lehet intézni, esetleg egyik-másik rendeletet is ki lehet vele játszani. A mi vállalatunknál például az adminisztrációs dolgozókra vonatkozó létszámstop-rendelet megjelenése előtt, a múlt év utolsó napjaiban, felvettek legalább két tucat adminisztrátort, mert volt rá státusz, noha egész évben nem éreztük a hiányukat. Sőt, nélkülük is többen voltak a kelleténél. Nem kellene valamiképp megváltoztatni az egyes vállalatvezetők ilyen és ehhez hasonló szemléletét?

Kedves Olvasónk!

Engedje meg, hogy visszakérdezzem önt: vajon az ön vállalatának vezetői nem jövőbe látók-e, vagy esetleg kávézaccból tudnak jósolni? Ha erre ön igennel felel, a kérdés máris tisztázódott. Ha úgy felel, hogy se nem jósok, se nem jövőbe látók, akkor azt gyanítom, hogy a jól értesültek táborába tartoznak, és már eleve kiszaglászták: jön a létszámstop. Nyilván azt gondolták, hogy a múlt év végén még nem szegik meg azt a törvényt, amelyik január 1-én lép életbe. Viszont arról megfeledkeztek, hogy az ilyenféle ügyeskedéssel súlyosan megsértik a vállalatvezetésre különösen kötelező közgondolkodás normáit. Ha rám volna bízva, az ilyen vezetői intézkedéseket, akár az SZTK-bejelentések alapján is, felülvizsgálnám, és a helyzettel visszaélő vezetőket indokolt esetben legalább miniszteri figyelmeztetésben részesíteném, hogy egy kicsit restelkedjenek. Ez talán ráébresztené őket, hogy az etikai játékszabályok megsértése is számít valamit, sőt nem is keveset. De sajnos nem tehetek semmit, ezt nem rám bízták.

Nyilván nemcsak ön, hanem mások is kifogásolják a vállalati vezetésnek ilyen ravaszkodó és vezetőkhöz méltatlan szemléletét. Most az új ötéves terv első évében különösen nagy jelentősége van annak, hogy mindenki a maga munkahelyén, akár vezető, akár beosztott, okos és hasznos tevékenységével hozzájáruljon a tervteljesítés sikeréhez. Túlzás lenne azt mondani, hogy az önöknél fölöslegesen felvett húszegynéhány adminisztrátor jelentősen enyhítette volna az ipar munkaerőhiányát, de mégsem lehet szó nélkül elsiklani felette. Sok ezerszer húszegynéhány (és ennél több!) fő, esetleg száz és százezer dolgozót adhatna az iparnak.

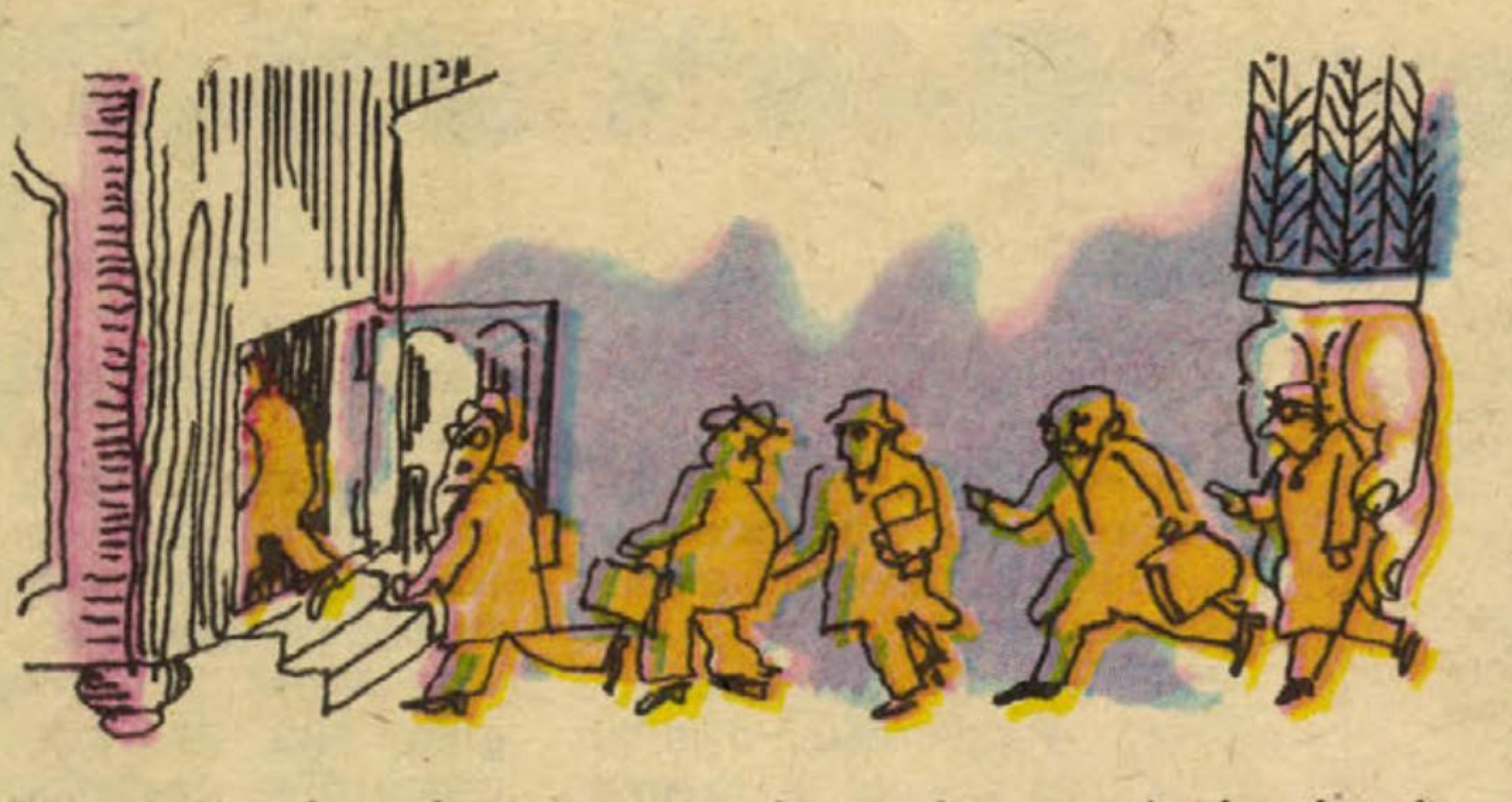

Egyébként a vállalatvezetésnek ilyenféle taktikázása haszonnal is jár: felhívja a figyelmet a jelenségre és a létszámstoppal kapcsolatban várható ellenállásra. Csak elítélni lehet a kiskapus szemléletet, és én önnel együtt inkább annak örvendeznék, hogy ha az intézmények és a vállalatok vezetői létszámuknak megfelelő arányban tíz, húsz, ötven, kétszáz (és így tovább!) felesleges íróasztal megszüntetésével felajánlást tennének az üzemek, a gyárak munkaerőhiányának csökkentésére. Akár úgy, hogy a vállalaton belül üzemi munkára irányítanák őket, akár úgy, hogy lemondanának a vállalatuknak nem szükséges adminisztrációs státuszokról. Tudomásom szerint eddig még nem jelentkeztek tömegesen az intézmények és a vállalatok, hogy: „Van néhány száz fölösleges emberünk, vigyék el őket, mert máshol bizonyára szükség van rájuk."

Azt viszont vigasztalásul elmondom önnek, hogy egy országos nagyüzem igazgatója 450, azaz négyszázötven adminisztrátort áthelyezett a gyár különböző részlegeibe. Az érintett dolgozók akkor persze nem lelkesedtek, de két hónap elteltével már örültek a változásnak. Többet kerestek, mint azelőtt, megszerették az üzemi munkát, és most már szívesen dolgoznak a korszerű és tiszta gépeken. A leglényegesebb azonban, hogy a munkában nem fáradnak el, mert saját bevallásuk szerint sokkal fárasztóbb volt az íróasztal mellett imitálni a munkát és állandóan úgy tenni, mintha valóban dolgoznának.

Az is idetartozik még, hogy a 450 ember áthelyezése óta a vállalat adminisztrációja zavartalanul folyik.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD REPÜLŐGÉPEIBŐL

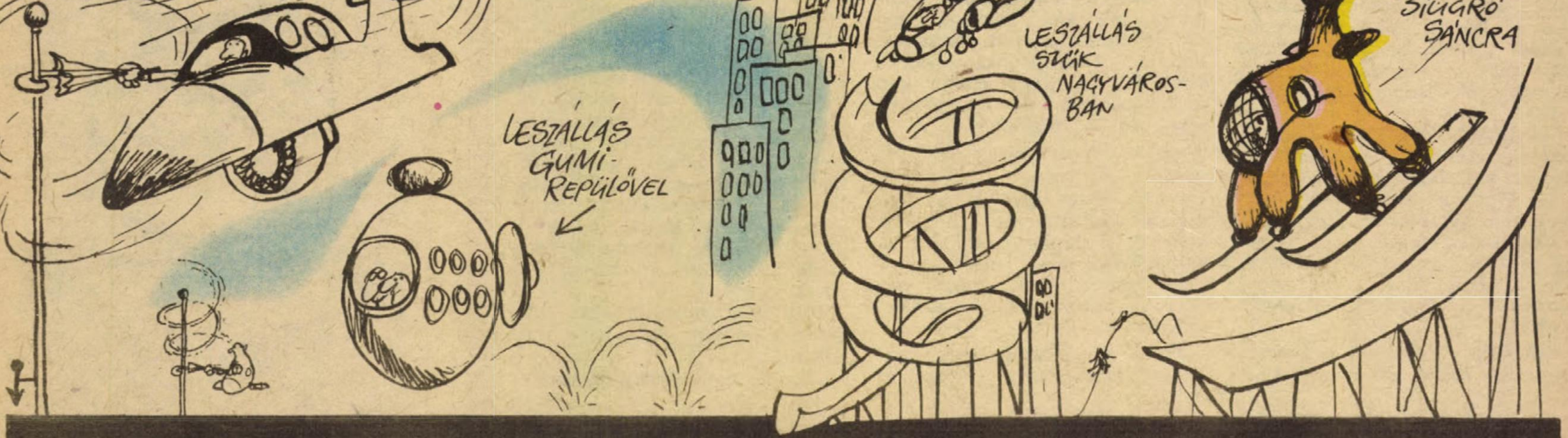

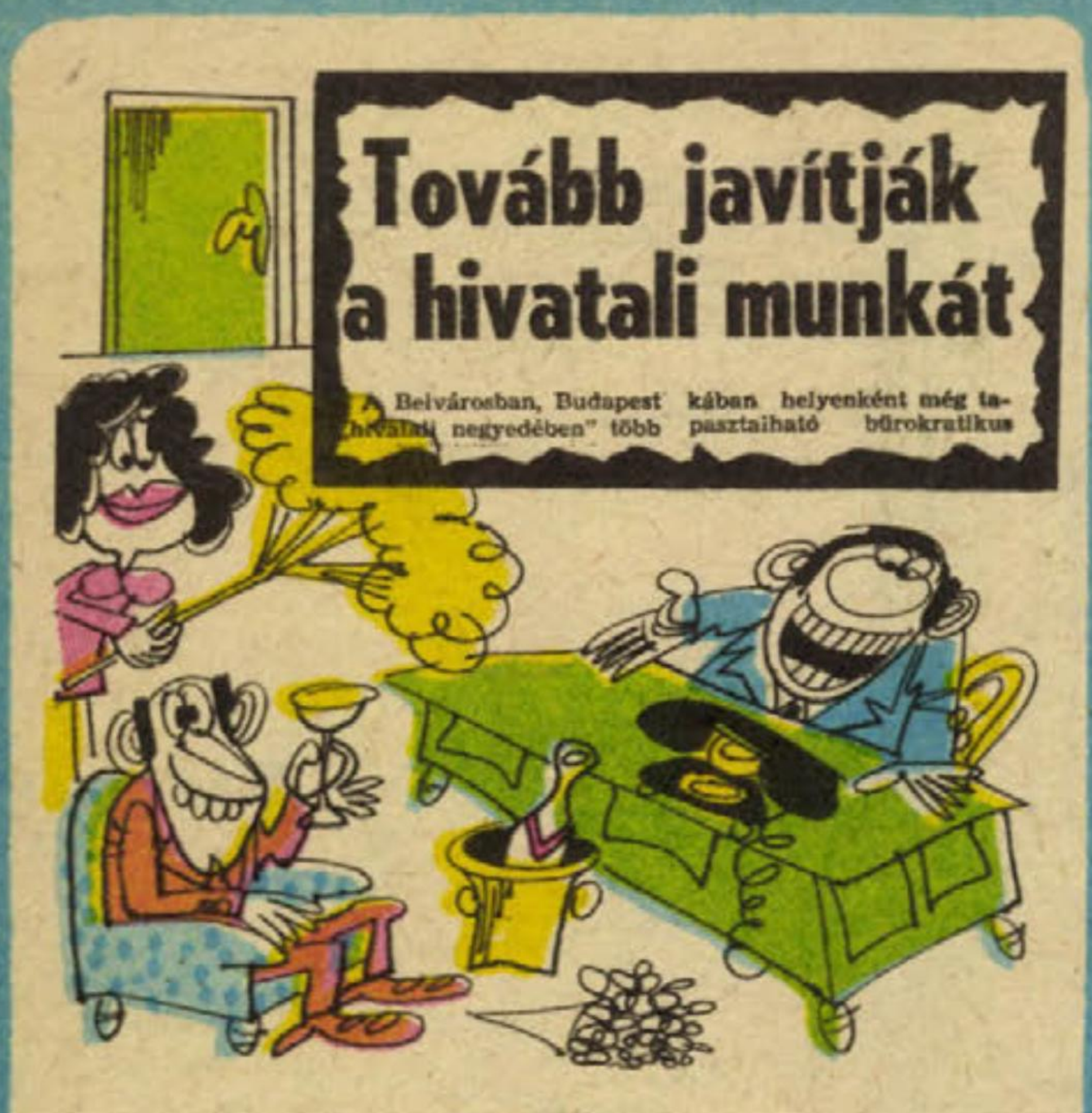
Tovább javítják a hivatali munkát
A Belvárosban, Budapest „hivatali negyedében" több
kában helyenként még tapasztalható bürokratikus

– És most szíveskedjék a kérelmet átnyújtani!

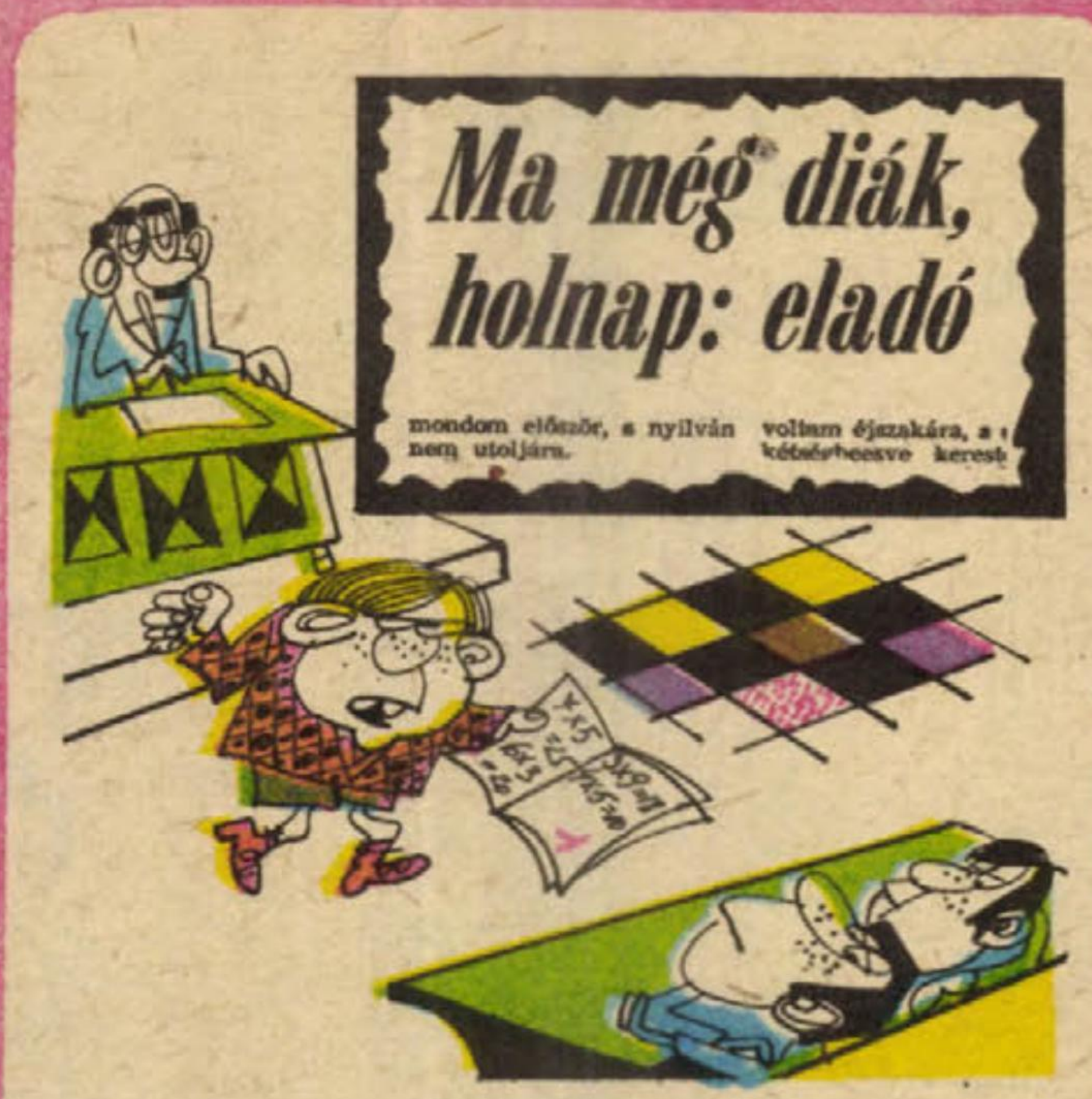
Ma még diák, holnap: eladó
mondom először, a nyilván nem utoljára.
voltam éjszakára, a kétségbeesve keresb

– Sebaj, jön ez még hozzám vevőnek!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

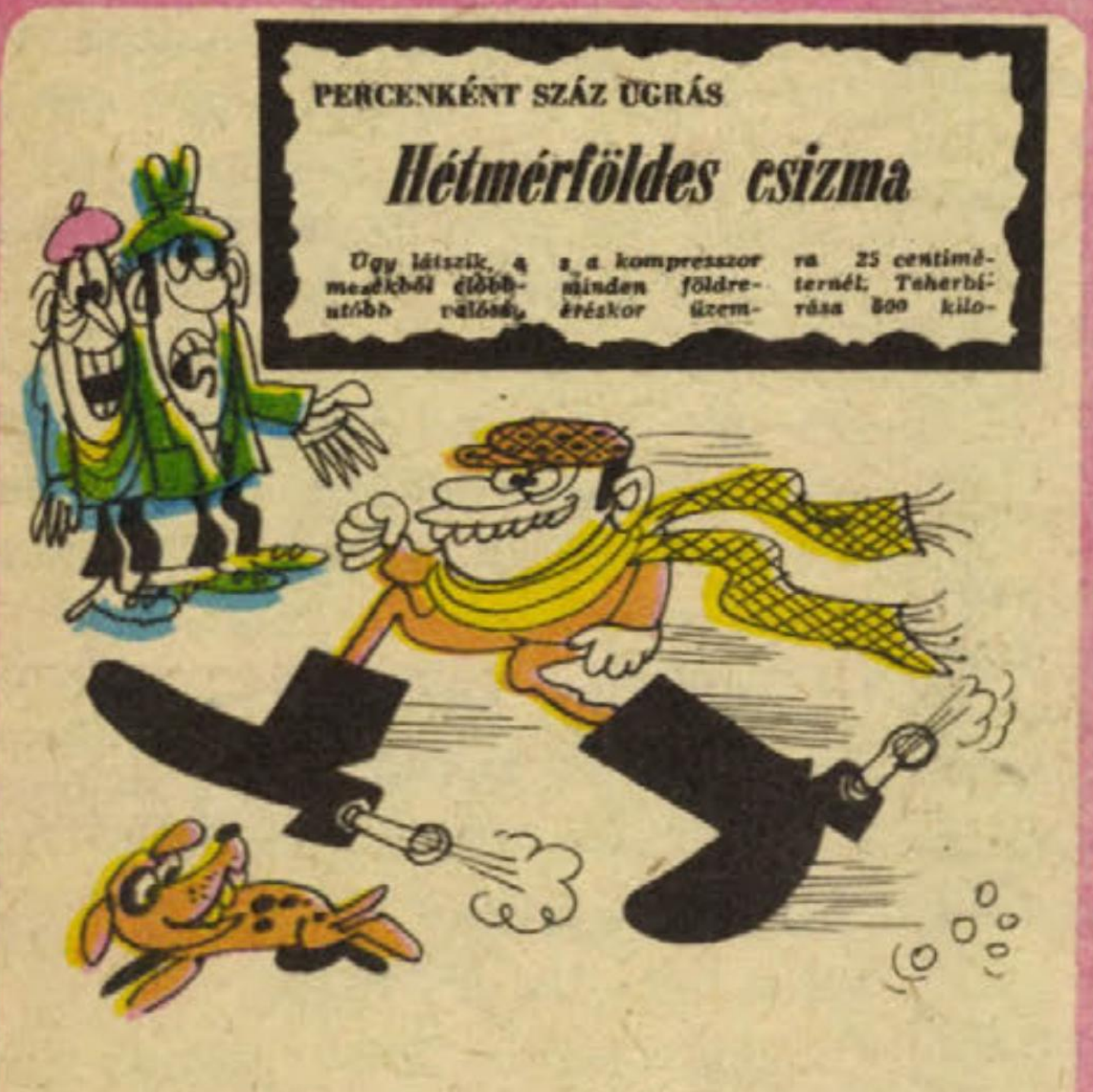
PERCENKÉNT SZÁZ UGRÁS
Hétmérföldes csizma

– Mi Magyarországon tízmérföldes csizmát is gyártunk.
– Csakugyan?
– Igen, körülbelül tíz mérföldet tart.

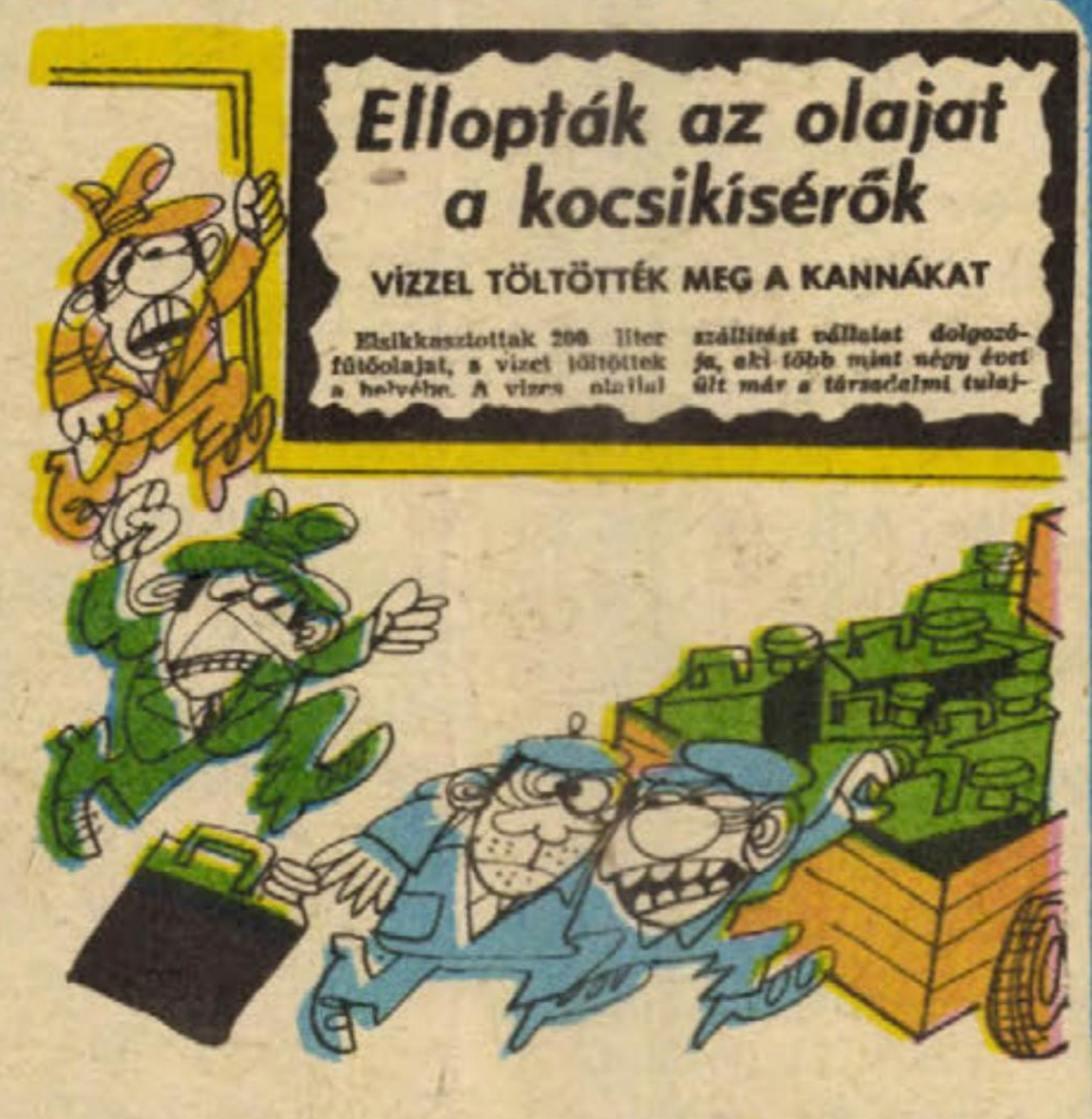
Ellopták az olajat a kocsikísérők
VÍZZEL TÖLTÖTTÉK MEG A KANNÁKAT
Elsikkasztottak 200 liter fűtőolajat, a vizet töltötték a helyébe.
szállítást vállalat dolgozója, aki több mint négy évet ült már a társadalmi tulaj-

– Dunavizet tettünk a helyébe, de úgy látszik, fűtéshez még nem elég olajos.

SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

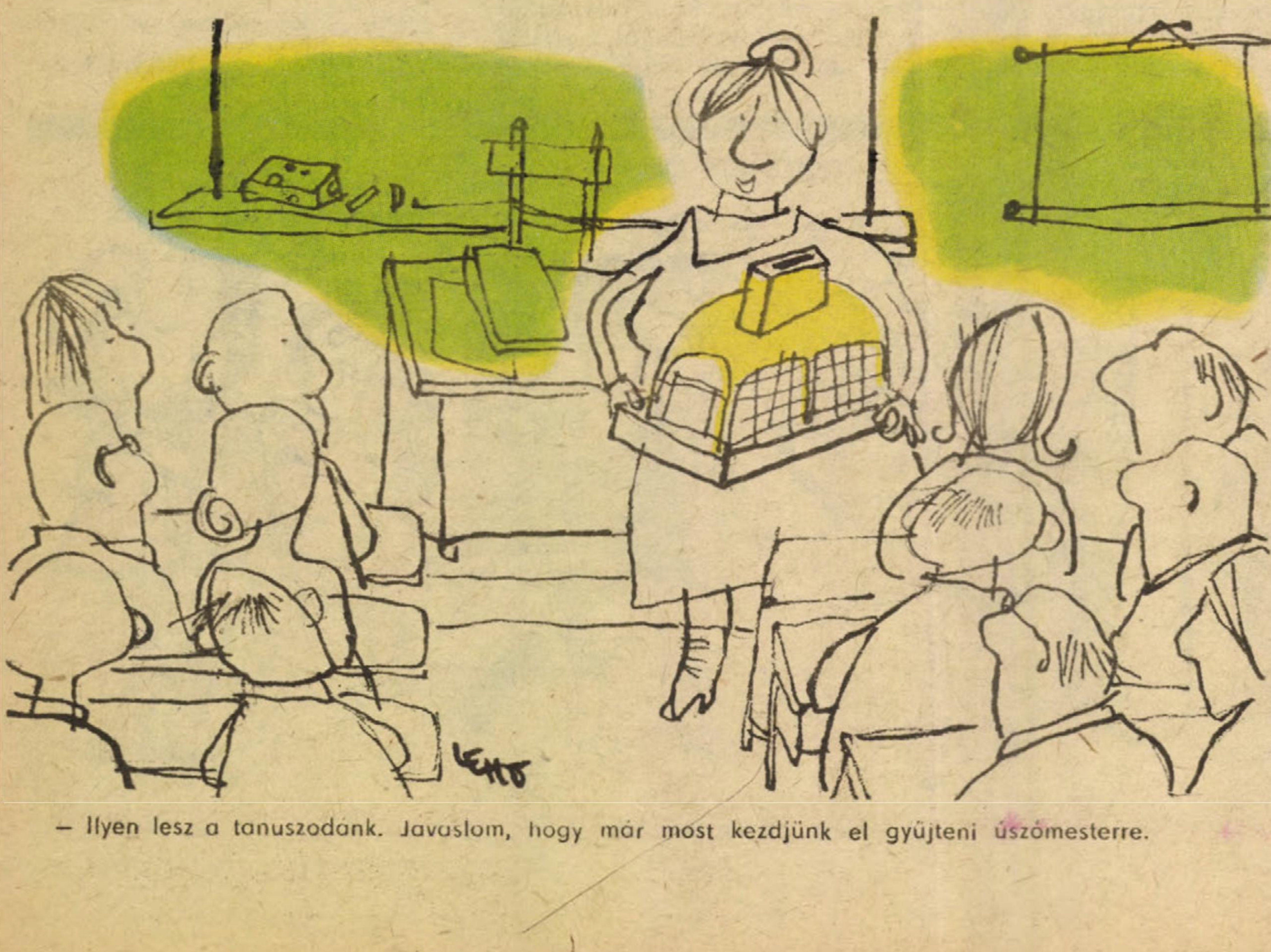

– Ilyen lesz a tanuszodánk. Javaslom, hogy már most kezdjünk el gyűjteni úszómesterre.

KISIPAROSHIÁNY

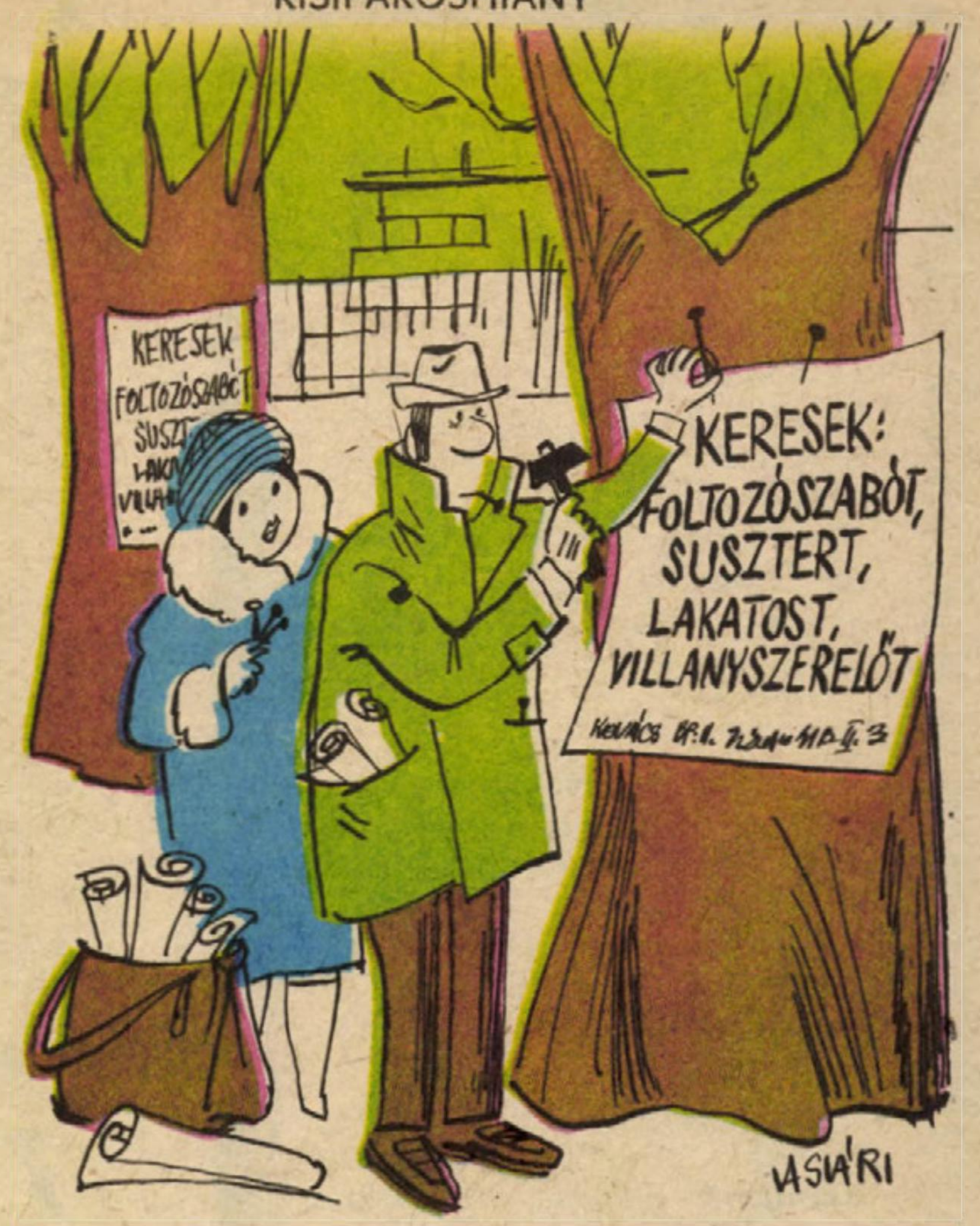
KERESEK FOLTOZÓSZABÓT SUSZT
KERESEK: FOLTOZÓSZABÓT, SUSZTERT, LAKATOST, VILLANYSZERELŐT
VASVÁRI

TÜNDÉRÁLOM

Én nem akartam verset írni,
esküszöm, tényleg nem akartam!
Lefeküdtem, aludni tértem,
s magamat szépen betakartam.

Én verset írni nem akartam,
lefeküdtem, aludni tértem,
s az álomtündér – tündérálom! –
hatlovas hintón jött el értem!

S míg szállt a hintó, szólt a tündér:
írjál egy verset, legyen nívós!
Otthonhagytam a nívóm ... – mondtam,
ám ő makacs volt, mi több, szívós!

Fogta a szatíra fegyverét,
– a frász tört ki, azt hittem, lelő –
s kezembe adta (ilyen tündér
még álmomban se jöjjön elő!)

Ezzel most célozz meg valamit,
– unszolt – s ne félj, hisz ez csak álom!
Én a célt – mondtam – álmomban is
garantálom, hogy eltalálom!

És veszettül tüzelni kezdtem,
nemcsak a tündér, düh is hajtott:
hogyha már egyszer megígérték,
mért nem kapni Camembert sajtot?! ...

Szilágyi György

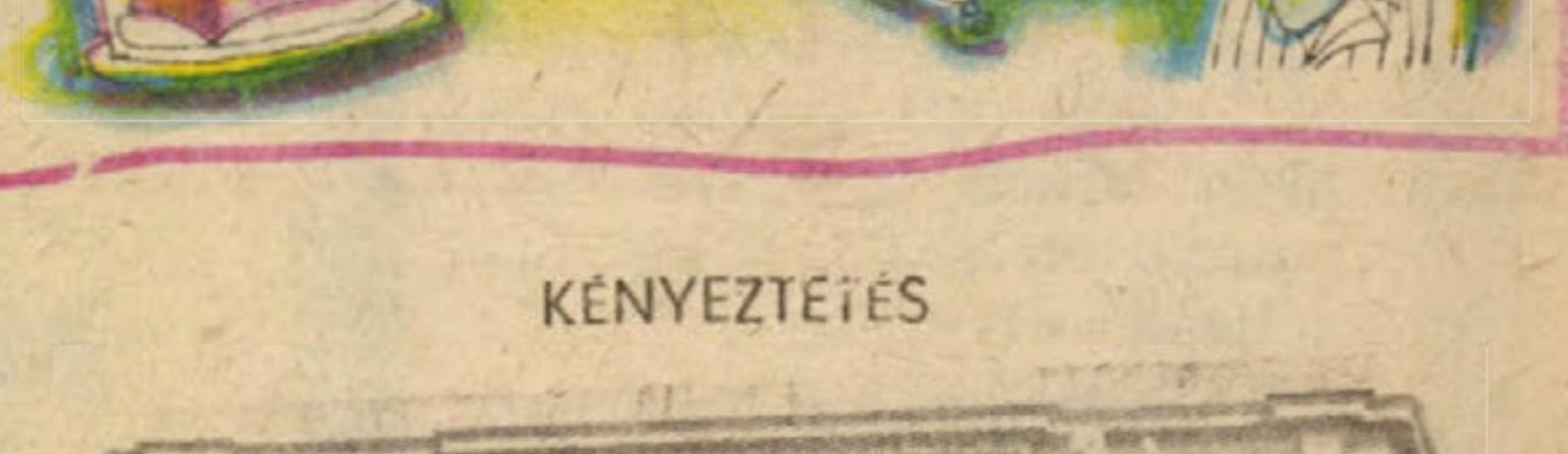

KÉNYEZTETÉS

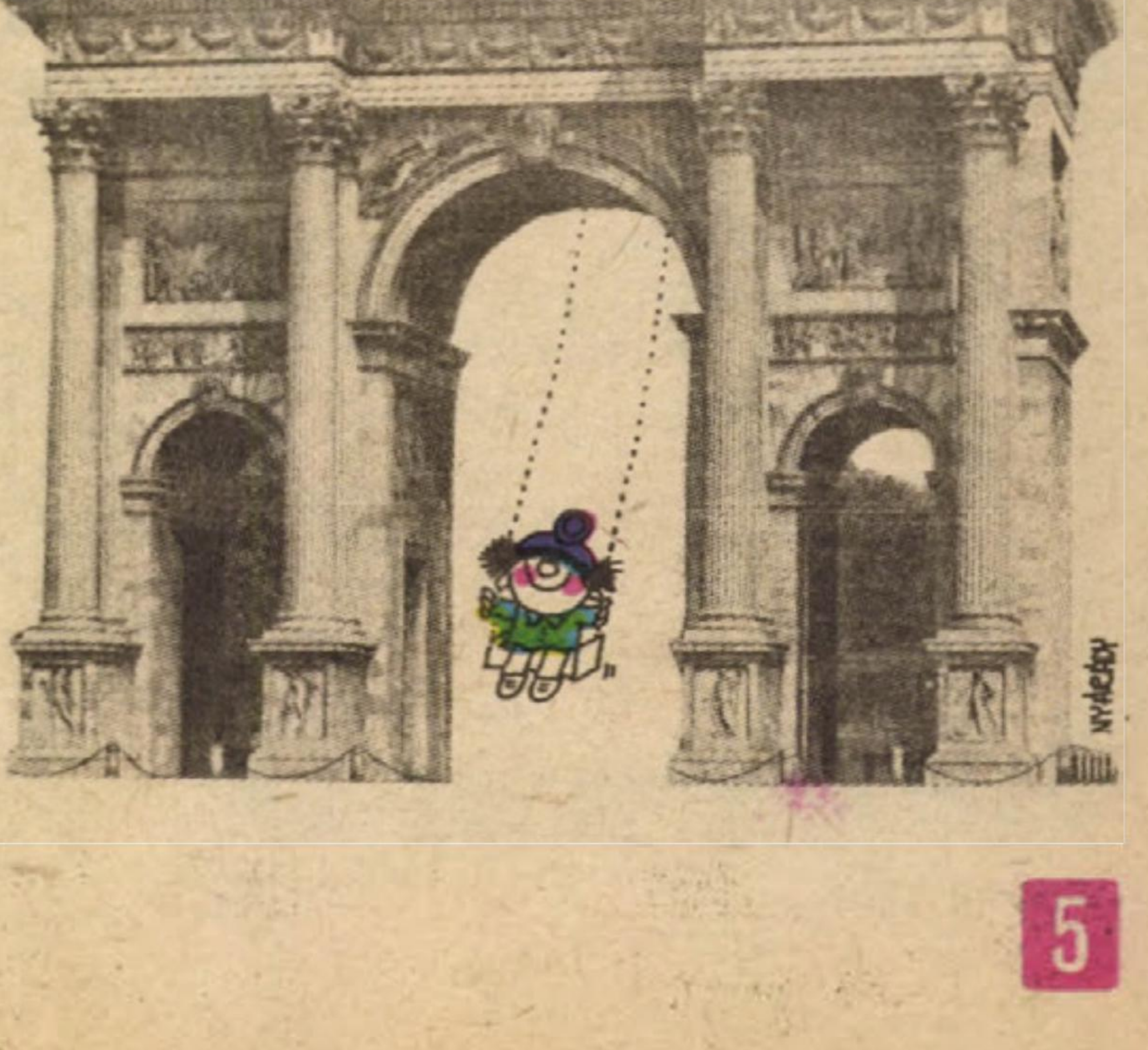

TRIBÜN

Innsbruckban megkérdezték Toni Sailert, hogy tetszik az osztrák olimpiai csapat fémszínű egyenruhája.

— Aranyérmet érdemelne ízléstelenségből — volt a válasz. — De legalább jó meleg.

*

Sir Alf Ramsey, az 1966-ban világbajnokságot nyert angol labdarúgó-válogatott mestere, négyesztendős szünet után visszatért a futballhoz, a Birmingham City menedzsere lett.

— Az elmúlt években — mondta — rettenetesen hiányzott nekem minden, ami a futballal kapcsolatos...

Majd némi töprengés után még hozzátette:

— ...a sportsajtó kivételével.

*

Fernandez Ochoa az 1972-es sapporói téli olimpián közmeglepetésre bajnokságot nyert Spanyolország számára a műlesiklásban. Innsbruckban nyilatkozta:

— Csak egy módon vihettem volna haza érmet. Ha visszafelé megállok Lourdes-ban és vásárolok magamnak egyet.

*

Szeretnék gyorsan végezni — mondta Dick Diffy, Nottingham váltósúlyú ökölvívója a Pat Dwyer elleni mérkőzés előtt. — Estére mozijegyem van.

Sikerült.

Dwyer 15 másodperc alatt kiütötte Diffyt. És ebben már a rászámolás is benne volt.

Lehet, hogy Dwyer a híradót is látni akarta?

*

Heini Wunner, az Altona 93. elnöke nagyon kikelt a helyi futballszövetség fegyelmi bizottsága ellen.

— Szánalmasan mekegő vénemberek társasága — mondta. — Már évtizedek óta túlságosan öregek ahhoz, hogy értelmesen ítélhessék meg az élő sport ügyeit.

Dr. Kurt Hoppert, a fegyelmi bizottság elnöke súlyos bírságot rótt Wunnerra, rágalmazásért és sportszerűtlen viselkedésért.

Hoppert dr. nyolcvanöt éves. Wunner — nyolcvanhét.

(p. p.)

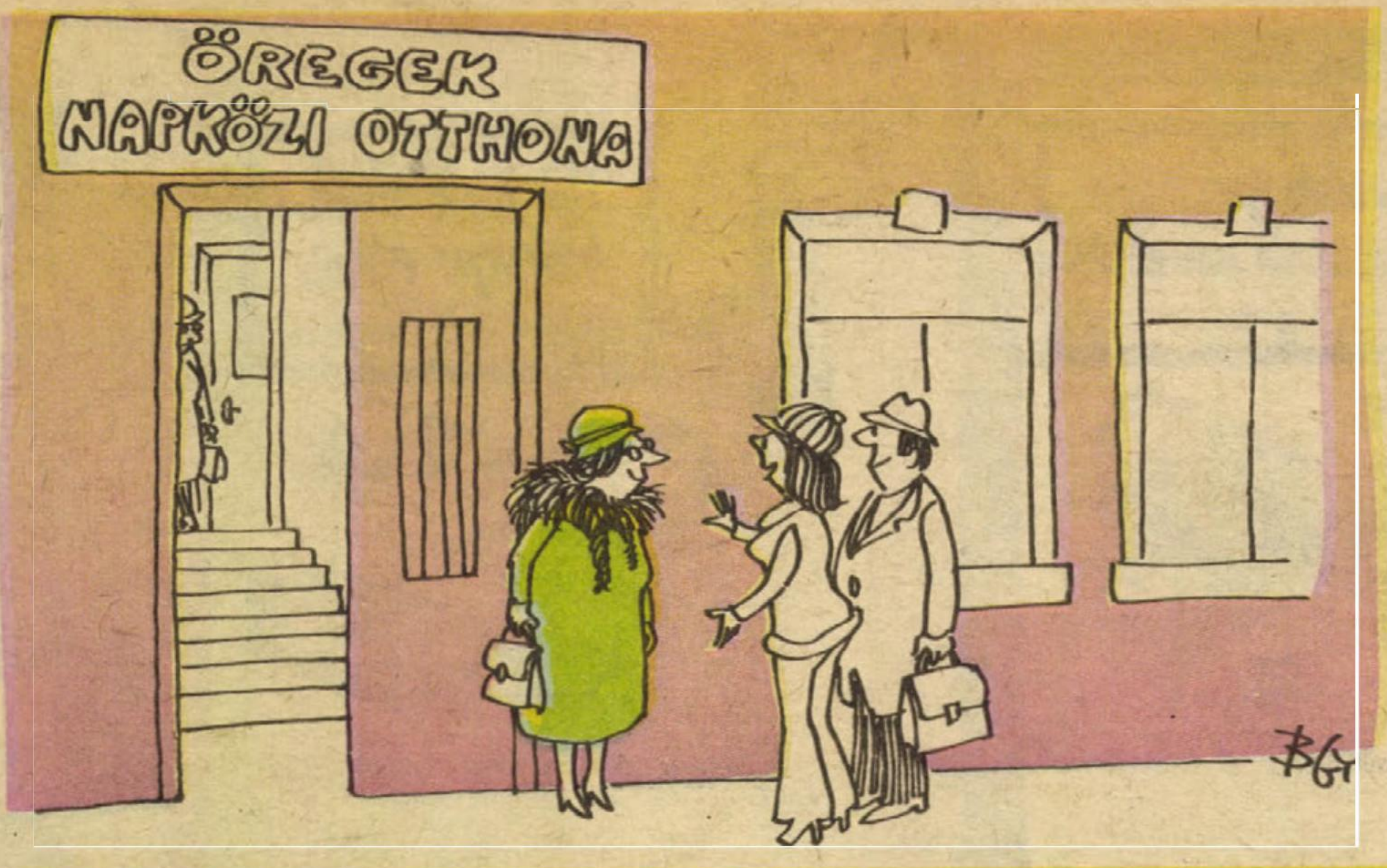

– És tényleg megdicsért a gerontológus?...

TRIKÓ

Tervezem a tavaszi trikódivatot. Az egyszerű pamuttrikó príma viselet. Olcsó, szellős, kényelmes és az elejére mindenfélét rá lehet nyomtatni.

Felejthetetlen emlék marad például, hogy néhány éve ifjúságunk színe-java egy hosszú, forró nyáron át Ben Quick fotójával a hasán építette a jövőt. Piackutatásaim szerint ez az üzlet azóta se folytatódott, holott amerikai fiatalok milliói tekintenek sóvárogva felénk: mi lesz már? A megoldás kézenfekvő. A kulturális csereprogram keretében nagy tétel Kabos László-trikót kell az Egyesült Államokba küldeni. A Mexikói öböltől Alaszkáig úgy kapkodják majd, mint a meleg cipót, s ez devizában sem közömbös.

Az elmúlt években nagy keletje volt nálunk a menő nyugati beat-bandák trikóinak: Bee Gees, Monkees, Led Zeppelin... Ez hagyján, bár némileg egyoldalú képet ad zenei érdeklődésünkről. Majd tökéletesen helyrebillenti a mérleget néhány fiatalosan könnyed feliratom. Például: „Jó vagy nálam, Wolfgang Amadeus Mozart!". Vagy pedig: „A Vihorláti vonósnégyes egy cuki pofa!". A kultúrtrikó még a művészeti élet irányításában is szerepet játszhat, valóságos napiparancsot jelenthet — mondjuk — szürrealista költőink számára. E trikóm közepén a tévéreklámból ismert X-embléma díszeleg majd, s alatta félkörben a felirat: „Ne sokat költsön!"

Sporttrikókat is tervezek tavaszra. Nagy hatással volt rám például az a trikó, amelyet Toller Cranston, a jégpálya garabonciás diákja viselt a téli olimpián. Ez a trikó halvány békazöld nylonjerseyből készült, mély kivágással, dús kék, lila és rózsaszín flitterdíszítéssel. A flitterek csókolózó galambokat, átlőtt szíveket és gyengéd virágfüzéreket ábrázoltak, könnybe kellett lábadni. Ezt a trikót azonban csakis nagyon férfias mozgású fiúknak ajánlom, különben könnyen műkorcsolyázónak nézhetik az embert. És ez még a jobbik eset.

A válogatott csapat számára sima meggypiros trikót tervezek, címer és a „Hungaria" felirat nélkül. Így, ha ne adj isten kikapnának Mexikó együttesétől, nyugodtan el lehet mondani, hogy tulajdonképpen nem is a válogatott lépett pályára, hanem csak egy budapesti vegyescsapat, alkalmi turisták baráti társasága. Ezzel a módszerrel a válogatott az egész évet veretlenül úszhatja meg, ami jelentős előrelépés.

Sikert várok speciális szextrikóimtól. Ezekre a következő pikáns szöveget kell nyomtatni: „Előre a népesedési mutatók szakadatlan emeléséért!" Ami nagyjából megfelel a „Make Love, Not War"-szlogennak, csak magyarosabban fogalmazva

Tervezek továbbá különlegességi céltrikókat is.

Ilyen például a vadásztrikó, amelynek a közepére egy céltáblát nyomtattak. Ebben a céltrikóban az a különlegességi, hogy a nyúlra kell ráhúzni.

Sokat várok az ellenőrtrikótól is. Ha vállalati küldöttség érkezik egy telephelyre, belső ellenőrzés céljából, a trikójuk mellén ez áll:

„Vigyázz, jöyünk!"

A hátán pedig:

„Nyugi, már el is mentünk!"

Slágerem egy rendkívüli trikó lesz, ezzel a szöveggel:

„Háromszor ültem hűtlen kezelésért, mégis felvettek pénztárosnak!"

Ezt a szöveget fordítva kell odanyomtatni, hogy csak kézállásban lehessen elolvasni. Így előbb-utóbb valaki mégis csak fejreáll.

Vagy aki olvassa, vagy aki felvette.

Nem a pénztárost. A trikót.

Peterdi Pál

ELSŐBÁLOS KISLÁNY

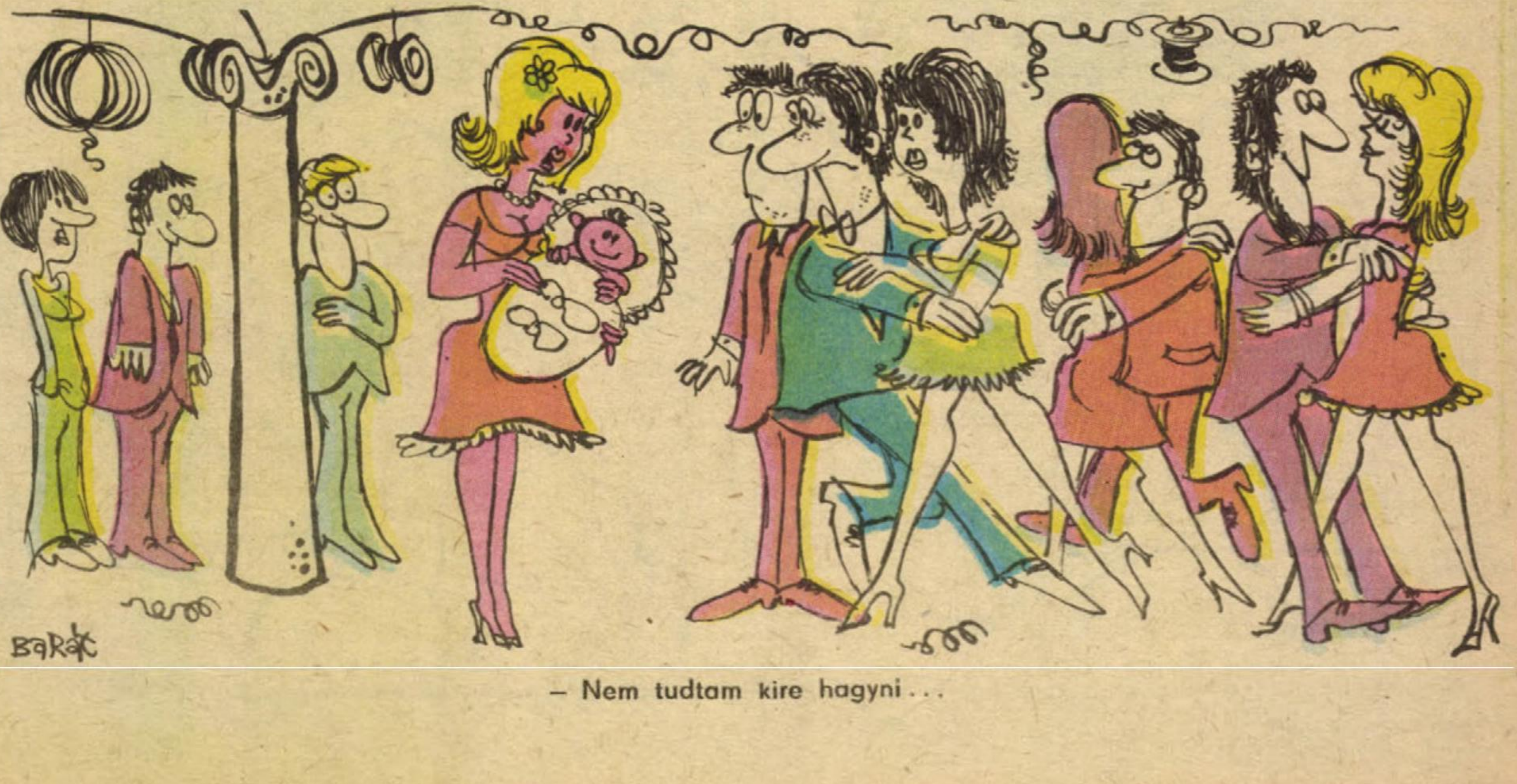

– Nem tudtam kire hagyni...

TORONYHÁZBAN

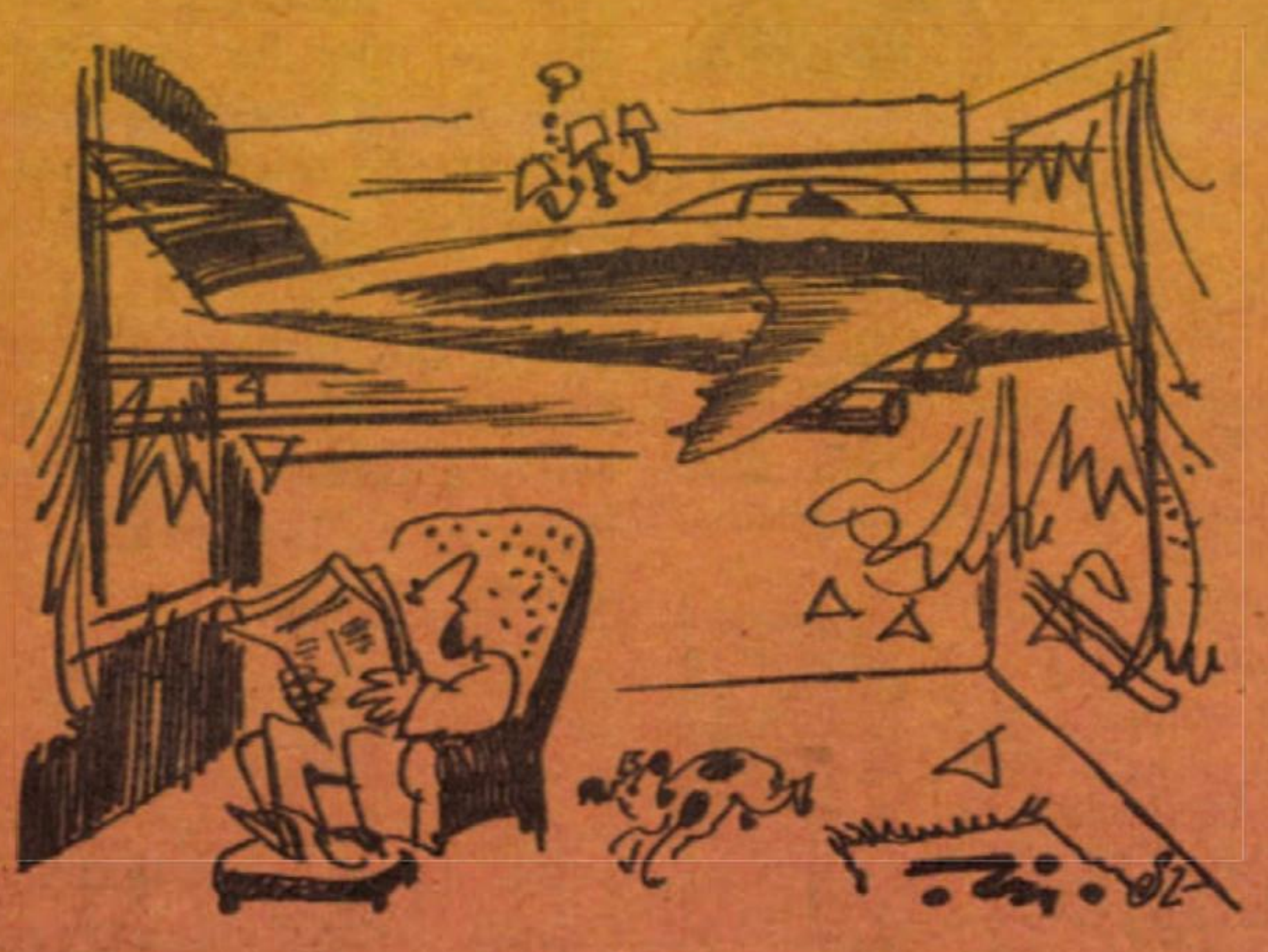

– Nincs az embernek egy nyugodt perce!

VIRTUS

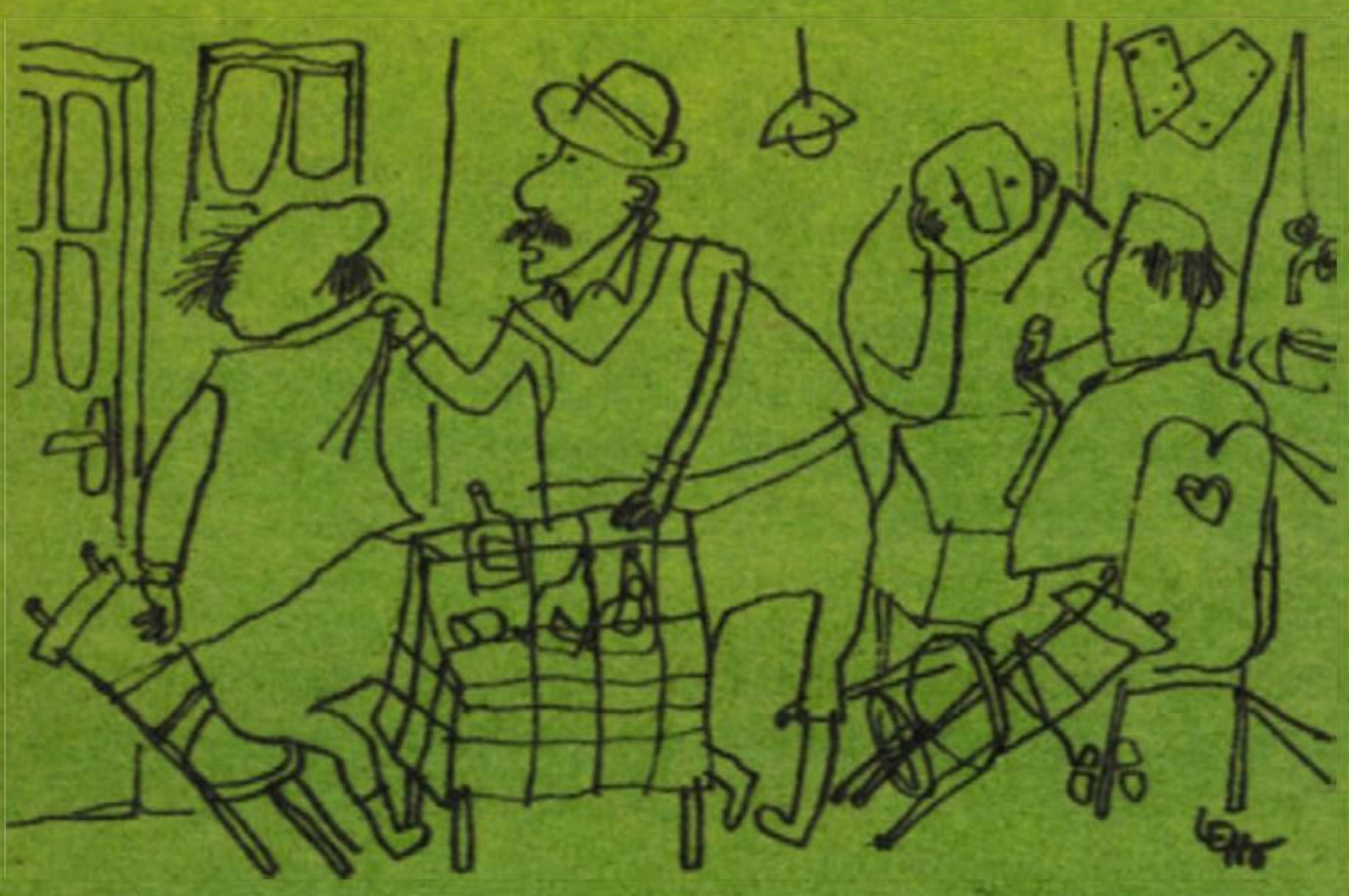

– Te nem mered megmondani a véleményed a vezetőségnek? Te, aki a várjátékokon feltartóztattad az egész török sereget?!

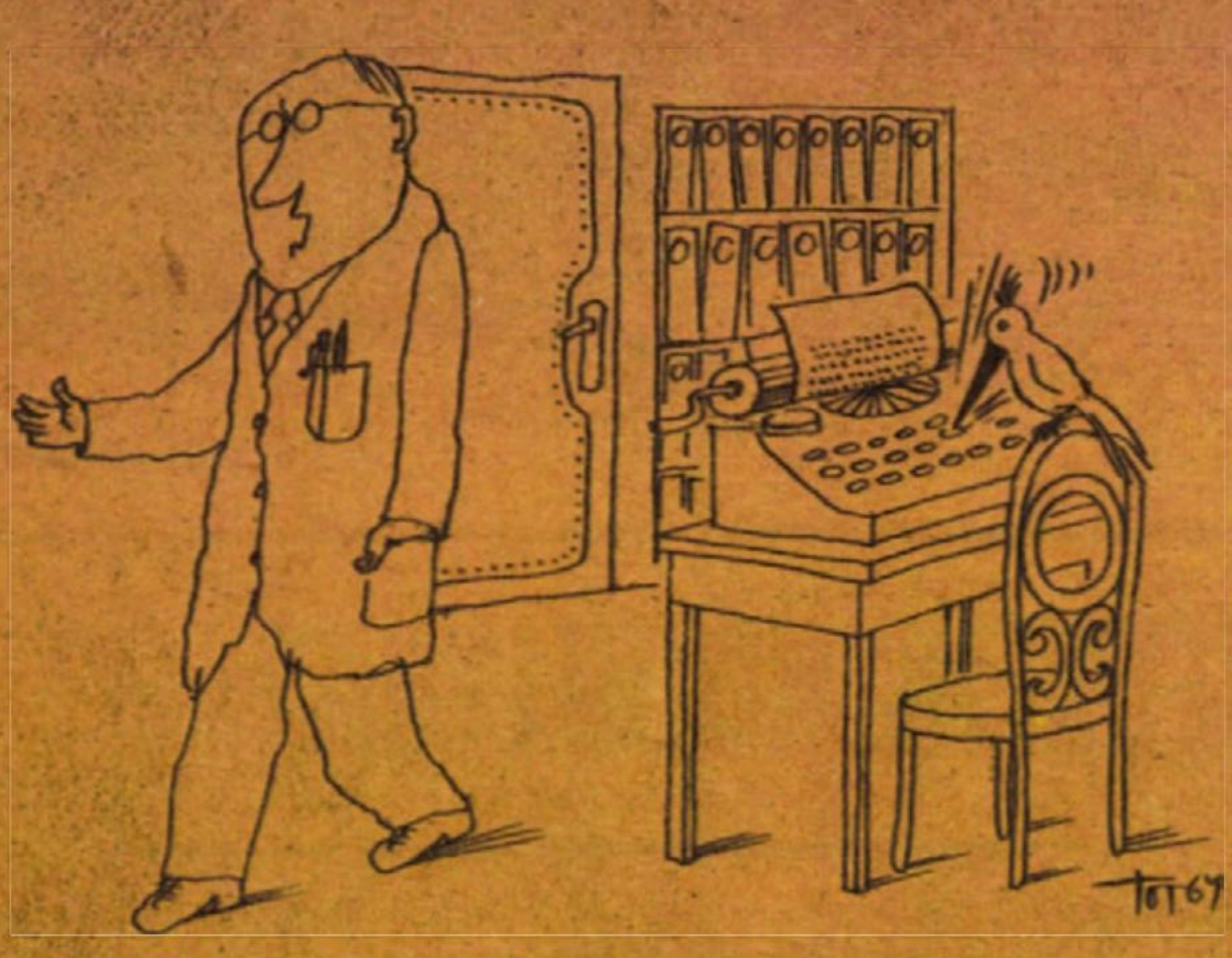

– ...Új bekezdés... Kérdésükre közöljük, hogy a létszámstop a vállalatunknál semmiféle fennakadást nem okozott...

TUDOMÁNYOS ALAPON

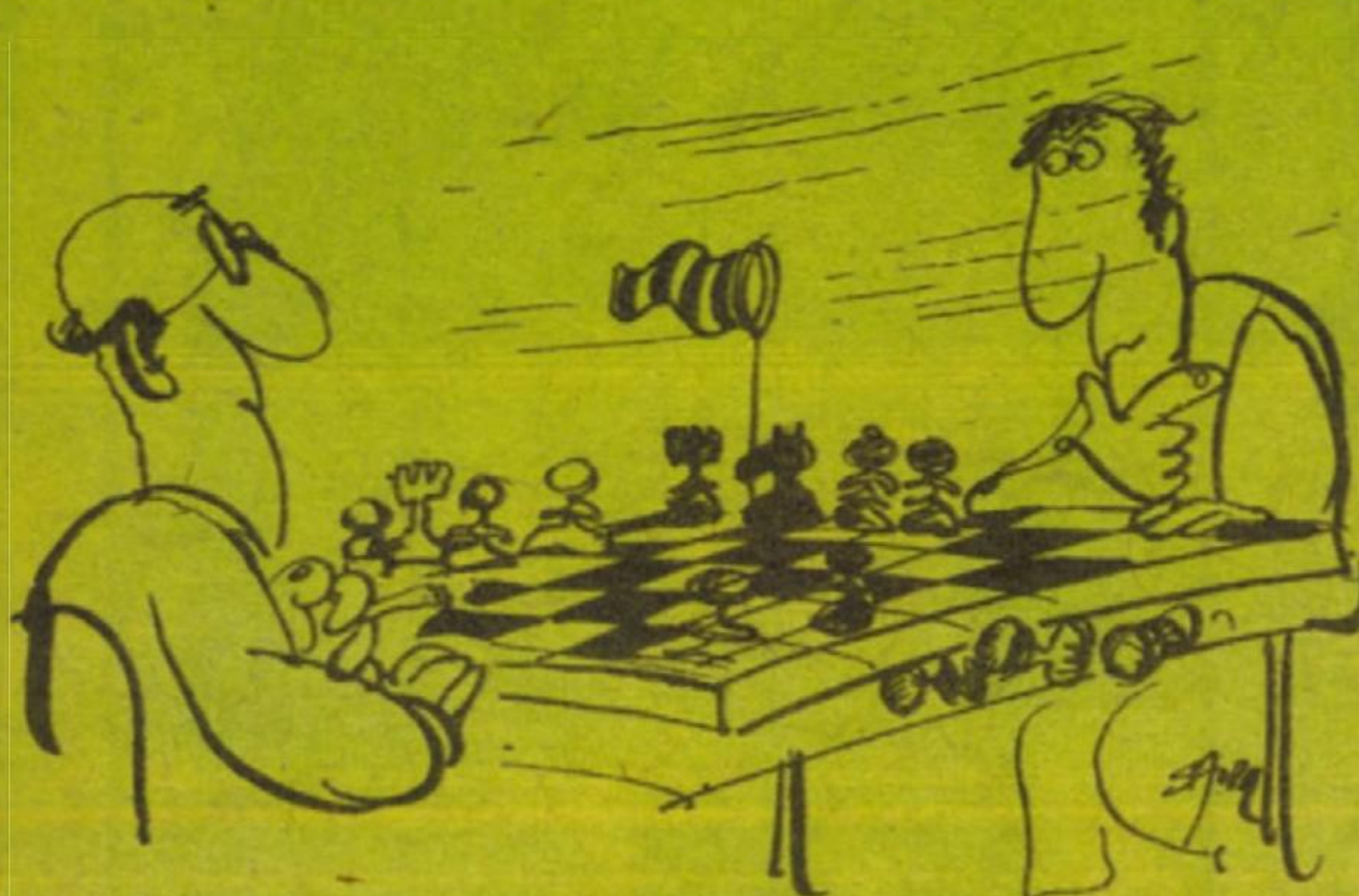

MODERN CSODÁK

A napokban felkeresett a szerkesztőségben egy aprócska, fekete ruhába öltözött nénike.

— Segítséget szeretnék kérni öntől — mondta halk, siránkozó hangon.

— Miben segíthetnék?

— Mindjárt elmondom, édes fiam — felelte a fehérhajú, ráncos arcú mamóka, aki a szék szélén üldögélt és kétségbeesetten kapaszkodott a retiküljébe, amely akkora volt, mint egy szatyor. — Úgy tudom, hogy ön sok embert ismer a televízióban...

— Néhány embert ismerek, de milyen ügyben...

— Szeretném, ha összehozna egy tévériporterrel...

— De mi a panasza?

— Köszvényem van — sóhajtott a néni. — Fáj a lábam, a hátam, a vállam...

— Akkor talán orvoshoz kellene fordulnia.

— Orvosnál már voltam. Nem is egy orvosnál, de senki se tudott segíteni rajtam. Rajtam már csak egy tévériporter tudna segíteni... A Molnár Margit, vagy a Balogh Mária...

— Drága, aranyos nénike, hogyan tudnának ők segíteni?

— Kézrátétellel. A tévériporterek ugyanis csodákat tudnak művelni.

— Ki mondta ezt magának?

— Senki, de nézem a televíziót. Ez az egyetlen szórakozásom. S nem egyszer a saját szememmel láttam, hogy a tévériporterek csodákat tesznek. Ha megjelennek valahol, járni kezdenek a hónapok óta álló liftek, az évek óta aládúcolt mennyezetű lakásokban perceken belül megjelennek az IKV emberei és pillanatok alatt elintéznek olyan ügyeket, amelyeket mások nem tudnának elintézni. Ezért gondoltam arra, hogy talán az én köszvényemből is ki tudnának gyógyítani.

— Néni, drága, maga hisz a csodákban?

— Amióta tévém van, igen. A szomszédom, özvegy Pattantyúsné mesélte, hogy milyen csoda történt nemrégiben egy pesti hivatalban. Volt ott egy kőszívű főnök, aki mindenkivel csak kiabált és az ügyfeleket nem engedte be a szobájába. Aztán kijöttek a tévétől és a kőszívű főnök azonnal megváltozott. Minden ügyfelének virágot ad és a prémiumát szétosztja a szegény beosztottak között. Mi ez, ha nem csoda? Aztán azt is hallottam Pattantyúsnétól, hogy egy üzemben nem tudtak dolgozni, mert hiányzott néhány fontos alkatrész és akkor...

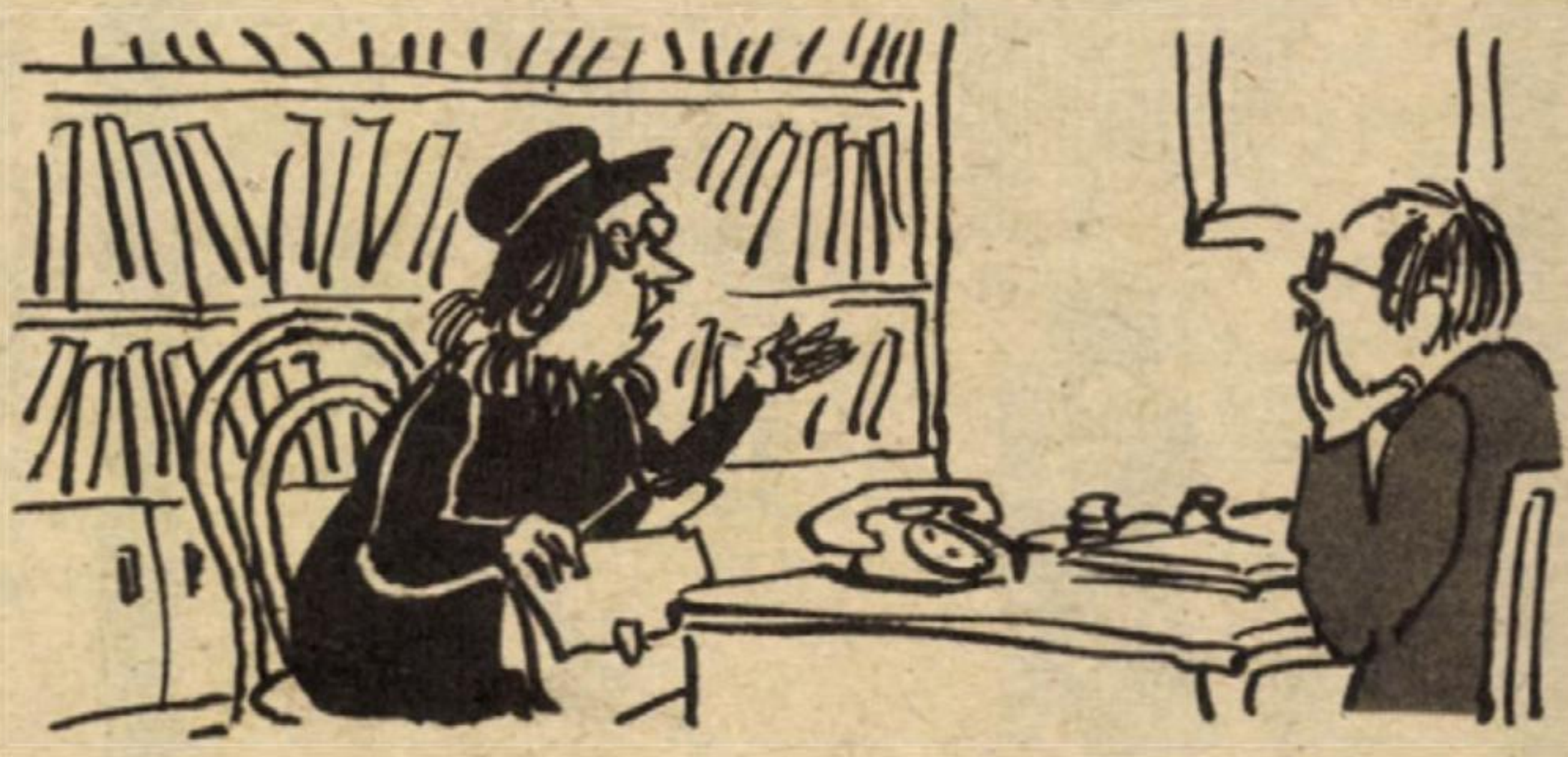

— Tudom, megjelentek a televíziósok és lett alkatrész.

— Igen, pontosan így történt.

— Biztosan felhívást tettek közzé, hogy segítsenek ezen az üzemen és küldjék el a hiányzó, fontos alkatrészeket.

— Pattantyúsné másképp tudja. Állítólag az történt, hogy a tévériporter bement a vállalati büfébe, ahol néhány darab száraz, ősrégi pogácsa hevert a pulton, aztán így szólt: „Magyar Televízió, tégy csodát!” és mi történt?

— És mi történt?

— A pogácsákból alkatrészek lettek és a művezetők leborultak a riporter előtt, áldva az ő nevét...

— Ez legenda...

— Lehet, hogy legenda, de én hiszek benne... Ha maga nem segít, majd elmegyek egyedül a Televízióba! — mondta haragosan a nénike és becsapta maga után az ajtót.

Azóta nem láttam. Az utóbbi időben azonban gyakran sajog a derekam. Lehet, hogy felhívom a Vértessyt.

Mit lehet tudni?!

Mikes György

AZ ERŐSZAK VILÁGA

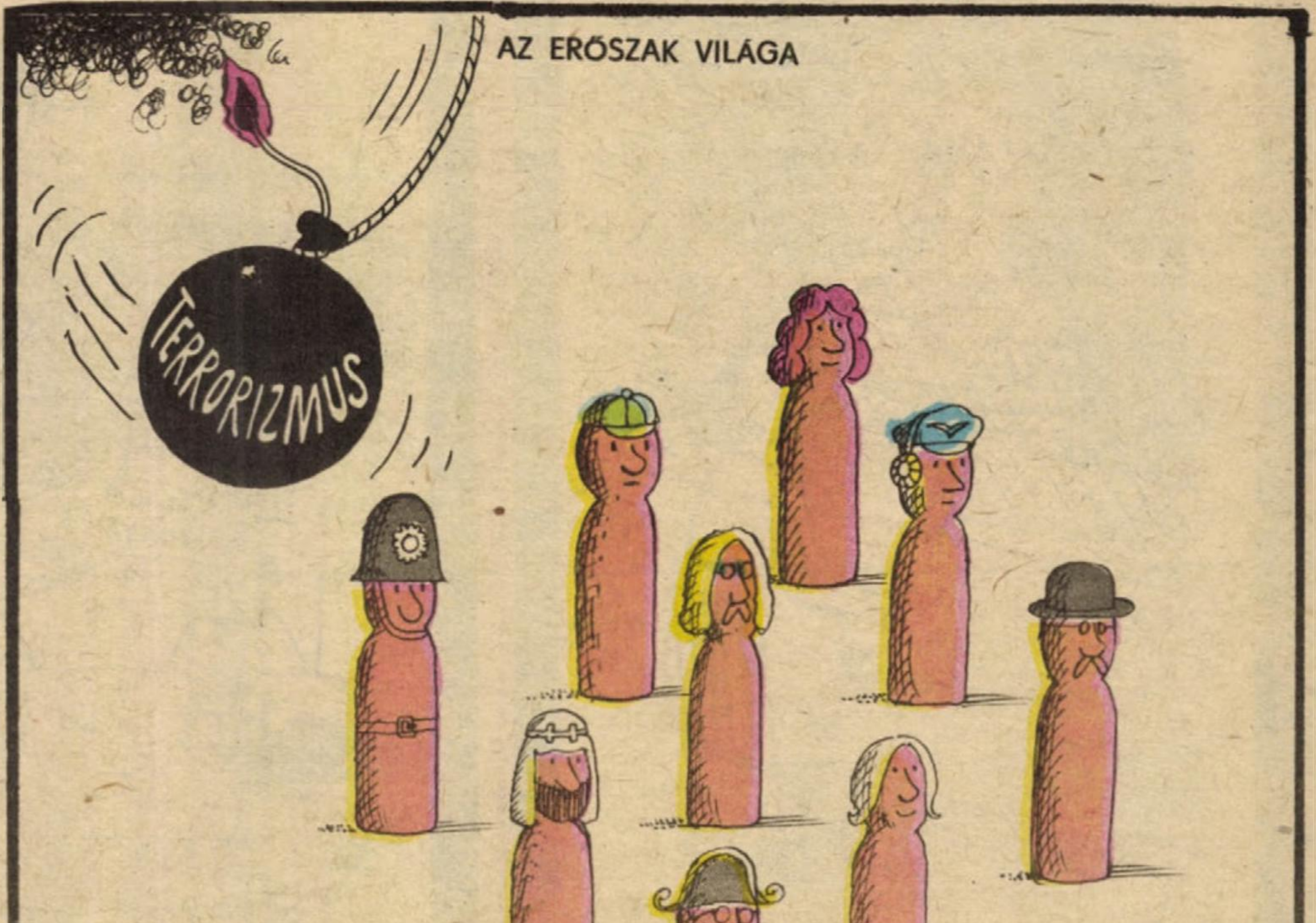

HATÁSOS KÖRNYEZETVÉDELEM

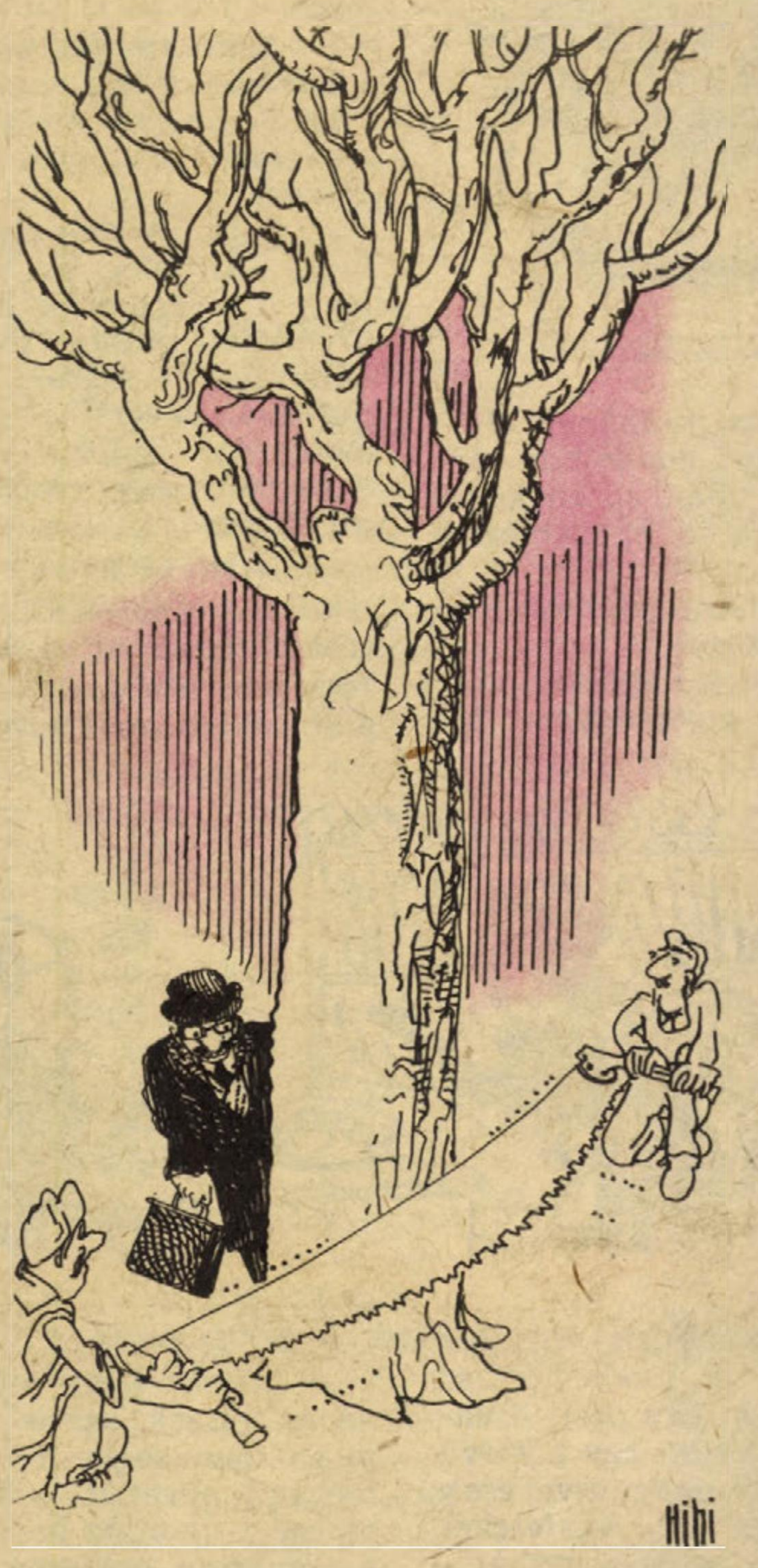

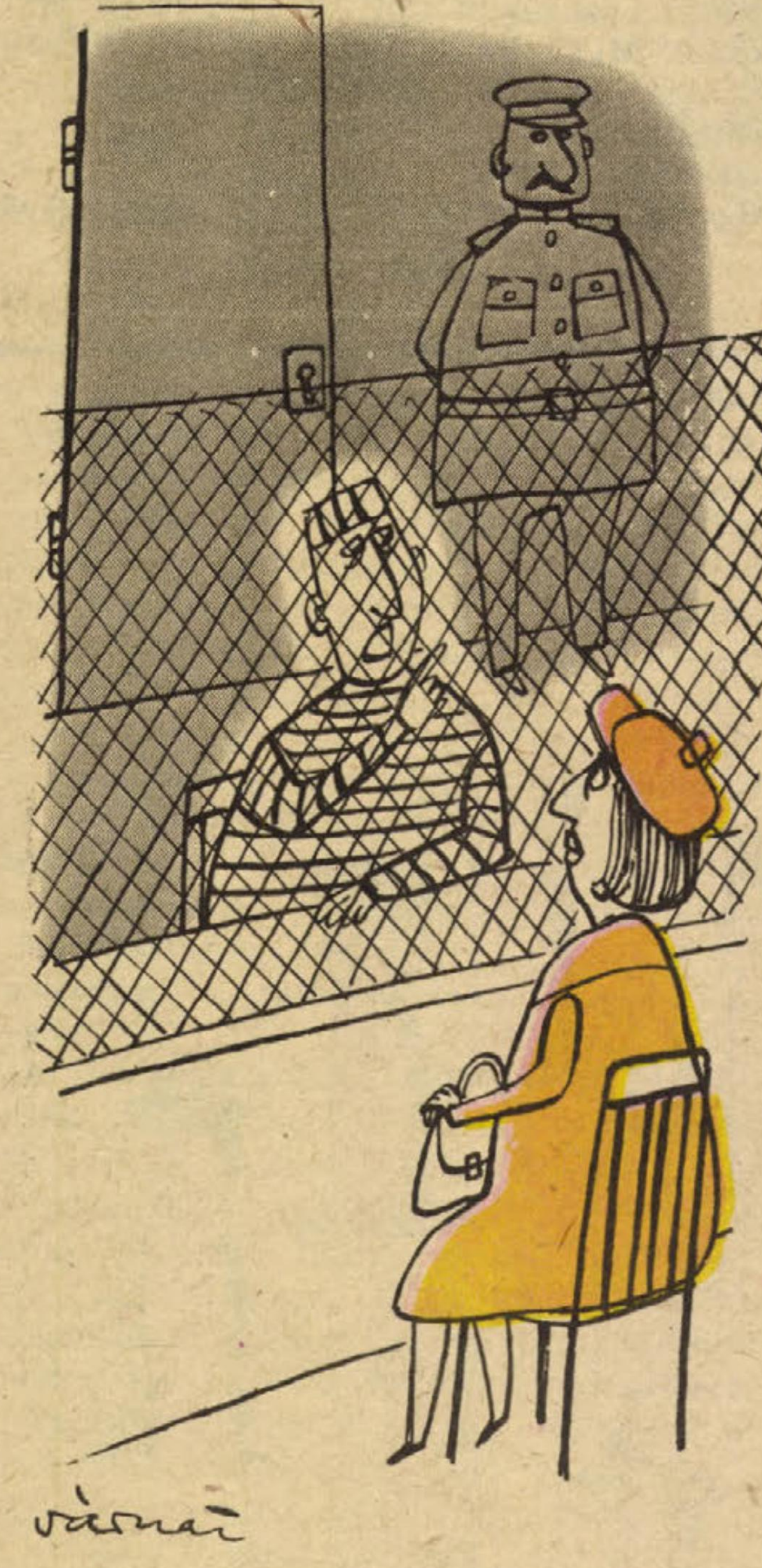

– Aztán nehogy távollétemben szégyent hozz a nevemre!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

OTTHONOSAN

„A kedves mama főztje" címmel házias éttermet nyitottak New York-ban. A pincérek pizsamakabátot viselnek, a pincérnők pedig hajcsavarókkal szaladgálnak, vastag krémpakolással az arcukon.

Hogy a vendég igazán otthon érezze magát . . .

ÁLOM

A Daily Mirror pályázatot írt ki. Felszólította olvasóit, meséljék el legérdekesebb álmukat. A birminghami Mr. W. Seager művét magunk is roppant ravasznak találtuk.

„Felhajtottam pár pohárka rumot — írta a pályázó —, hogy súlyos náthámat kúráljam. Utána azt álmodtam, hogy a mennyországba kerültem. Méghozzá éppen jókor, mert aznap játszották a kupadöntőt a Menny és a Pokol csapatai. Mivel nagyon fázott a lábam, úgy döntöttem, hogy meccs előtt még hazaugrom egy vastagabb zokniért. Ekkor sajnos felébredtem s így ma sem tudom, mi volt az eredmény."

ÜGYES

Hinckley és Bosworth városka tanácsa az ügymenet gyorsítása érdekében elektromos levélnyitó készüléket vásárolt. Az első hónap végén Derek Evans tanácsnok számolt be az újítás eredményéről.

— A készülék beállítása óta — mondta —, naponta legalább tíz percet spórolunk a levelek felbontásánál. Viszont az is igaz, hogy aztán naponta legalább negyven percig tart, amíg összeragasztgatjuk a leveleket, csekkeket és számlákat, amelyeket a masina a borítékkal együtt szintén felvág.

ÓH, BÉBI!

Új divat Amerikában . . .

New York-i háziállatkereskedések jelentik, hogy az utóbbi időben óriási kereslet mutatkozik bébicápák iránt. A kis kedvencek ára 40 és 250 dollár között változik, s nagyon jól megvannak odahaza a fürdőkádban — egy darabig.

Kaján lélekkel várjuk, mikor bukkan fel a Váci utcán az első divathölgy, pórázán a ravaszul ficánkoló új státuszszimbólummal . . .

HASZNOSÍTHATÓ ÁTOK

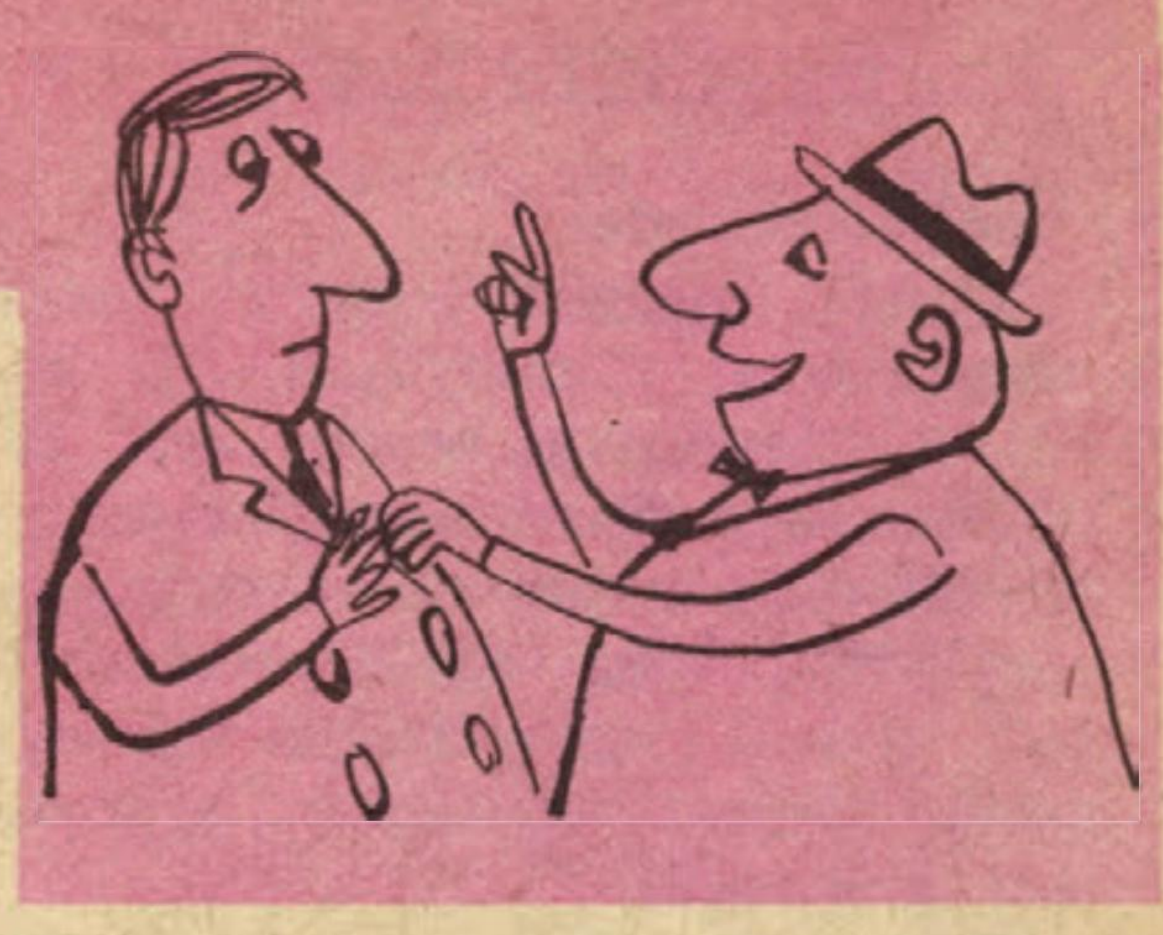

Minden rosszban van valami jó! — kiáltotta rám Hudák a Nagykörúton és megfogta a kabátom gombját. — Az a ti bajotok, közélettel foglalkozó embereknek, hogy nem láttok tovább az orrotoknál. Mit tartasz például a bürokráciáról?

— Harcolok ellene, míg piros vér buzog bennem — feleltem sietősen —, engedj utamra. Ha továbbra is fogva tartasz a gombomnál fogva, ellenség vagy a csatamezőn és lerázlak magamról.

— Ne olyan hevesen — csillapított Hudák. — A bürokrácia ellen nem harcolni kell, hanem céljainknak megfelelően irányítani, hasznosítani, mint az atomenergiát. Az sem gyilkosabb, mint a bürokrácia, mégis hasznosítható. Vagy tévedek?

— Sohasem tévedsz — próbáltam egérutat nyerni. — Én harcolok ellene, te hasznosítsad. Útjaink a végtelenben úgyis találkoznak, isten veled.

— Emlékezni fogsz rám! — emelte fel az ujját Hudák. — Annál is inkább mert most meghívsz egy üveg sörre és én feltárom neked elképzelésemet.

— Öt percet adok rá — egyeztem bele tehetetlenül. — Ebből is láthatod, hogy kerülök minden bürokráciát. Ugyanis, ha most elgáncsolnálak vagy leütnélek, jönne a rendőr, jegyzőkönyv . . . tanúk . . . tárgyalás . . . inkább rendelek neked egy üveg kőbányai világost.

Az eszpresszóban azonban csak drága, osztrák sört hozott a pincér. Hudák olyan szélesen vigyorgott, mint a telihold.

— Nem azért mert dupla árat fizetsz — mondta —, hanem azért, mert máris példa kínálkozik az elméletemre. Az én elképzelésem szerint a bürokráciát a kőbányai világosra kell irányítani ebben az esetben. Figyelj ide: a vendéglátó iparnak nemde az a célja, hogy a drágább sör fogyjon. Ez viszont a fogyasztókban elégedetlenséget szül. De van egy megoldás! Mindkét fajta sör kapható, csak a kőbányaihoz orvosi bizonyítvány kell. Két hétnél nem régebbi, melyben igazolják az ép veseműködést és a normális májfunkciót. Mármost mi lesz ennek a következménye? Tíz sörivő közül jó ha kettő elmegy orvosi igazolásért, nyolcan inkább az osztrák sör mellett maradnak, ami megkötöttség nélkül kiszolgálható. Ez az arány éppen megfelel a vendéglátóipar célkitűzéseinek. Kezded már kapiskálni?

— Kapsz még egy üveg sört — feleltem —, mert kezd izgatni a dolog.

— Na látod — mondta Hudák elégedetten. — Vegyünk egy másik példát, találomra. Itt van például a mozi. A magyar filmeknek kevés a nézője, míg egy cowboyfilmhez nem lehet jegyet kapni. Mi lehet a megoldás? A cowboyfilmhez szemészeti lelet kell, látótér-élesség, pupilla-tükrözés, ép artériák. Továbbá egy igazolás a tanácstól, hogy nem élnek rokonai Texasban. A magyar filmeknél jegyváltáskor viszont még a személyi igazolványt sem kell bemutatni. Várható eredmény: minimálisan kétszáz százalékos emelkedés a magyar filmek látogatottságában!

— Tovább! — kiáltom lelkesen. — Pincér! Három üveg sört!

— Párizsi, krinolin, minden megkötöttség nélkül! Téliszalámi: gyomorröntgennel, próbareggelivel és igazolással, hogy a vevő gyárlátogatáson vett részt a szegedi szalámigyárban! Könyvvásárlás: Illés Endre, Jókai Mór minden további nélkül, Agatha Christie idegszakorvosi igazolással, hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal. Soroljam még?

— Meg vagyok győzve! — mondtam. — Pincér, fizetek!

— Stimmel — mondta Hudák. — Pénzt kiadni: minden kötöttség nélkül!

Somogyi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT

MI A KEDVENC KÖZHELYÜK?

Dallos Jenő:

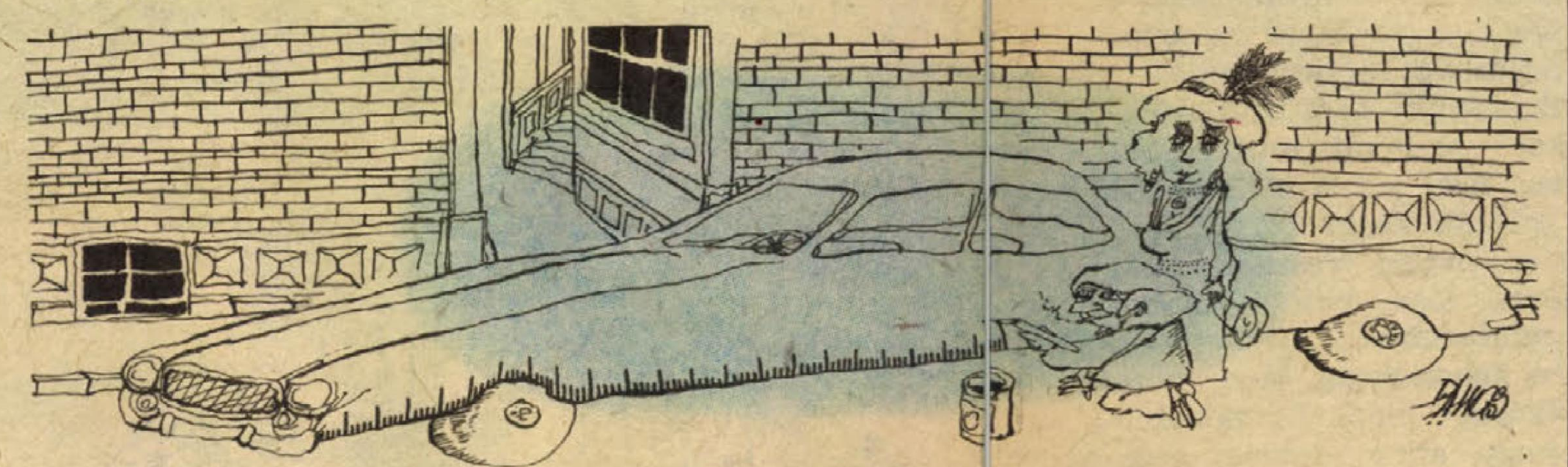

– A státusszimbólum.

Vasvári Anna:

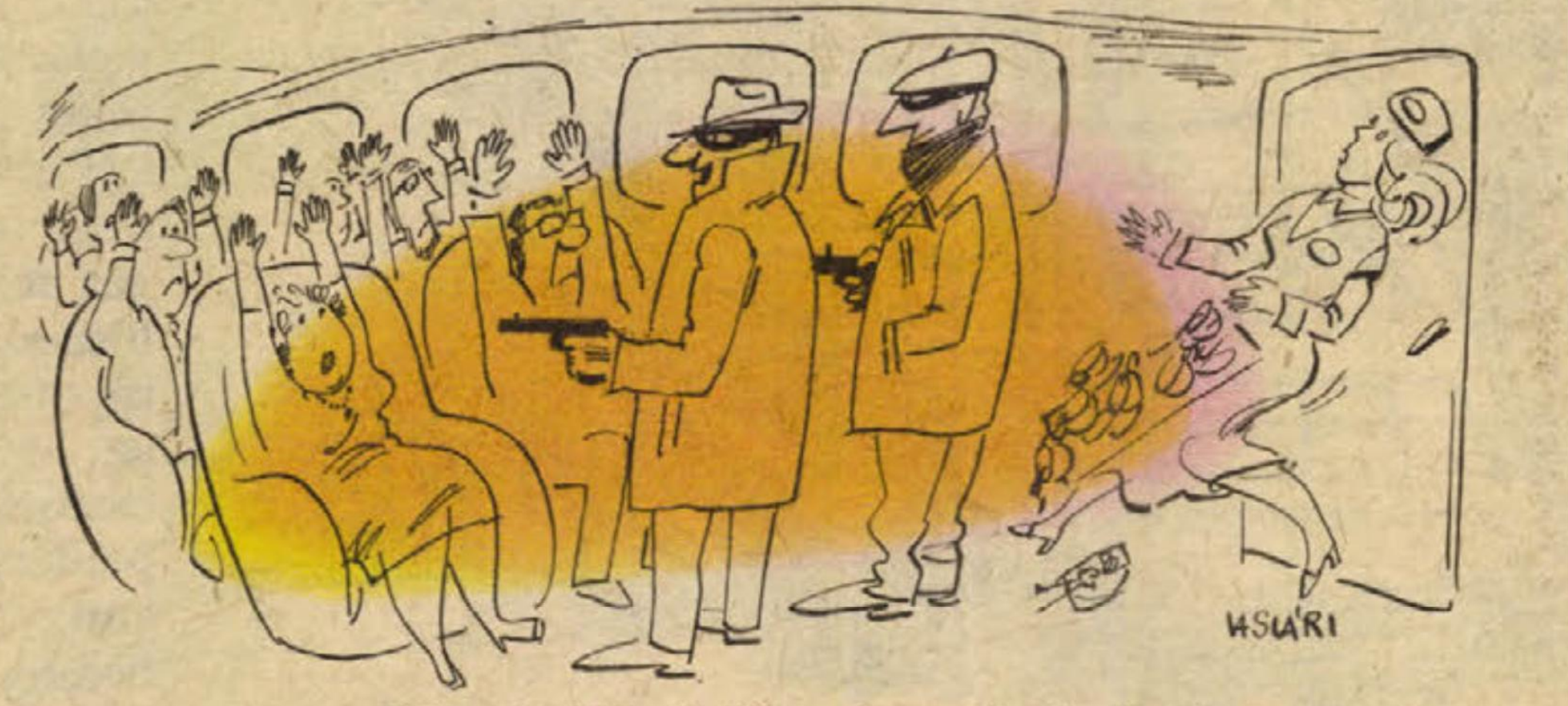

– Előre is köszönjük szíves türelmüket!

Erdei Sándor:

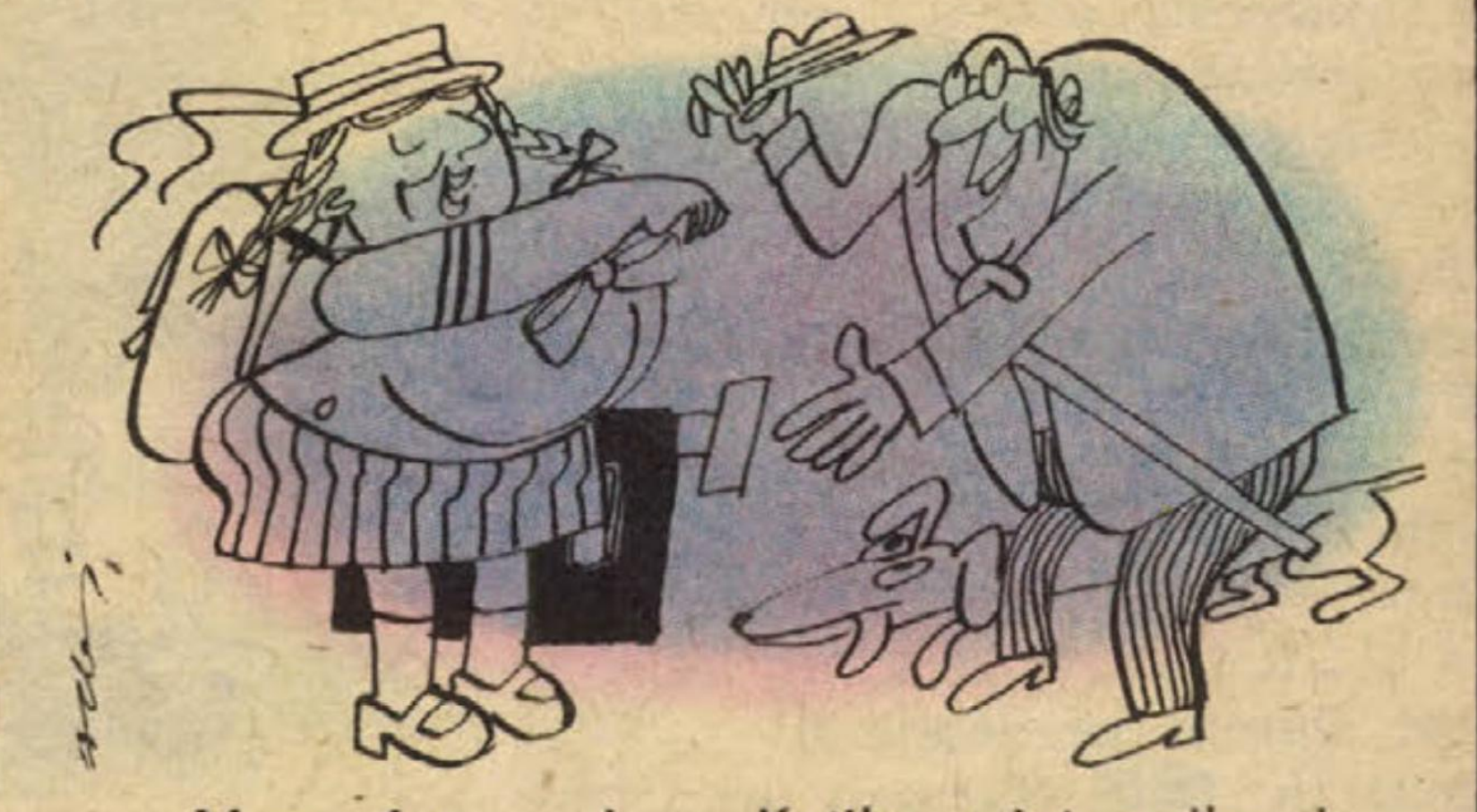

– Maga éppen olyan, Katika, mint amikor iskoláslány korában megismertem.

Várnai György:

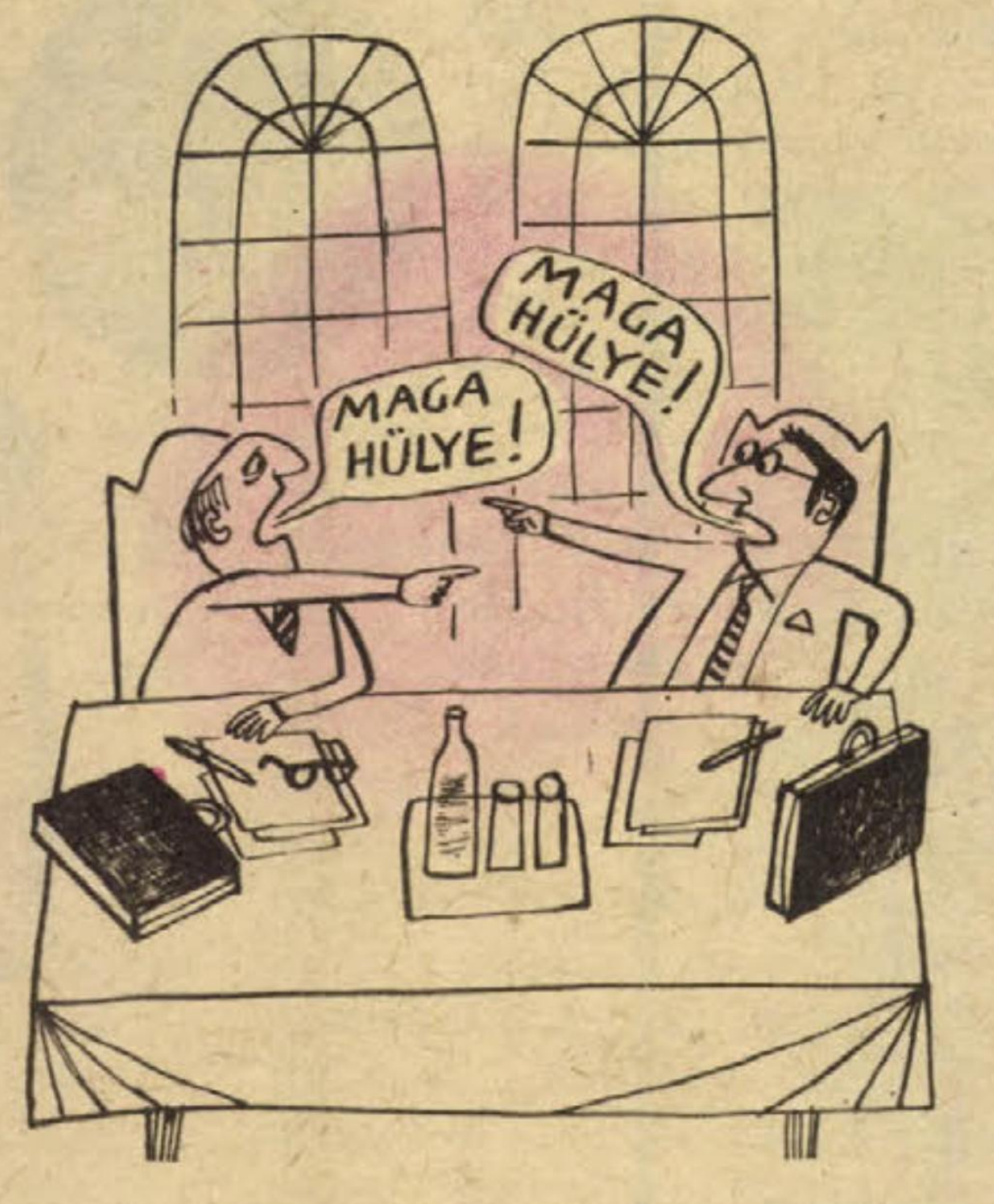
MAGA HÜLYE!
MAGA HÜLYE!

– A tárgyaló felek véleménye több kérdésben közel állt egymáshoz.

Balázs-Piri Balázs:

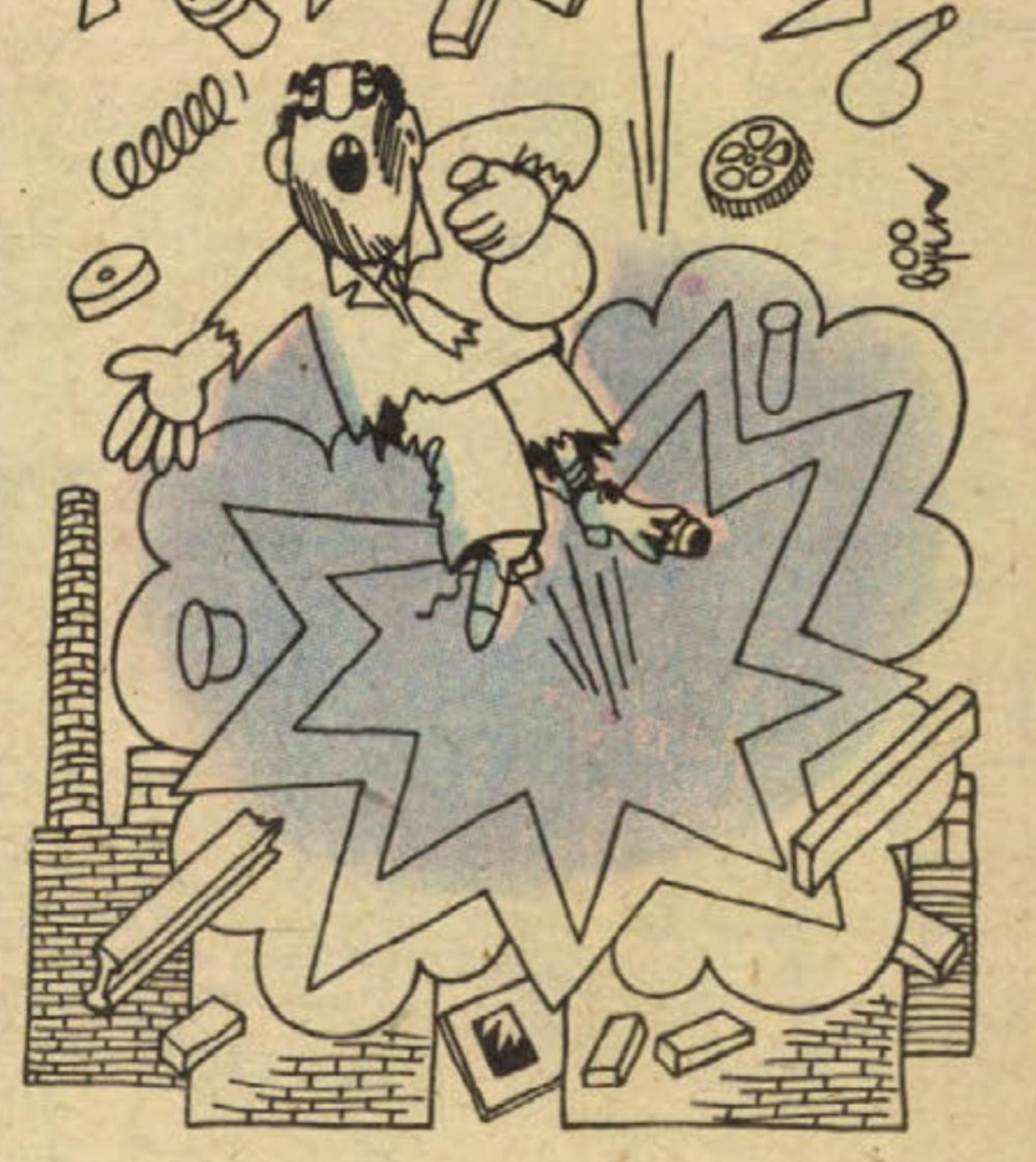

– Csak az nem követ el hibát, aki nem dolgozik.

Fülöp György:

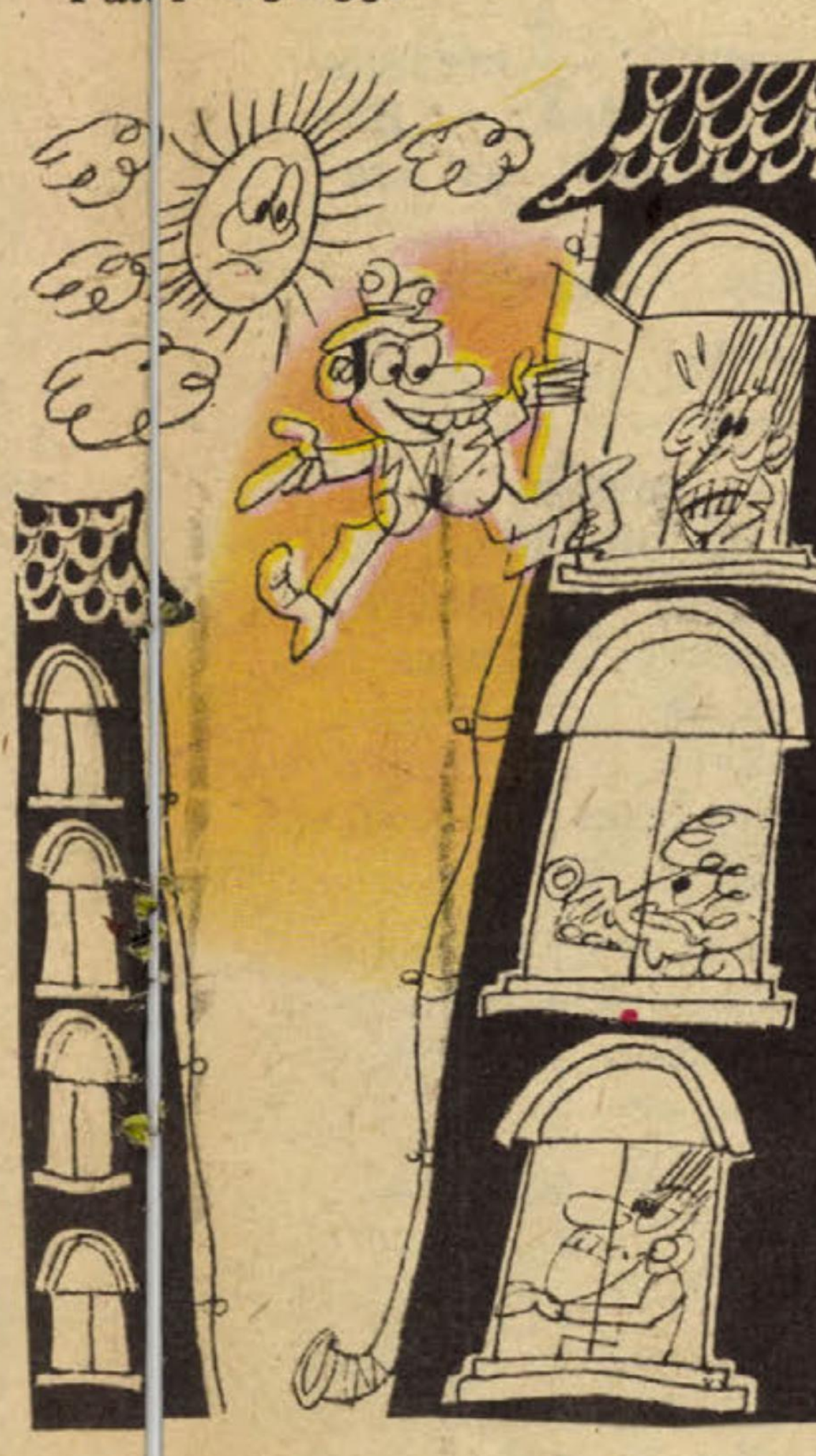

– Rögtön jövök, csak leugrom egy feketére.

Szűr-Szabó József:

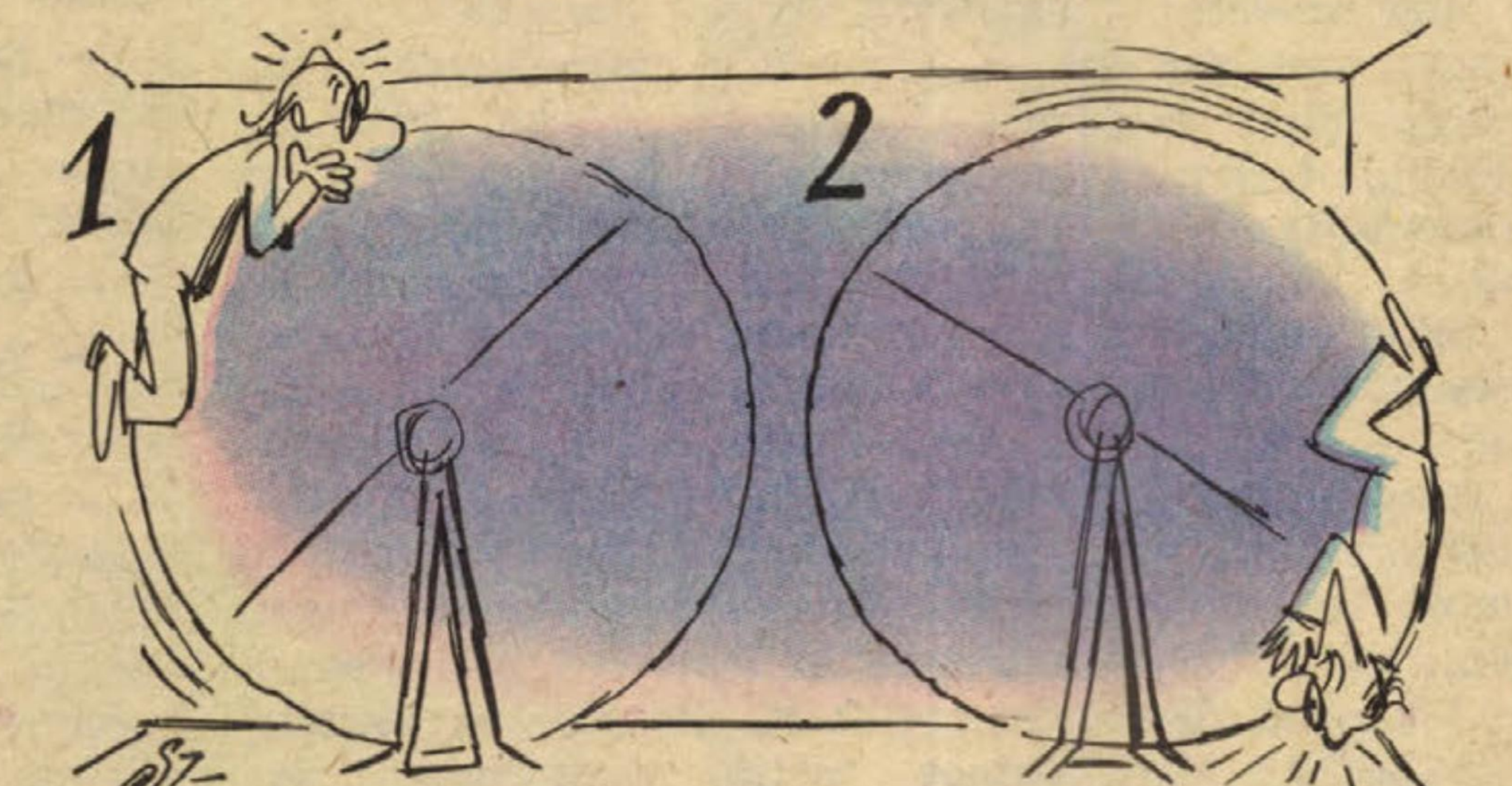

– Egyszer fent, máskor lent . . .

Brenner György:

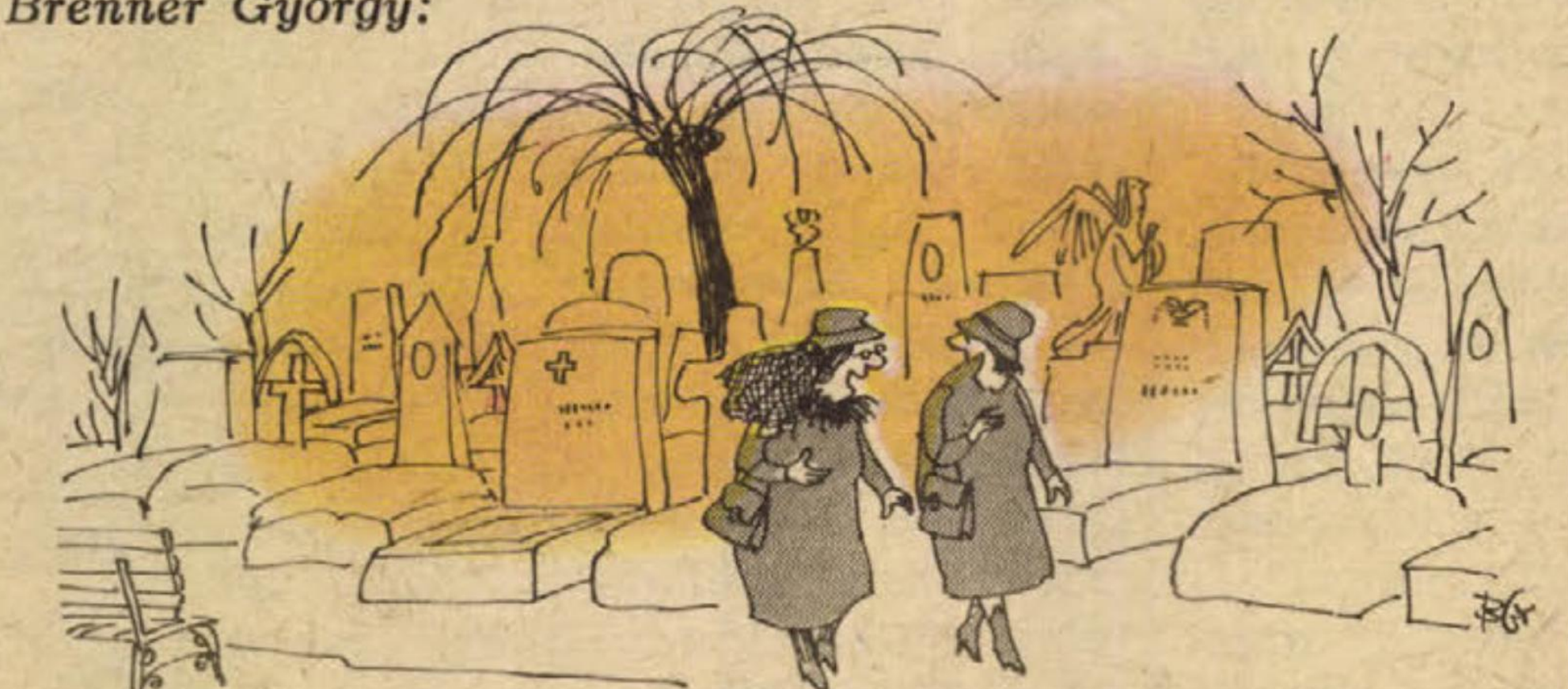

– . . . no de vagy jót, vagy semmit!

Hegedűs István:

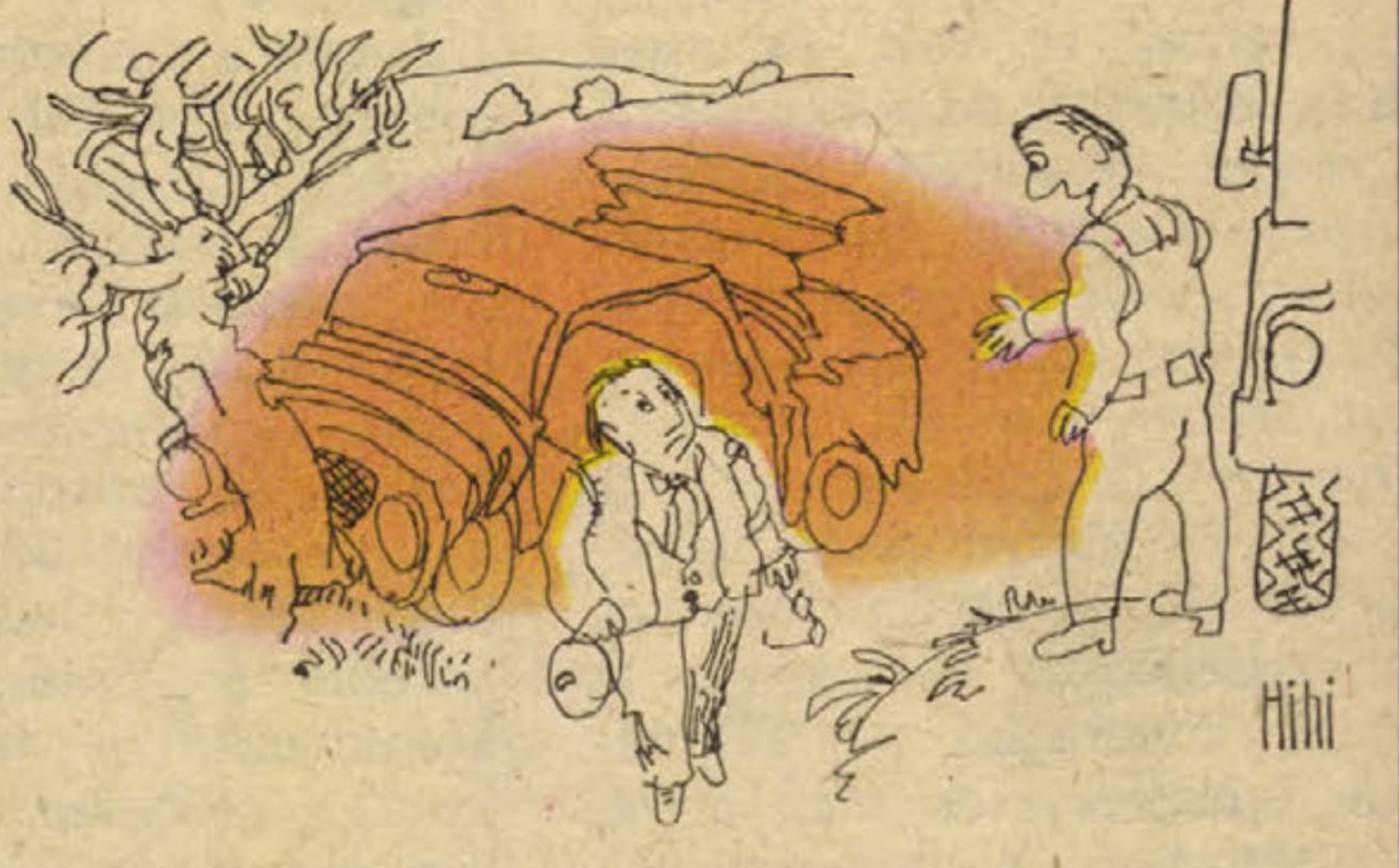

– Kolléga bácsi, több is veszett Mohácsnál!

Sajdik Ferenc:

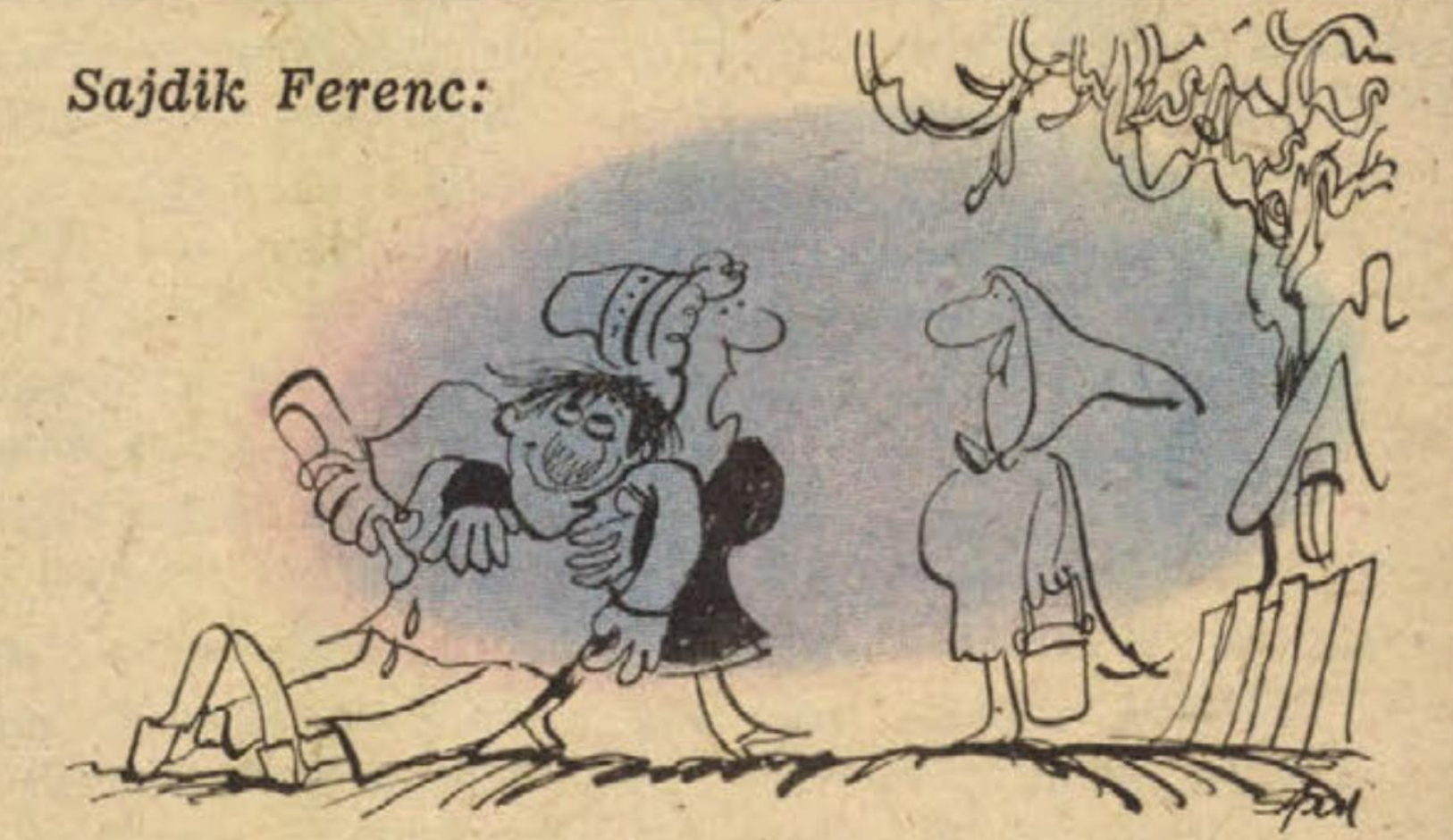

– . . . ez van, ezt kell szeretni . . .

Kürti András:

az utolsó alkimista

3

KISREGÉNY

III. fejezet

ÉS ELTELT EGY ÉV

Sajtóértekezlet.

Nyolc újságíró, nagy lapok munkatársai mindnyájan, üli körül a ragyogóan berendezett tanácsterem ovális mahagóni asztalát. Előttük ásványvíz és cola szerénykedik, meg egy-egy aranyozott fedelű jegyzetfüzet, egy-egy apró, kecses, úgyszintén aranyozott golyóstoll.

Mert azért valamiképpen illik jelezni, hogy nem akármilyen üzem látja vendégül a sajtó képviselőit, hanem — aranygyár!

Épp most ér rövid bevezetője végére Vondraskó Csaba, az új vállalat reklámfőnöke, harminckét éves, diploma pszichológiából és népművelésből, megnyerő külső, egy feleség, egy szerető, egy autó, egy motorcsónak, egy gyerek.

— Tehát a magunk részéről csak arra akartuk felhívni szíves figyelmüket, hogy a mai naptól nem csak jogilag, hanem szervezetileg és minden egyéb vonatkozásban is különváltunk, kérjük, hogy a jövőben ilyen formában foglalkozzanak velünk a lapok hasábjain. Megszűntünk a Vezúv Cserépkályha gyár egyik részlege lenni, végleg a saját lábunkra álltunk. Közjegyzőileg bejegyzett cégnevünk — Aurum Finomvegyipari Vállalat, sürgönycímünk s márkajelünk is egyben: AUR. Hangsúlyozom, hálával és szeretettel gondolunk az anyavállalatra, a Vezúvra, amely nemcsak hogy az indulás legnehezebb napjaiban adott nekünk otthont, hanem például készségesen átengedte gyárudvarának tekintélyes részét, mai telephelyünket. És még valamit. Illetve valakit. Volt vezetőjét, doktor Tuka Pált, akinek a nevéhez fűződik az egész magyar műaranyipar megteremtése s aki az AUR első igazgatója lett. És most várom kérdéseiket.

Elsőnek a *Déli Harsona* munkatársa, vékony, elegáns, tatárbajszú fiatalember jelentkezett.

— Egy évvel ezelőtt körös-körül — intett ki, az ablak irányába — még semmi se volt. És most itt ülünk ebben a szuperkorszerű, extra módon felszerelt négyemeletes iroda-palotában. Így felgyorsult volna a honi építőipar tempója? Vagy az volna az igazság, hogy az arany — csodát tesz?

Enyhe derű a teremben.

— Csak a törvényesség keretein belül alkalmaztunk bizonyos anyagi ösztönzőket — szögezi le szerényen Vondraskó. — És kérem, ne feledkezzenek meg arról, hogy elsősorban a népgazdaság érdeke sürgette, hogy mielőbb nyugodt, e szakipar sajátos követelményeinek leginkább megfelelő körülmények között, teljes erővel végezhessük a munkánkat. Erről ennyit. Viszont néhány apró helyesbítést kell tennem. Irodapalota. Bármilyen szépen cseng, nem egészen helytálló a fogalmazás. Tudniillik az épület, amelyben tartózkodunk, nem irodaház, hanem üzemház, maga a komplex vállalat. Azaz nemcsak ügyvitel folyik benne, hanem itt működnek a különböző kiszolgáló ágazatok, itt történik az arany mérése, minőségi ellenőrzése, darabolása, csomagolása, innen jut el az arany az üzletfelekhez. Bizonyos fokig még oktatási intézmény is vagyunk, hiszen a szakemberképzést, az utánpótlást nem várhatjuk kívülről, lévén egyedi iparág a miénk, és...

— Olvasóinkat érdekelné — szakítja félbe az előadót egy energikus középkorú hölgy, az *Általános Női Szemle* ipari rovatának vezetője —, hogy az ország első és egyetlen aranygyárában milyen a szellemi és a fizikai munkások és ezen belül a női dolgozók aránya. És milyen a kulcspozíciók megoszlása nemek szerint? És hányan dolgoznak közvetlenül az arany előállításán?

Vondraskó rámosolyog.

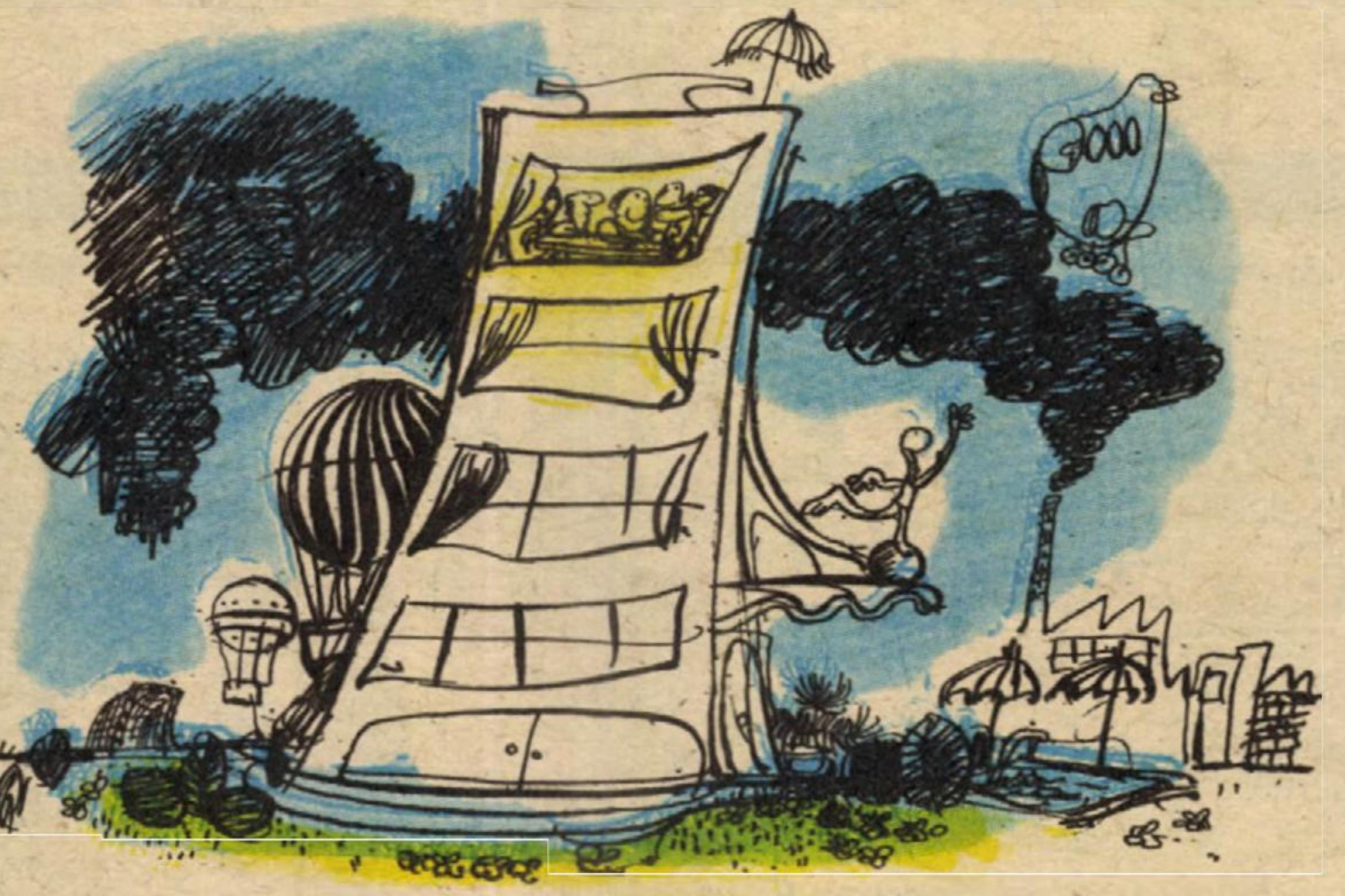

— Egy pillanat. Még pontosítanom kell azt a megállapítást, hogy az AUR — négyemeletes. Ugyanis a földszint alatt még van három szint. Itt helyezkednek el a legkorszerűbb védelmi technikával felszerelt, mindenfajta elemi csapással szemben abszolút biztonságot nyújtó raktárhelyiségeink, a nagypontosságú műszerekkel és készülékekkel ellátott, a legbonyolultabb nemesfémipari kísérletekre, vizsgálatokra is alkalmas laboratóriumok, a titkos dokumentációs terem, az archívum, a különlegesen kiképzett őrség szobái, és így tovább. Az alsóbb régiókban dolgozókon kívül még saját alkalmazottaink közül is csak néhánynak van ide szabad bejárása. Azt pedig, hogy a föld felett mi van...

— Igen — bólintott egy pirospozsgás, őszülő halántékú férfi, aki a *Holnap*-ot képviselte —, köszönjük, hogy ezeken a szinteken még az értekezlet előtt végigkalauzoltak bennünket. Voltunk a műszaki osztályon, a tervezőknél és a technológusoknál, megcsodáltuk a kereskedelmi főosztály mindenttudó számítógépét, a piackutató csoportnak azt a nagy világító falitérképét, az automatákat a könyvelőségen, a mikrofilmes adattárolást. Még a jogászokhoz is bekukucskáltunk. Mint szakmabeliek, kifejezetten irigykedve bámultuk a sajtó és propaganda főosztály telexgépeit, japán képmagnóit, gazdag fotóműhelyét. A kérdésem is ide kapcsolódik. Bocsánat a goromba fogalmazásért, de mi a csudának kell az AUR-nak — reklám?! Rá kell beszélni az embereket, hogy az arany szép és értékes? Hogy időtálló, hogy érdemes venni? És ha erre szükség volna, miért nem bízzák rá ezt a felvilágosító vagy hírverő tevékenységet az önök nyersaranyát feldolgozó, a vevőkkel közvetlenebb kapcsolatban álló vállalatokra?

— És nekem is volt egy kérdésem! — mondta a köpcös hölgy az *Általános Női Szemlétől.*

— Moment — mosolygott rá ismét Vondraskó Csaba, aztán a pirospozsgáshoz fordult. — Miért van szükség nálunk reklámapparátusra? Miért foglalkozunk mi ezzel közvetlenül? Mert ez hivatásbeli kötelességünk is, jól felfogott üzleti érdekünk is. Megmagyarázom. Hazánkban még nem fejlődött ki az igazi, a haladó aranykultusz, az aranynak olyan szeretete és ismerete, ami nem a kincsgyűjtést, hanem az esztétikumot tartja elsősorban szem előtt. Olyan egyszerű dolgokra gondolok, mint a sötét kapualjakban vásárolt, trombitarézből készült „aranygyűrűk", mint a külföldről halálos izgalommal becsempészett dublék, és így tovább. Ezzel szemben mi 995 ezrelékes, úgynevezett színaranyat is előállítunk. A mi feladatunk, mondhatnám hivatásunk, hogy a tömegek ösztönös vonzódását az aranyhoz — tudatossá tegyük, mert Ady halhatatlan szavaival élve: „Meghal minden és elmúlik minden, / De él az arany és a vér..." Természetesen kapitalista relációban egészen más a helyzet, terveinkben szerepel, hogy betörjünk ezen országok piacaira és ennek is csak a reklám vághat utat. Bizonyos eredményekkel máris szerénykedhetünk. Kiépülőben vannak kapcsolataink a televízióval, a reklám-filmesekkel, a rádióval, országos visszhangot váltott ki reklám-mondat pályázatunk, embléma-pályázatunk, már nyomdában van néhány színes prospektusunk, leporellónk hazai és külföldi terjesztésre, továbbá olyan információs láncot tervezünk széles körű külföldi tanulmányutak révén...

— Nekem volt egy kérdésem! — szakította félbe a láncot az *Általános Női Szemle* képviselője. — Még nem kaptam választ.

— Ezer bocsánat. Most akartam rátérni. Szóval pillanatnyilag összlétszámunk százhuszonhárom fő. Már csak néhány státuszunk betöltetlen, mert szerencsére nem kell lámpással keresnünk azokat a tehetséges, önfeláldozó embereket, akiket izgat az új, akiket valósággal fűt az aranyláz — akik elnézést, ha kissé patetikusan hangzik, amit mondok, de így igaz — hajlandók egész életüket feltenni az aranyra. Nagyrészük maga jelentkezett, illetve ajánlások útján került hozzánk, kisebb részükre mi találtunk rá tudományos intézetben, főhivatalban, szerkesztőségben. Túlnyomó többségük főiskolai, egyetemi végzettséggel, tudományos fokozattal rendelkezik. Visszatérve a számokra, lévén sajátosan magas szerves összetételű az aranycsináló szakma, a takarítónőket, a gondnokság dolgozóit és a sofőröket leszámítva kifejezetten fizikai munkát senki nem végez, hanem alkotó szellemi tevékenységet folytat. Ami a nőket illeti, azt hiszem, nálunk nincs ok panaszra, fele arányban vesznek részt az összlétszámban, vezetői és beosztott minőségben. Asszony áll például a gondnokság és a munkaügyi csoport élén. És hozzátehetem, hogy annyi csinos, szép, fiatal kartársnőt egy helyen, mint nálunk, aligha találnak más vállalatoknál. Erre büszkék is vagyunk.

— És az arany? — kérdezte a makacs rovatvezetőnő. — Hányan főzik közvetlenül az aranyat?

— Egy személy. A feltaláló.

— Férfi az illető?

— Igen.

— Sejtettem — szögezte le dühös-elégedetten az *Általános Női Szemle* és egy nagy felkiáltójelet írt be a füzetébe. — Továbbra is érvényes a hírzárlat, hogy kicsoda az illető, és milyen elveken alapul a felfedezése, illetve találmánya?

— Igen. És az is marad. Üzemi titok. Egyébként a feltaláló maga is ragaszkodik ehhez, nem akar nyilvánosság előtt szerepelni.

— Akkor még csak egyet. Milyen az itt dolgozók szociális ellátottsága?

Megkönnyebbült sóhaj hagyta el a reklámfőnök kebelét, ez a téma már inkább kedvére való volt. Ruganyosan felállt, odalépett az egyik ablakhoz, kinyitotta, odahívta a kis megbeszélés résztvevőit.

(Folytatjuk)

ÖNFELÁLDOZÁS

BRENNER, BALÁZS-PIRI, DALLOS,
SZŰR-SZABÓ, FÜLÖP, VÁRNAI, HEGEDŰS

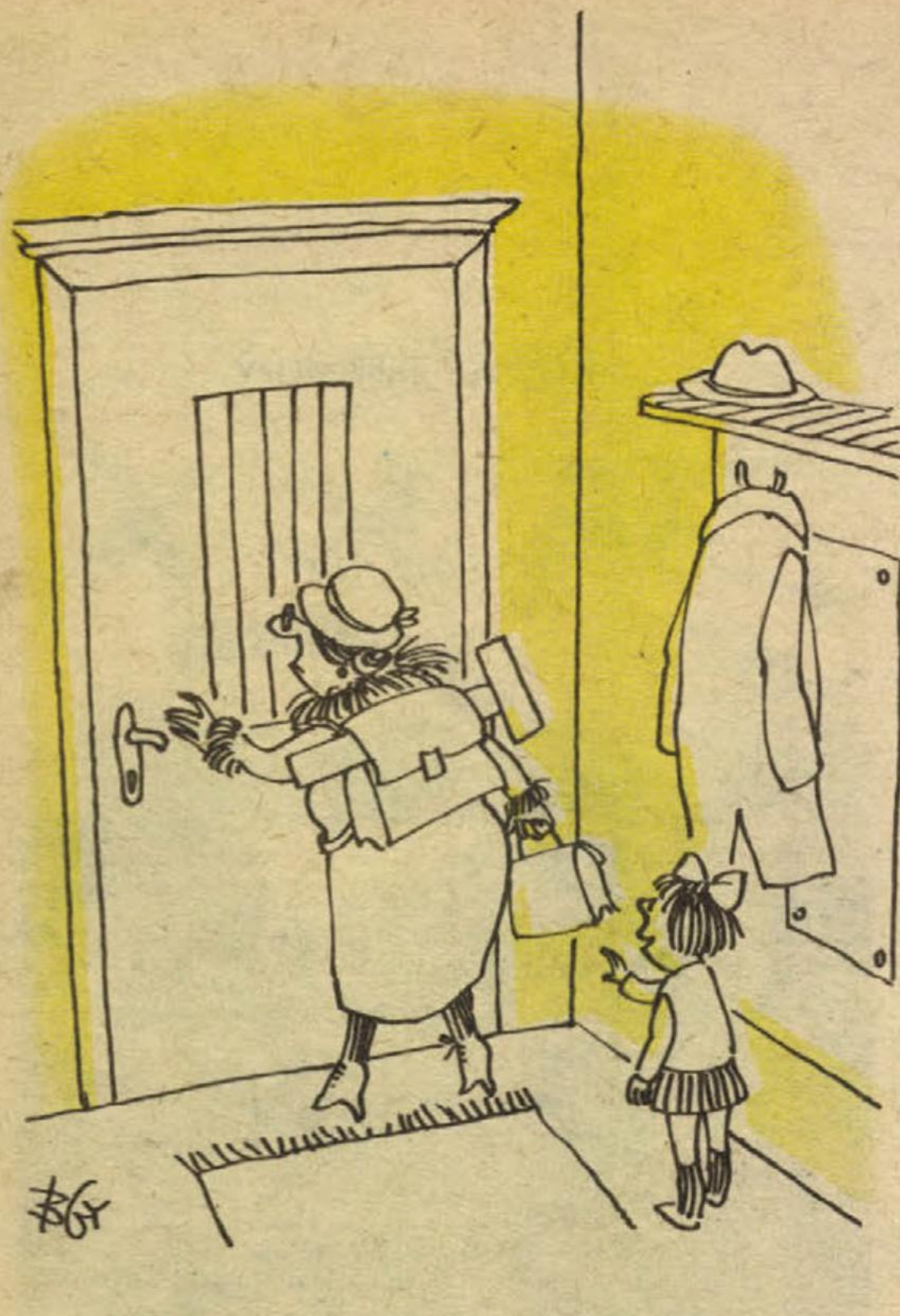

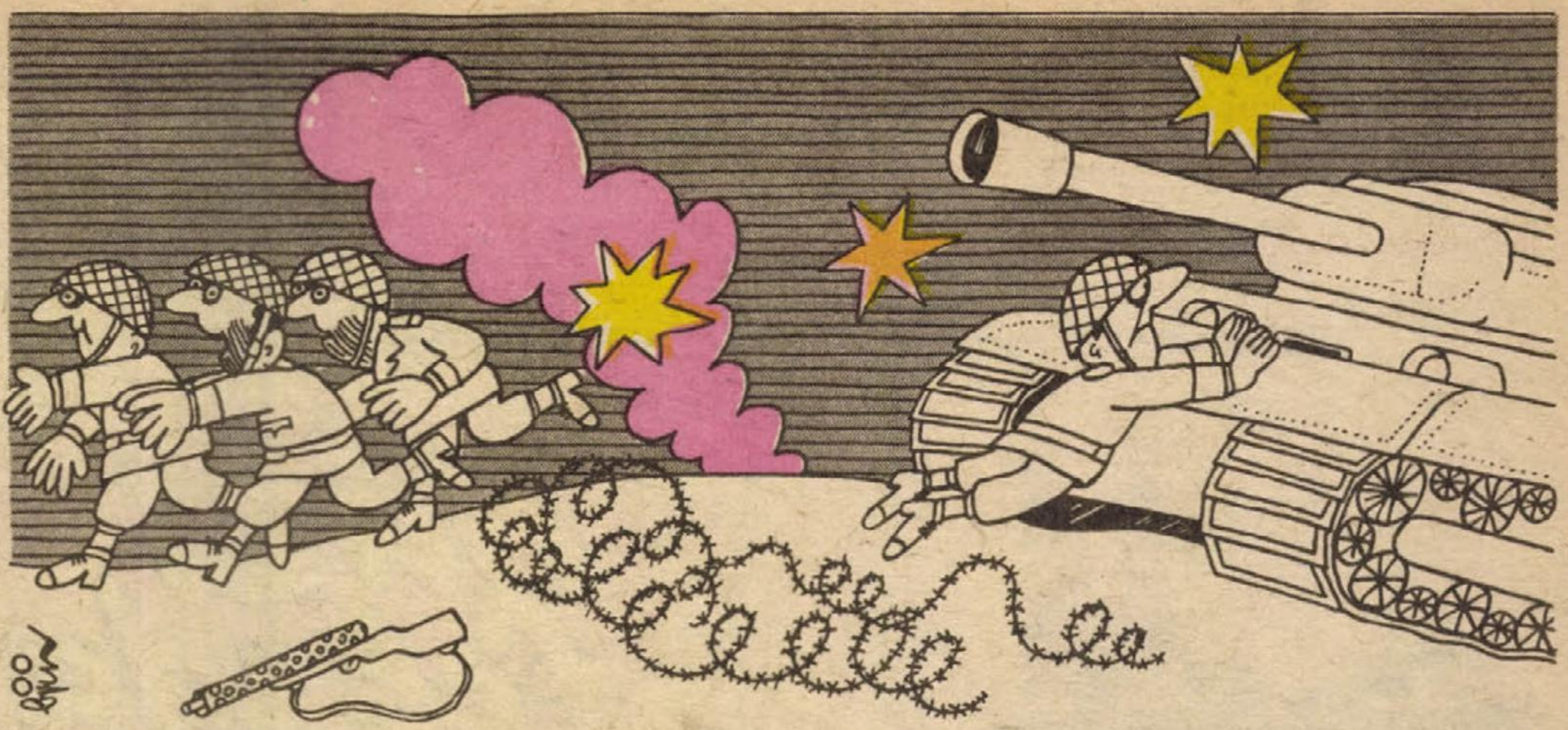

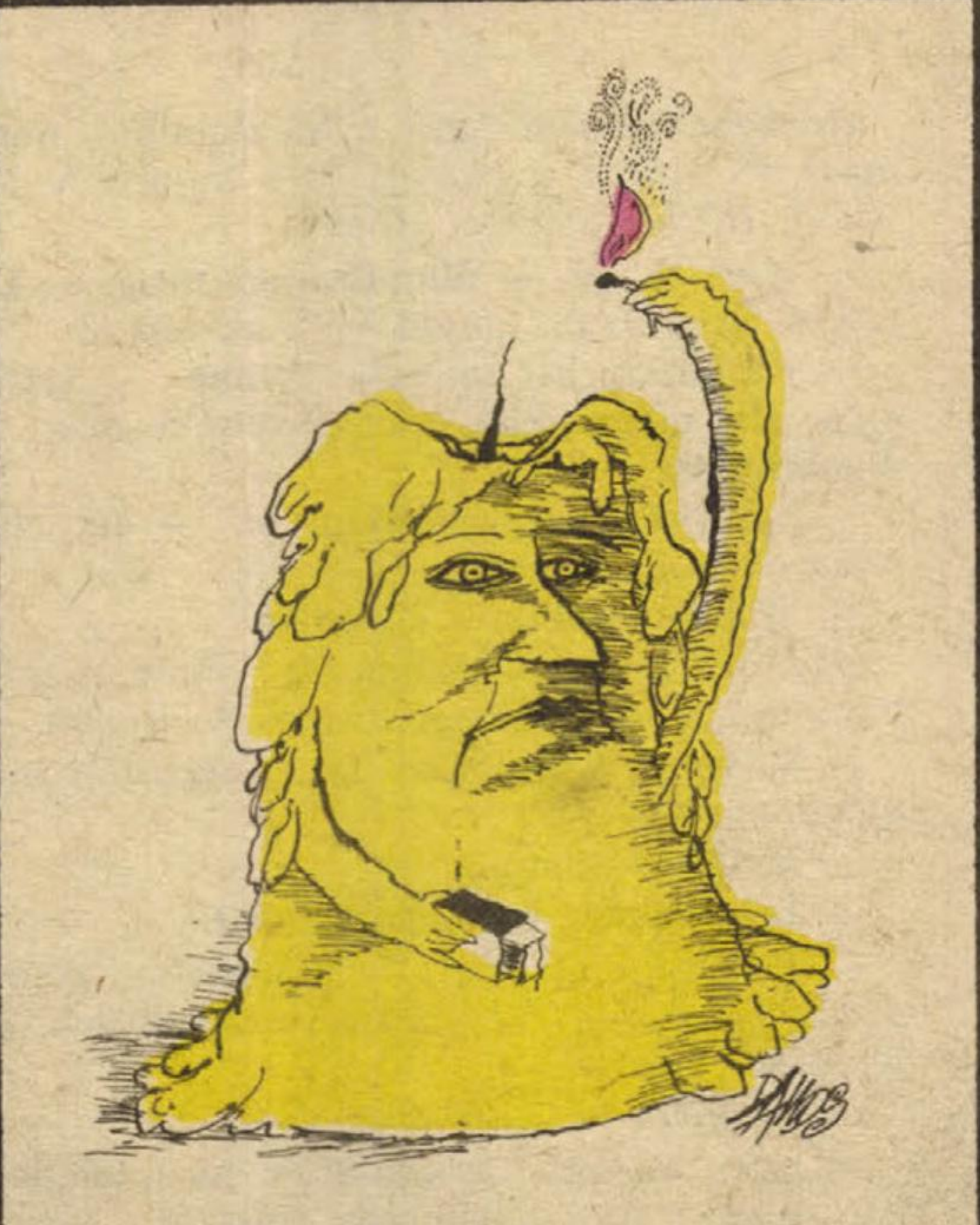

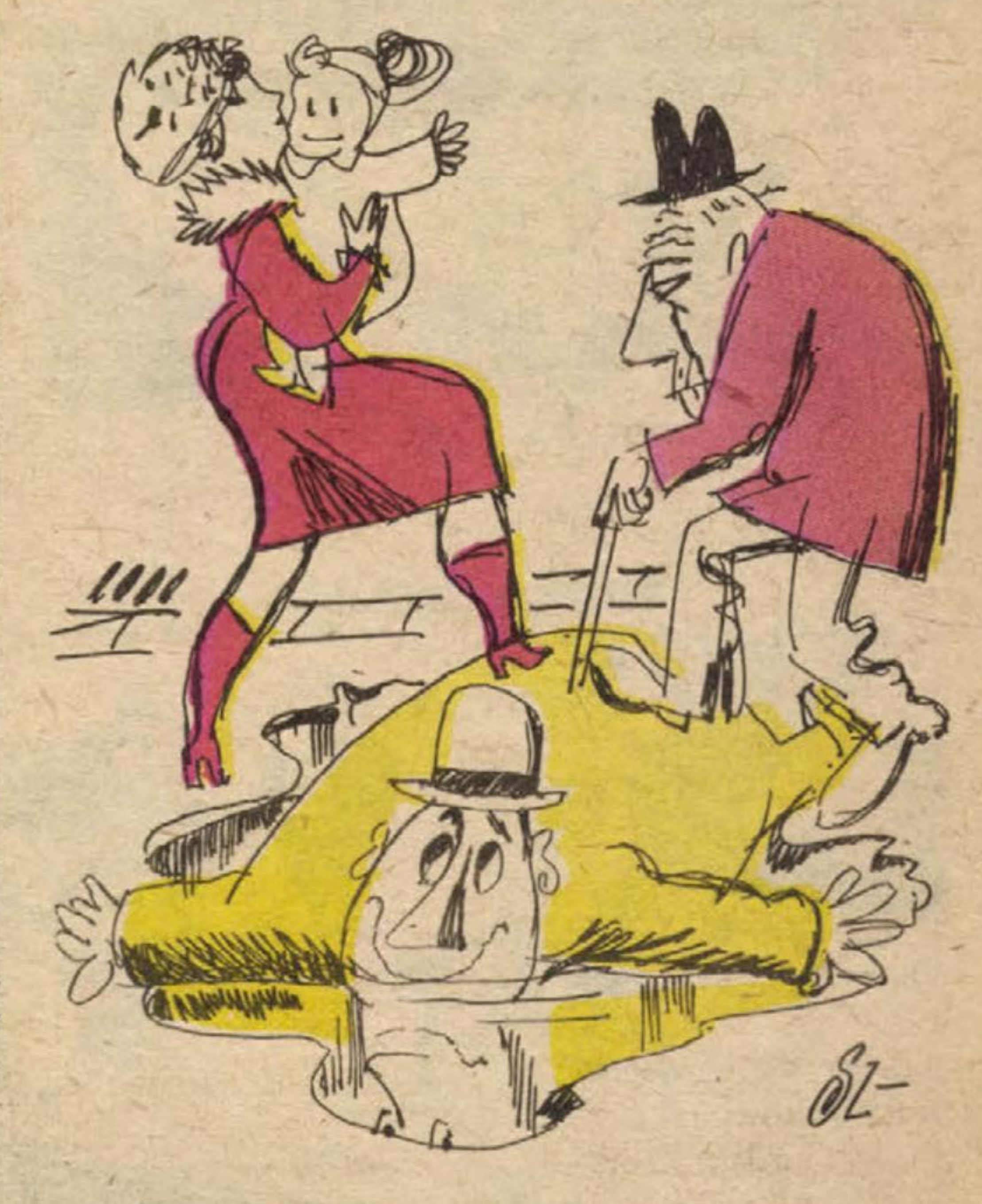

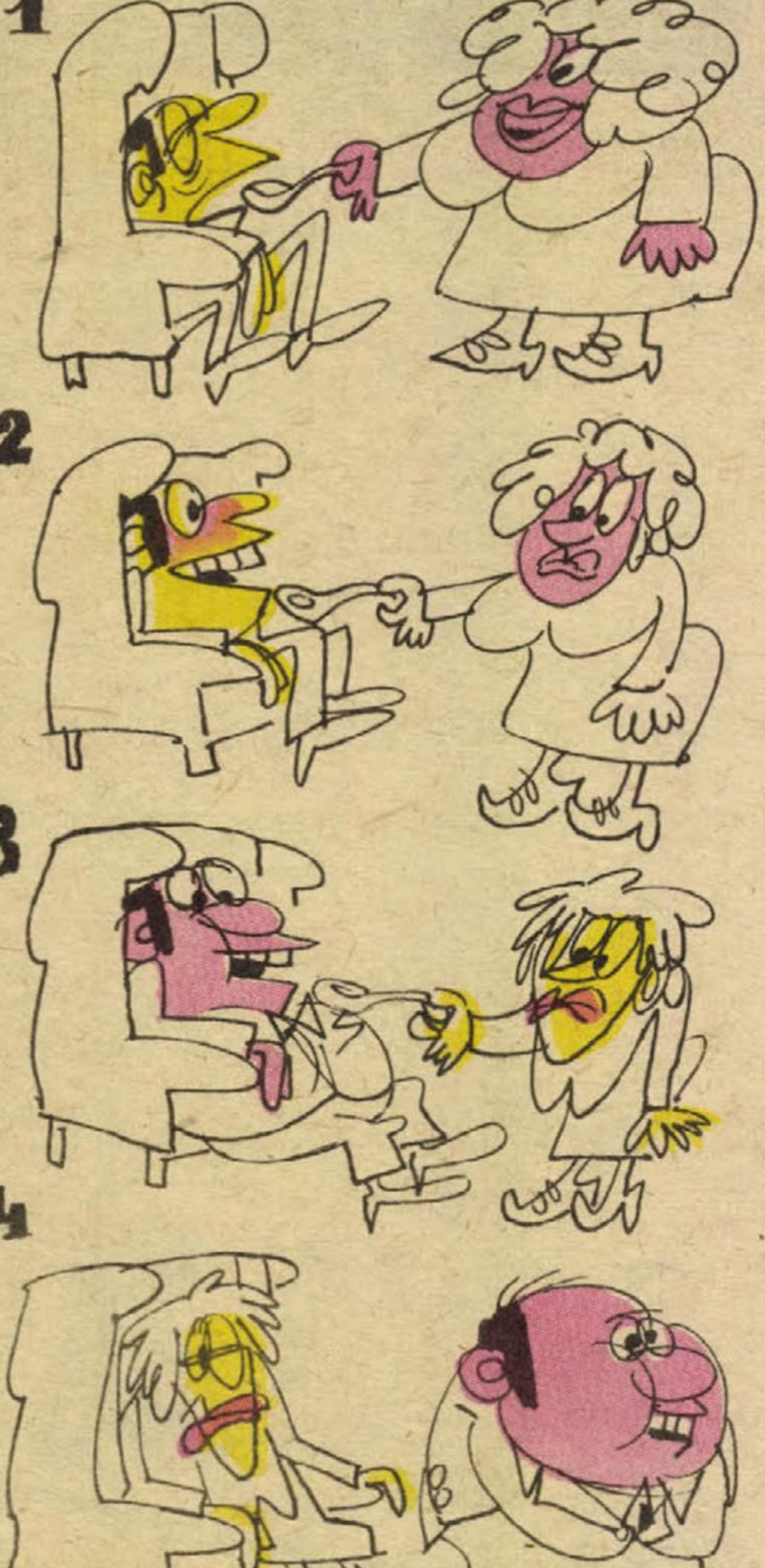

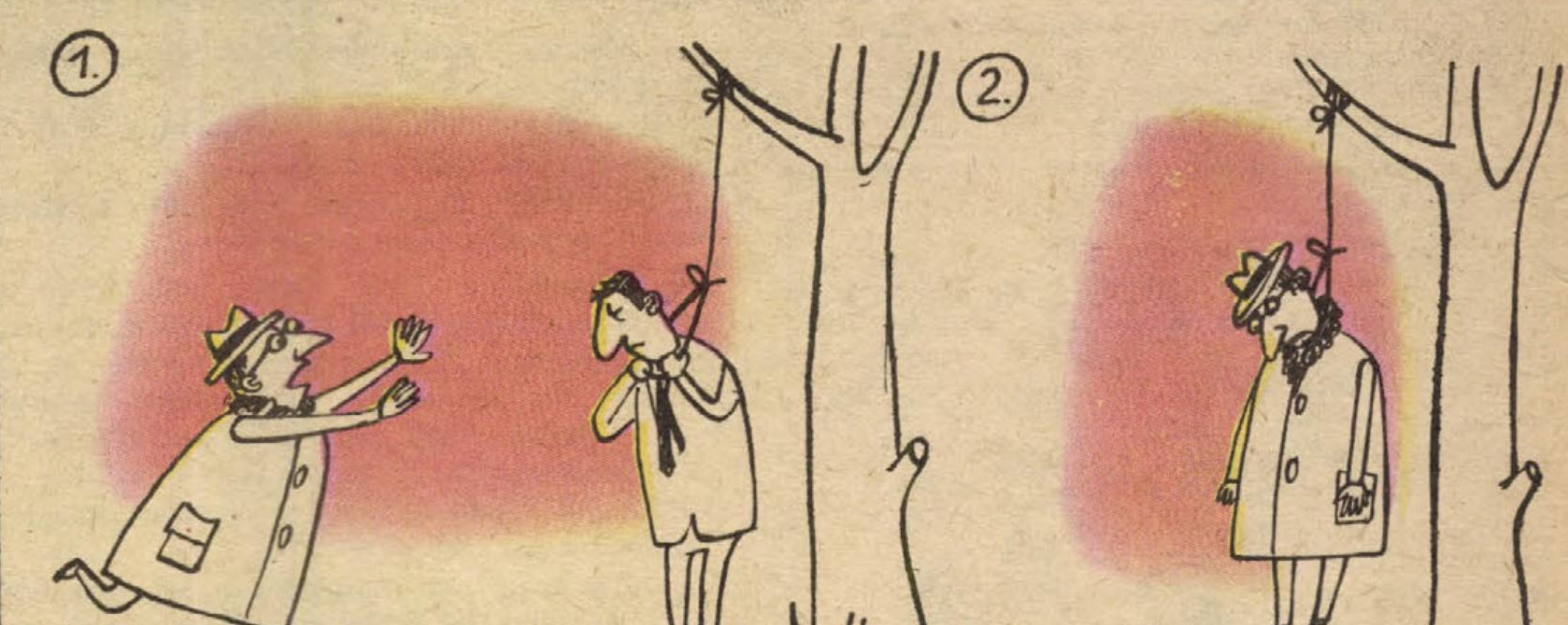

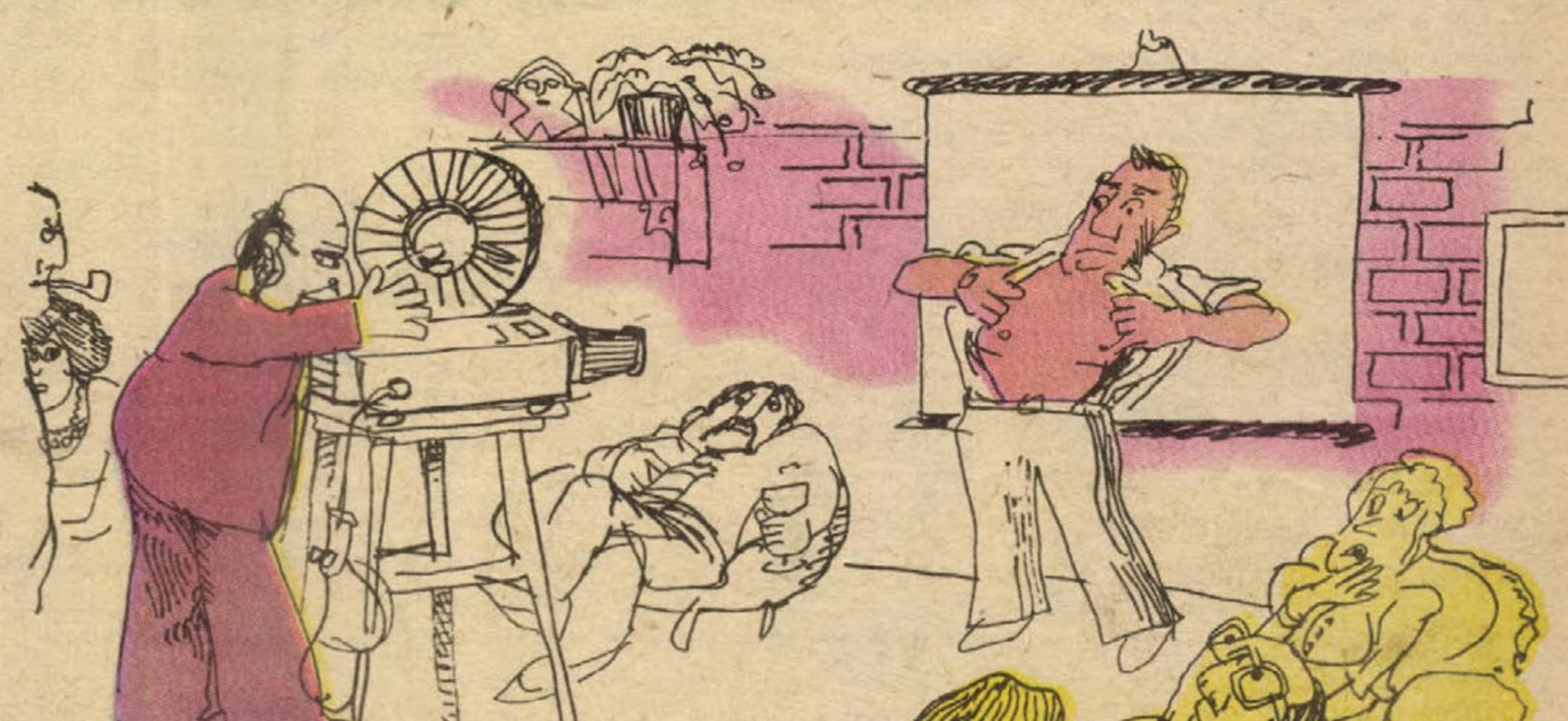

SZOVJET HUMOR

TAVASZI MUNKÁK IDEJÉN

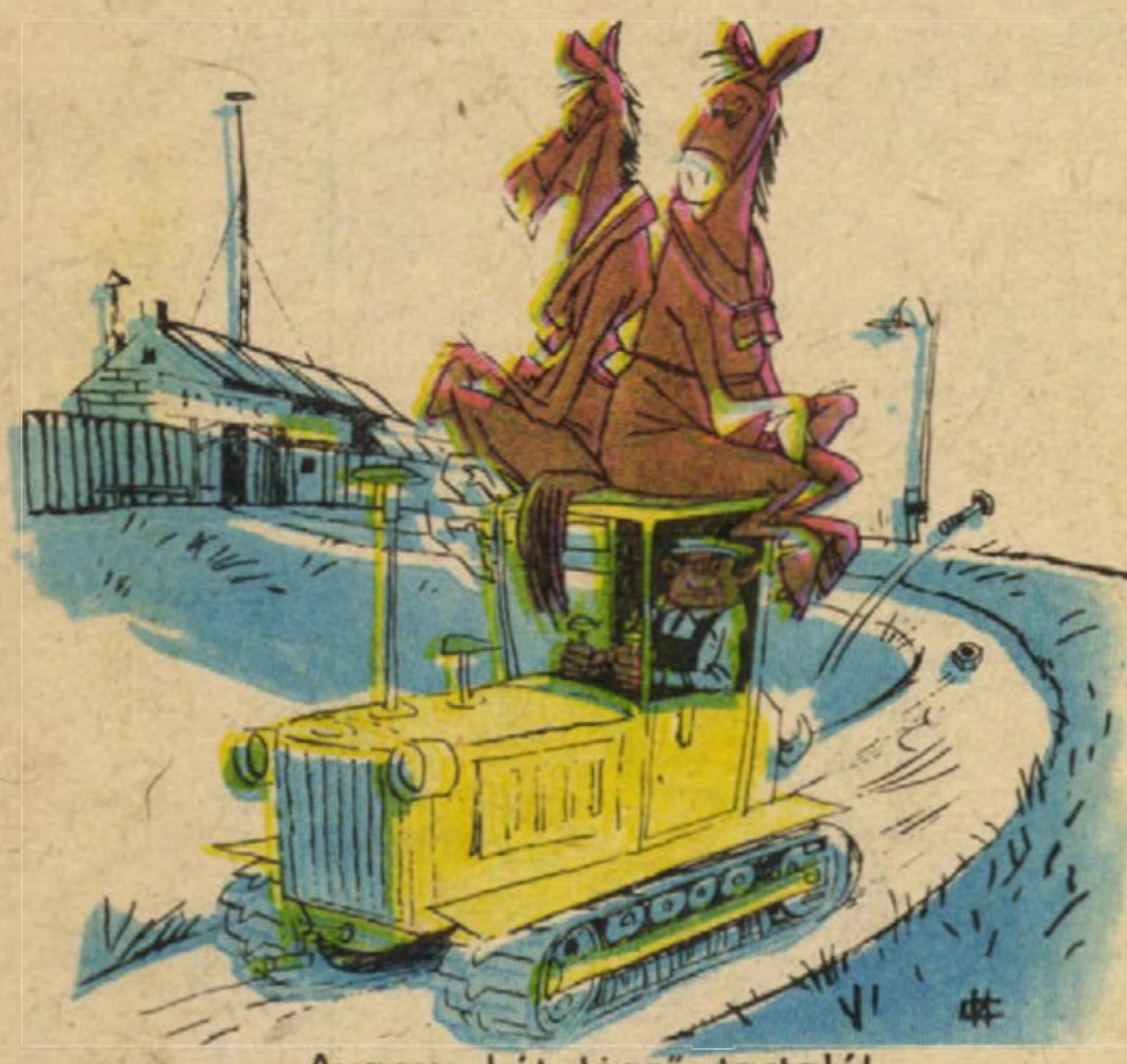

Avagy: két lóerő tartalék.

SZOLGÁLATKÉSZSÉG

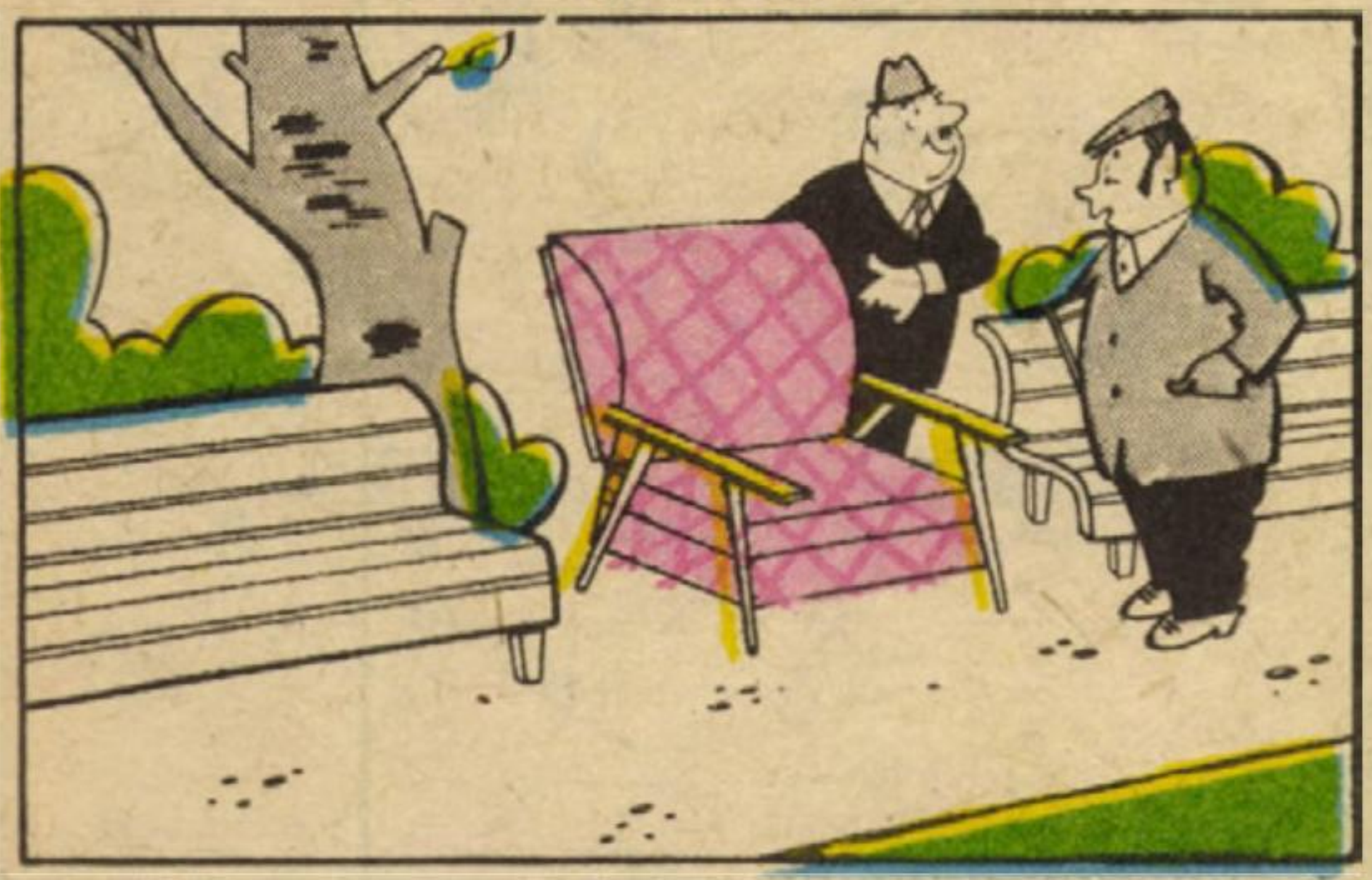

– Hát ez meg minek itt?
– A főnök azt mondta: lehet, hogy kijön egy kicsit a parkba.

BOSSZÚSÁG

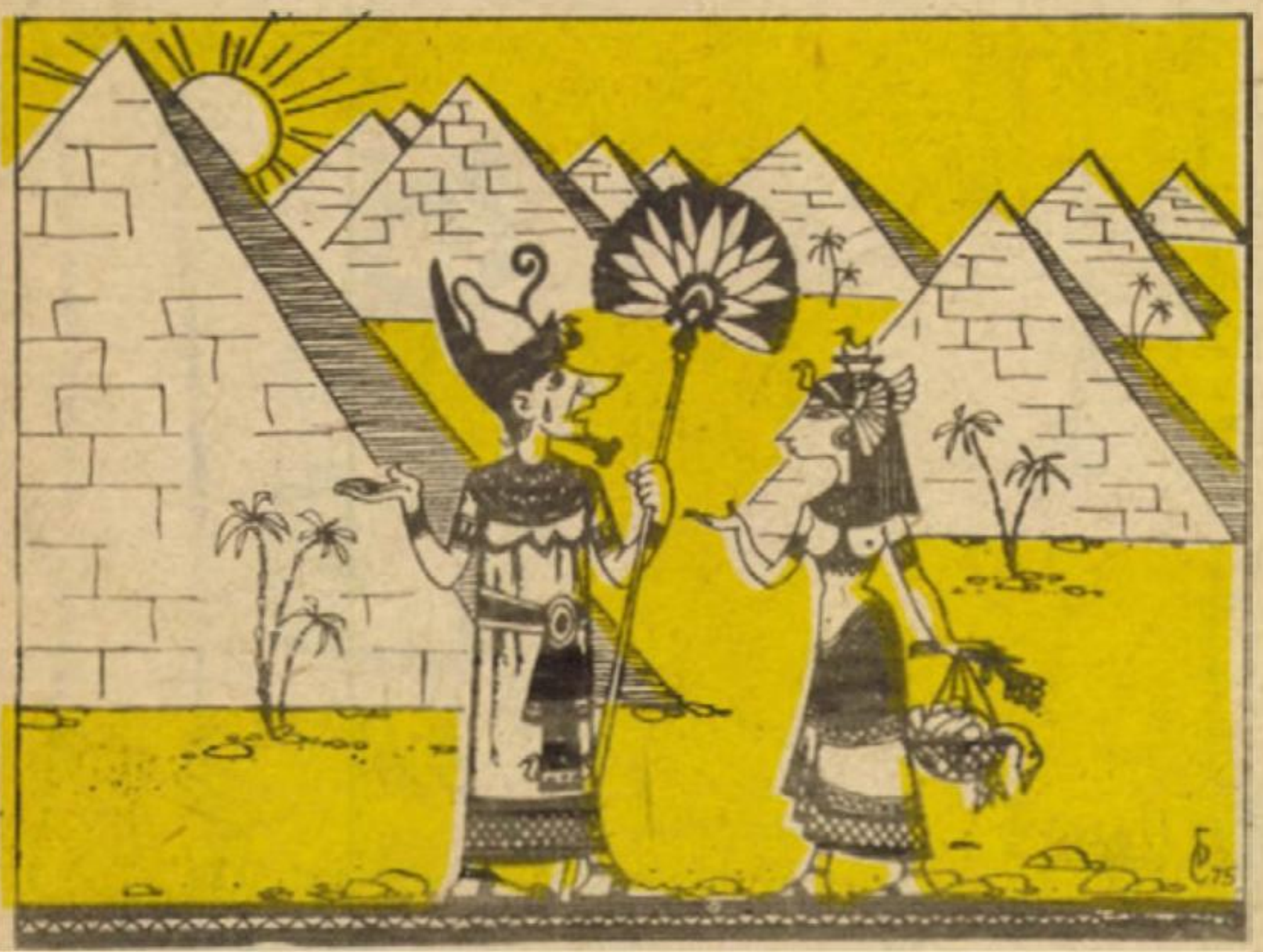

– Borzasztó ez az egyhangúság, ez a monoton építkezés.
– Mi a baj, ó, fáraó?
– Már megint nem találom a piramisomat.

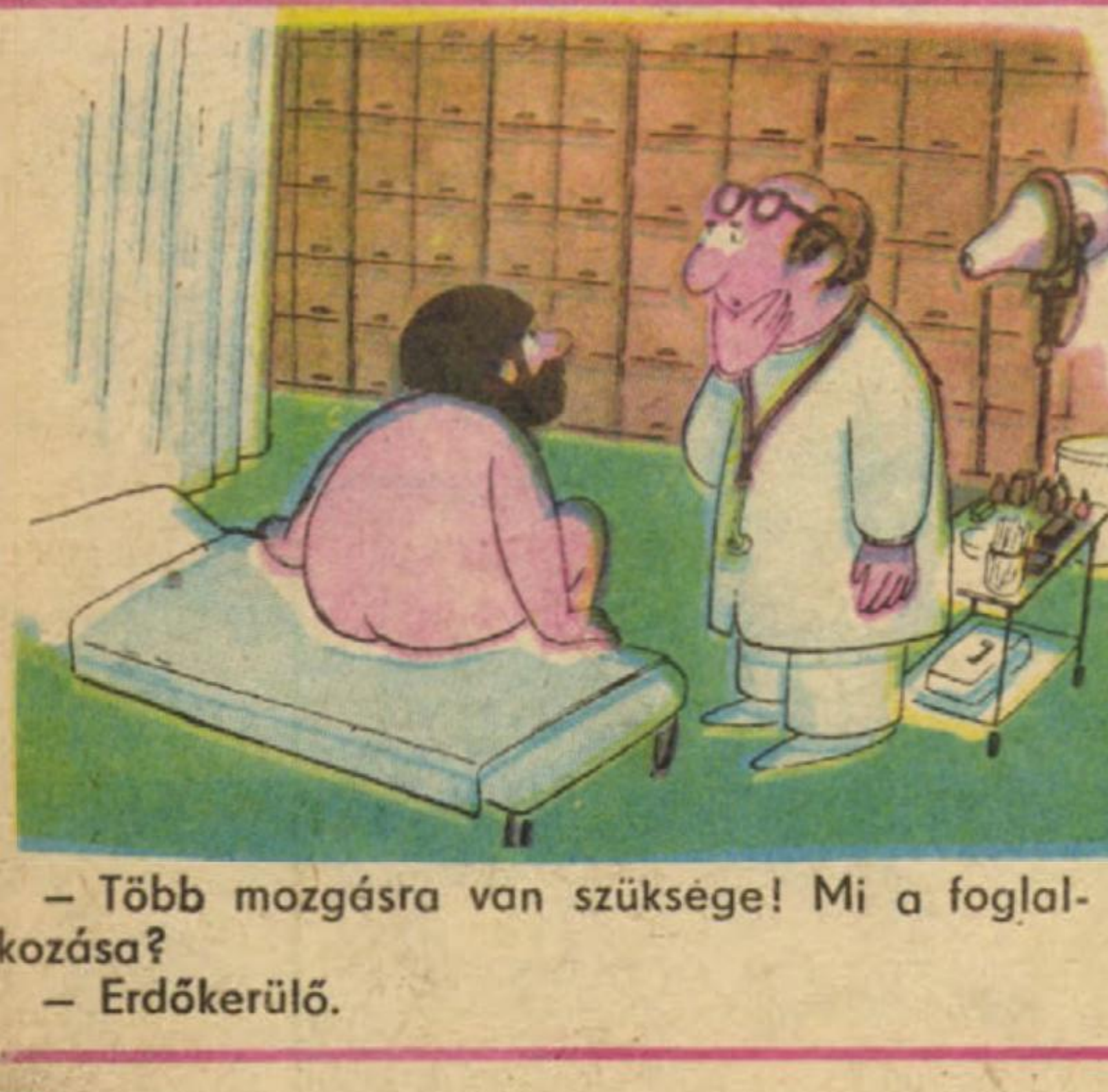

– Több mozgásra van szüksége! Mi a foglalkozása?
– Erdőkerülő.

JURIJ BORIN:

Házi feladat

Korábban értem haza a munkámból, mint máskor. Dimka a leckéje fölé hajolt. A jelekből ítélve jó ideje ülhetett.

— Nem megy — állapítottam meg. — De tudod te, milyen tanuló volt az apád?

— Hallottam — mondta Dimka —, tiszta ötös. Ha olyan okos vagy, csináld meg az algebrámat.

— Algebrát? — képedtem el. — Az első osztályban?!

— Többismeretlenes egyenlet.

Egy óra múlva titokban egy matematikus kandidátus ismerősömet hívtam telefonon.

— Vászja, eligazodsz az elsőosztályosok algebraanyagában?

— Megpróbálhatom.

— És a leckét is megoldanád?

— Fifti-fifti alapon! — mondta a kandidátus. — Ha te megírod a másodikosoknak feladott verset.

— Verset?!

— Igen, verset. Szvetka fiam házi feladatnak kapta, hogy írjon egy hússzor négysoros költeményt. A téma: a lermontovi fenyő. Tehát nyolcvan sor és mind rímeljen.

— De hát Lermontov csak nyolcat írt! — képedtem el.

— A klasszikusoknak könnyebb volt — sóhajtott kandidátus barátom.

A tizenegyedik sornál feladtam. A szerelemre nem találtam a rímet.

Költőbarátom, Petya, készséggel vállalkozott a feladatra, annál is inkább, mivel erről a témáról már két poémát, hét verset és egy balettet írt. Feltétele: én viszont segítsek Genka fiának lerajzolni a waterlooi csatát.

— Rendben? — örvendezett a telefonban Petya. — Negyven perc múlva diktálom neked a verset.

— Rendben! — mondtam kissé bizonytalanul és már kerestem is a telefonkönyvben a Grekov-stúdiót. Van ott egy hadtörténész barátom.

A hadtörténész éppen azon kesergett, hogy harmadikosztályos Lenkájának amőba-kísérleteket kell otthon folytatnia, és amőbát sehol nem sikerült Moszkvában szerezniök.

— Te szerzel nekem amőbát, s megkapod cserébe Waterloot.

Szemjon biológus professzort ágyban találta a telefonom.

— Megőrültél? — dühöngött. — Milyen amőbát akarsz? Én elefántokra specializáltam magamat! Erről jut eszembe viszont, hogy Vologyka fiamnak fizikából egy kisebbfajta részecskegyorsító megszerkesztését adták fel. Néhány ezer elektronvoltosat. Tedd meg nekem, segíts, egye fene, felkutatom neked érte az amőbát...

Barátaim! Nincs egy ismerősük, aki ért a részecskegyorsítóhoz? Ígérem, valamilyen házi feladatot megoldok cserébe. Hiszen valaha ötös tanuló voltam...

(Oroszból fordította:
Barabás Péter)

MEGLEPŐ EREDMÉNY

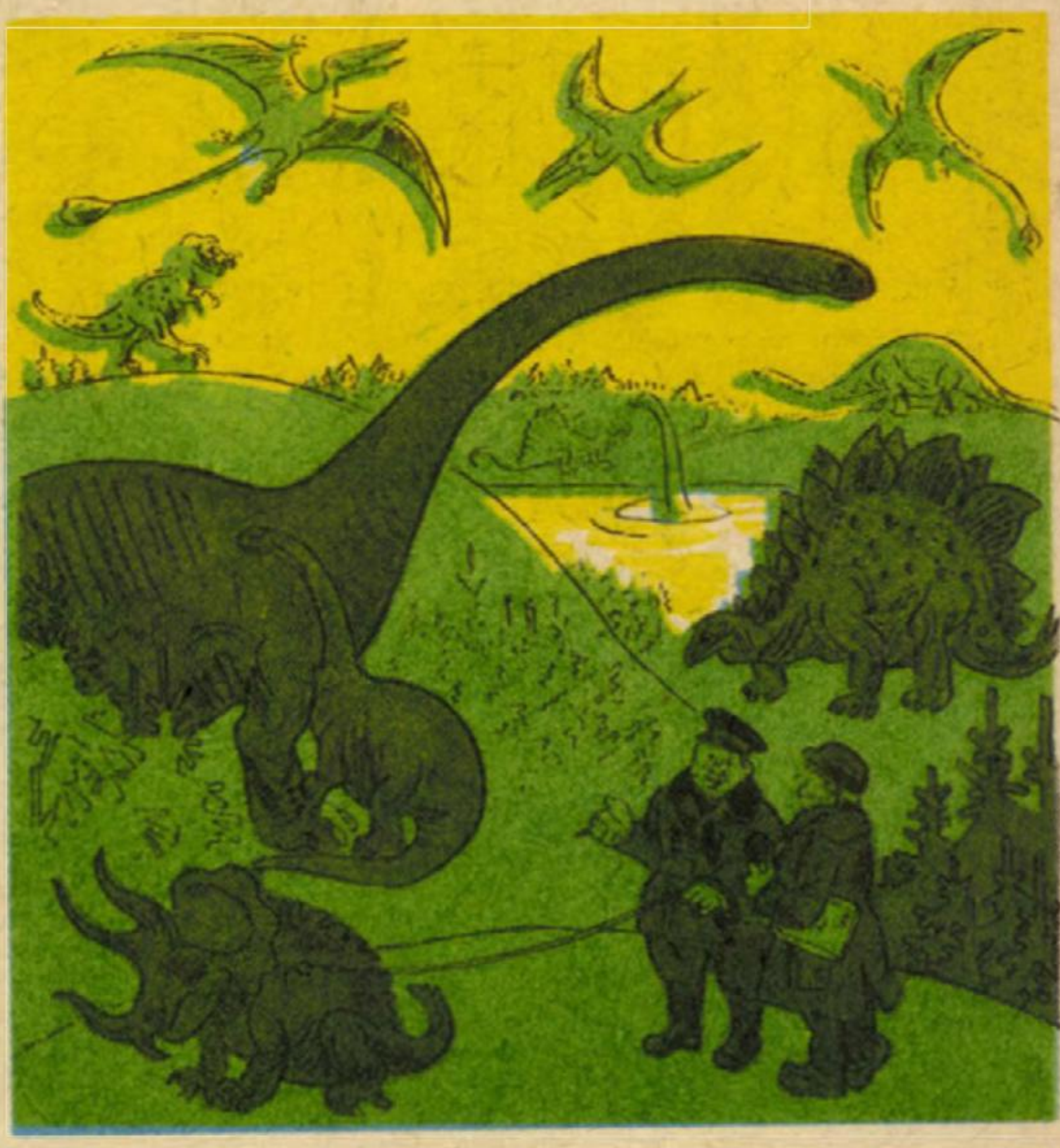

– Amióta megtiltották a vadászásukat, óriási tenyésztési eredményeket értünk el!

SZIGORÚ INDÍTÓBÍRÓ

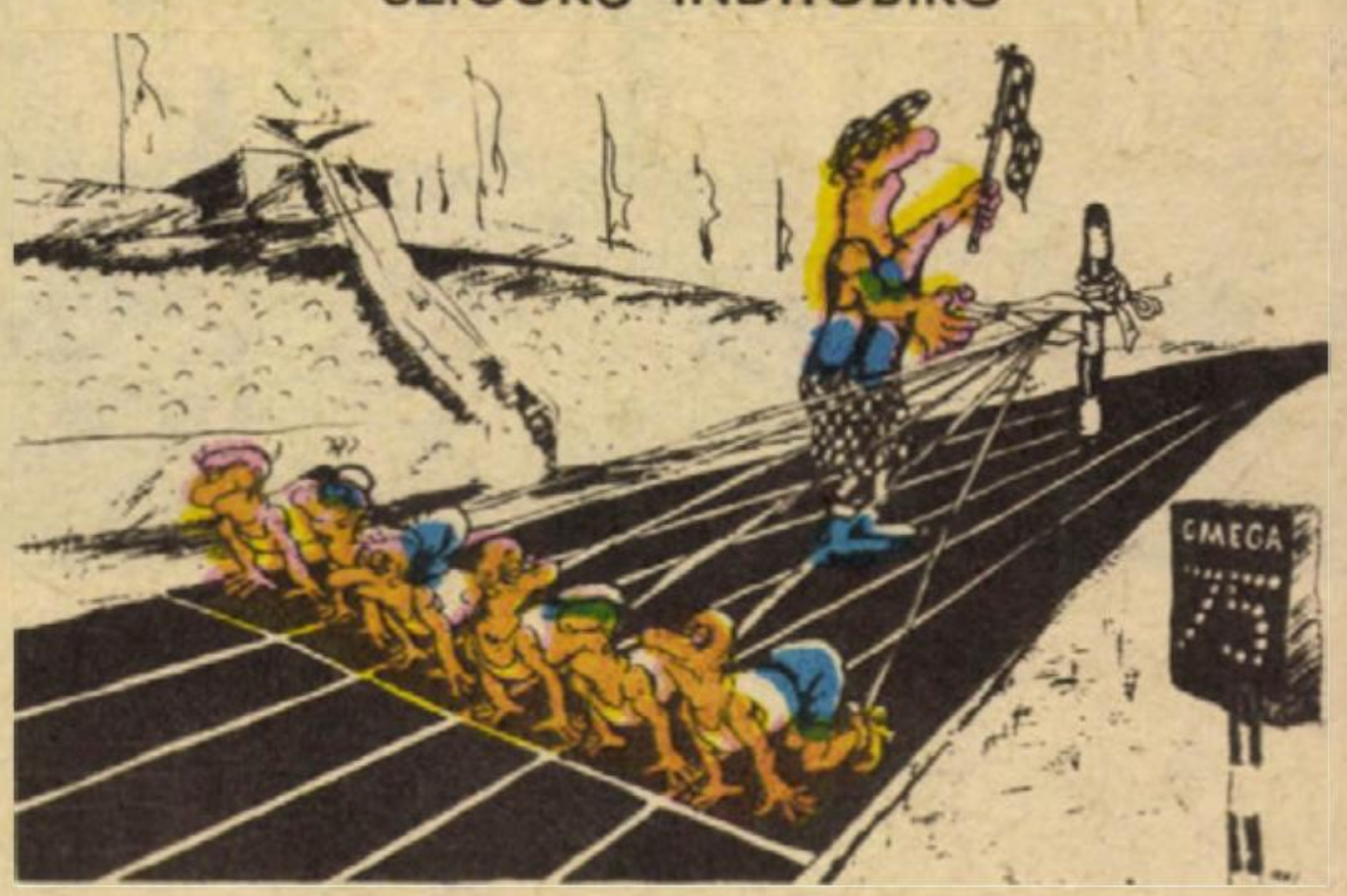

Avagy: kiugrás kizárva.

SULIBAN

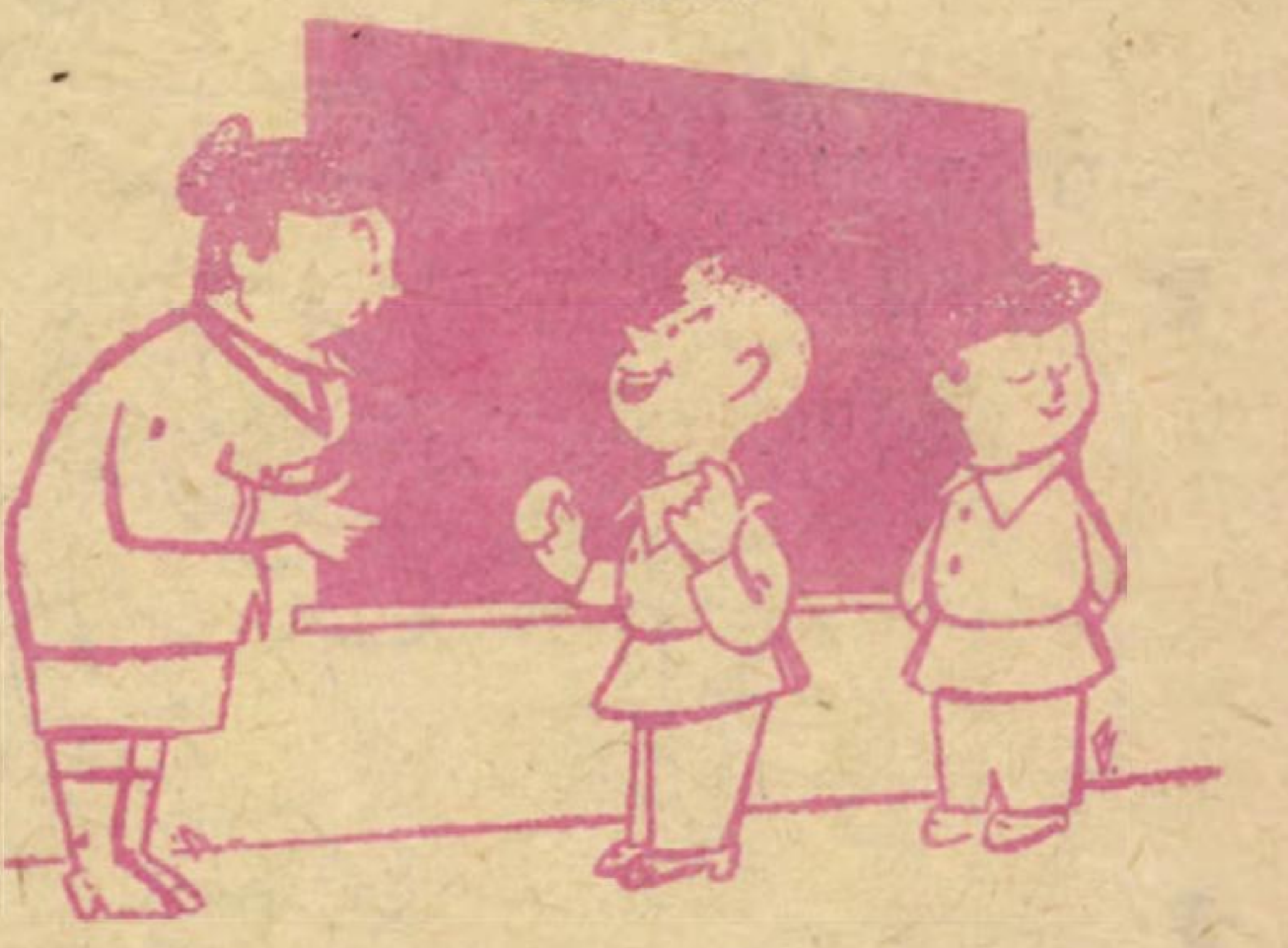

– Hát ez a fiú meg kicsoda?
– A dublőröm.

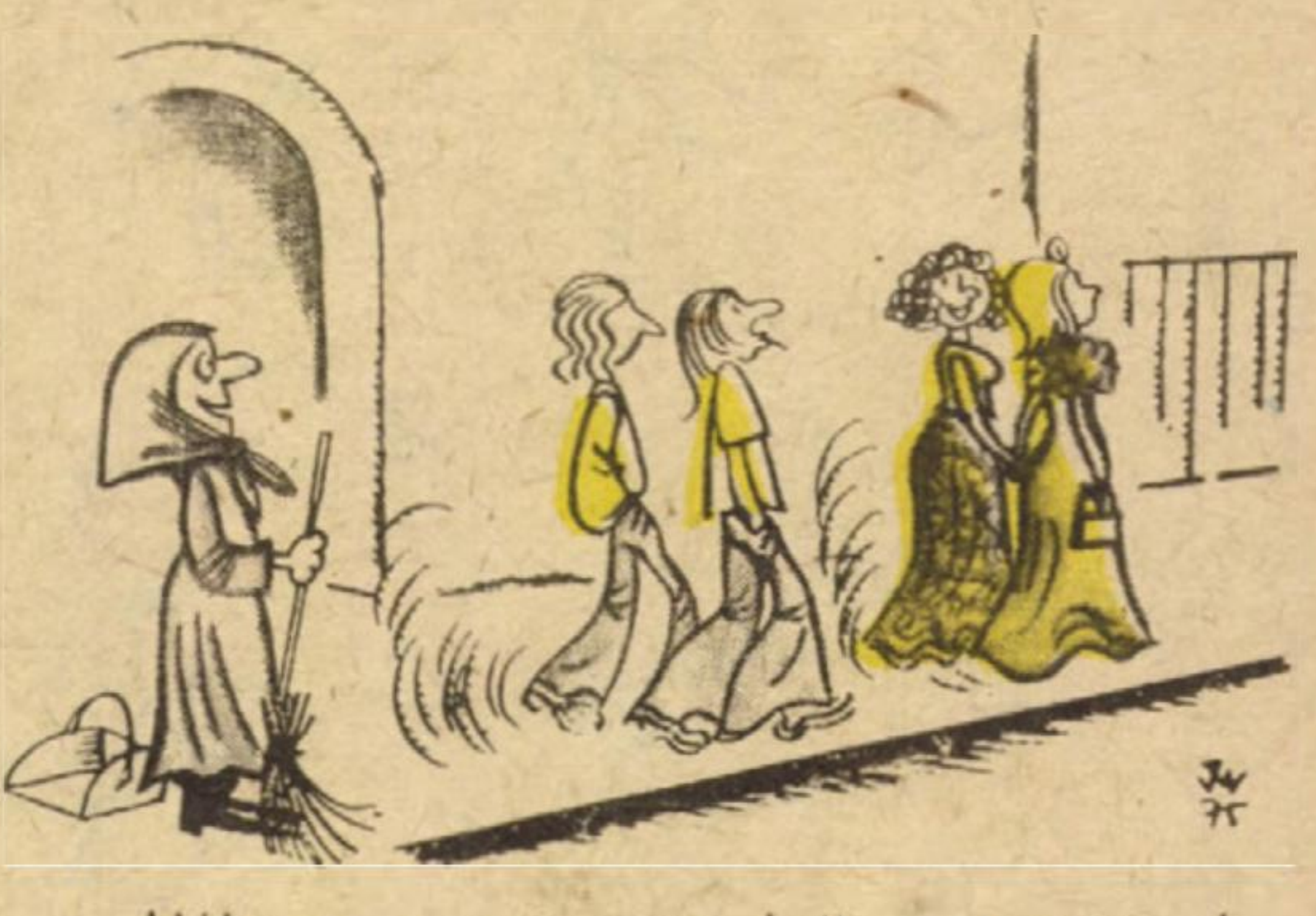

– Hála az egnek, nem kell sepregetnem!

ZSÖLLYE

A Vígszínház legújabb darabjában a „Rezeda Kázmér szép élete” című Krúdy Gyula-játékban van egy jelenet, ahol Psota Irénnek be kell hozni a színpadra egy teli levesestálat, ugyanakkor magához inti Darvas Iván, úgy is mint Rezeda Kázmér és megkéri, hogy vetkőztesse le, vagyis segítse le a kabátját, mellényét, sőt még a cipőjét is. Psotának aggályai voltak, hogy mindez egyszerre komplikált lesz, de Darvas megnyugtatta.

— Irénkém, majd én segítek! Te amint bejössz, tedd le a levesestálat, aztán húzd le rólam a kabátot és közben a cipőre nem is kell hogy gondod legyen... azt én majd lerugdosom magamról.

A főpróbán így is történt. Bejött Psota a leveses tállal, letette a földre, majd odaugrott Darvashoz lesegítette a kabátját és közben Darvas elegáns mozdulattal lerúgta a cipőit. Mindez ragyogóan sikerült, csupán annyi hiba csúszott be, hogy az egyik cipő váratlanul irányt változtatva beleesett a levesestálba. A jelenet persze ment tovább, de Psota közben kétségbeesetten súgta Darvasnak.

— Iván, beleesett a cipő a levesbe... Mit csináljak?...

Darvas, miközben Psota a szövegét mondta, visszasúgta.

— Vedd ki nyugodtan és tedd a tálra!...

Psota rémült képet vágott.

— Mit szól majd a közönség?... Nem húzhatok ki a levesből egy cipőt...

Darvas most már ideges lett.

— Miért ne?... Chaplin meg is ette!

*

A televízió sportvetélkedőjében, a „Mozdulj!”-ban, színházak csapatai mérik össze erejüket. Többek között a Madách Színház és a Thália Színház színészei versenyeztek vívásban, tornában, kötélhúzásban, labdarúgásban stb. Verebes Károly, a Thália csapatának kapitánya, a felkészülés ideje alatt hatalmas táblát helyezett el az edzőcsarnok falára.

„NEM A GYŐZELEM A FONTOS... HANEM AZ ŐSZINTE RÉSZVÉT!”

*

Dunántúli faluban forgatták egy készülő magyar film külső felvételeit. A női főszereplőt zavarta, hogy felvétel közben állandóan körbe vették a bámészkodó helybeliek. Az egyik segédrendező megpróbálta távoltartani a hívatlan vendégeket.

— Ne tessék itt csoportosulni! A művésznőt zavarja, hogy itt ácsorognak, aztán bámulják, mint borjú az új kaput!

Egy nagy bajuszú bácsi megcsóválta a fejét.

— Nem új az, csak be van föstve!

És tovább nézegette a főszereplőt.

Rátonyi Róbert

SZILÁNKOK

DICSEKVÉS

— Amióta vettem egy színes televíziót, még a hétfői adásszünet is színesebb.

GŐG

— Legalább mi, zeneművészek tartsunk össze — mondta gőgösen a verklis.

ÖNÁLLÓSÁG

— Nem szeretnék már a szüleimtől függeni, ezért azt mondtam az apámnak, adjon havi 2000 forintot, hogy végre a saját lábamon, önállóan élhessek.

VICCES EMBER

— Az én véleményem mindig tökéletesen megegyezik a főnök véleményével. Mégis gerinces, egyenes, nyíltszavú embernek tartom magam. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy én vagyok a főnök.

MAI IDŐK

Titok az, amit legfeljebb négyszázötvenezren tudnak.

SZÉP KIS HÁZASSÁG

— Én emlékezem arra az időre, amikor a cseléd csak a hátsó lépcsőn közlekedhetett. A férjem, az az aranyember, megengedi, hogy a főlépcsőn járhassak.

KARAKTER

Ha Z. hibázik valamiben, elvárja, hogy becsülettel önkritikát gyakorolj.

FURCSA

Iksznek érdemei elismerése mellett fizetésemelést is adtak.

JAVASLAT

A MÁV a hosszabb távolságra utazóknak biztosítson kedélyes, szórakoztató történeteket mesélő útitársat.

FANTASZTIKUS

A Kovács házaspár három gyereket akar, pedig már van lakásuk...

BÚCSÚ

Még egyszer kezet fogtak, utoljára megcsókolták egymást, aztán házasságot kötöttek.

KÖZÖS MUNKAHELY

Nem helyes, ha a férj és a feleség egy munkahelyen dolgozik, mert esetleg egymásba szeretnek, aztán jönnek a problémák...

Galambos Szilveszter

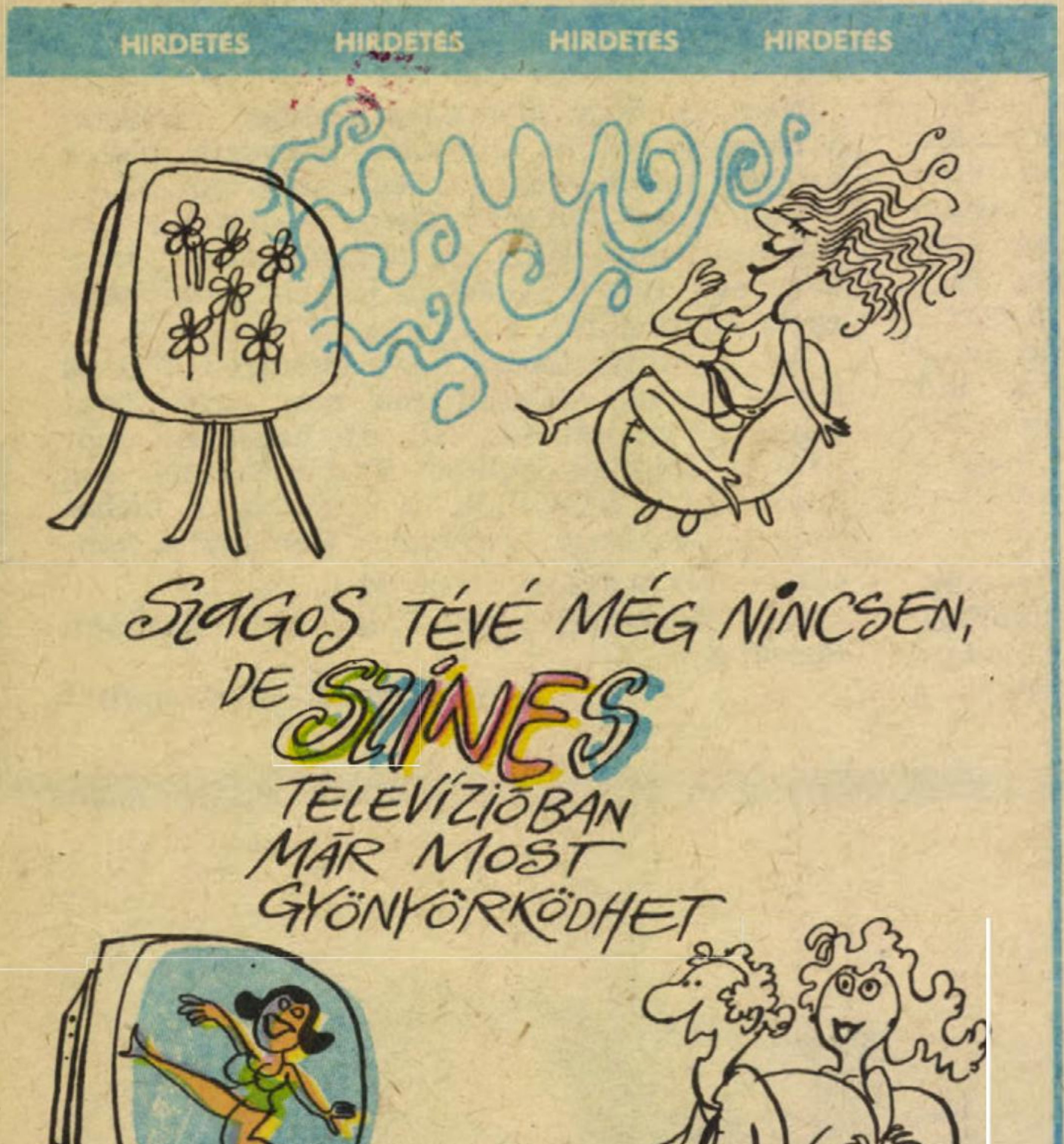

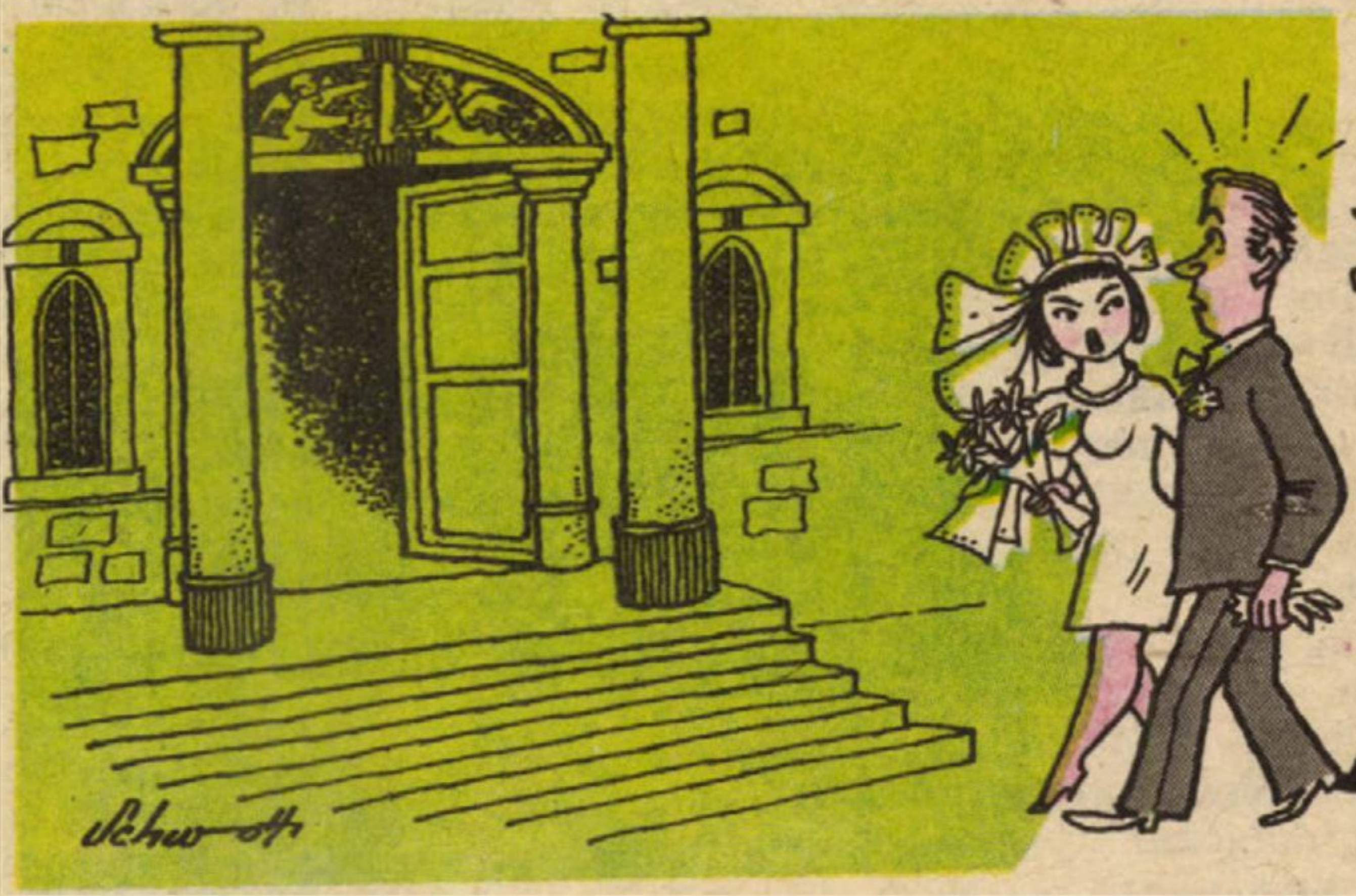

VALLOMÁS

– Géza, én olyan izgatott vagyok, még soha nem voltam templomban.

Háttha valaki nem ismeri...

Két barát húsz év után véletlenül összefut az utcán.

— Nagyon jól emlékszem Erzsikére, az akkori szerelmedre. Mi van vele? Elvetted feleségül?

— Igen!

— És megtartotta azt a szép alakját?

— Mi az, hogy megtartotta? Megduplázta!

ÜNNEPLÉS

– Arra koccintsunk most, fiúk, hogy sikeresen átestem a harmadik elvonókúrán.

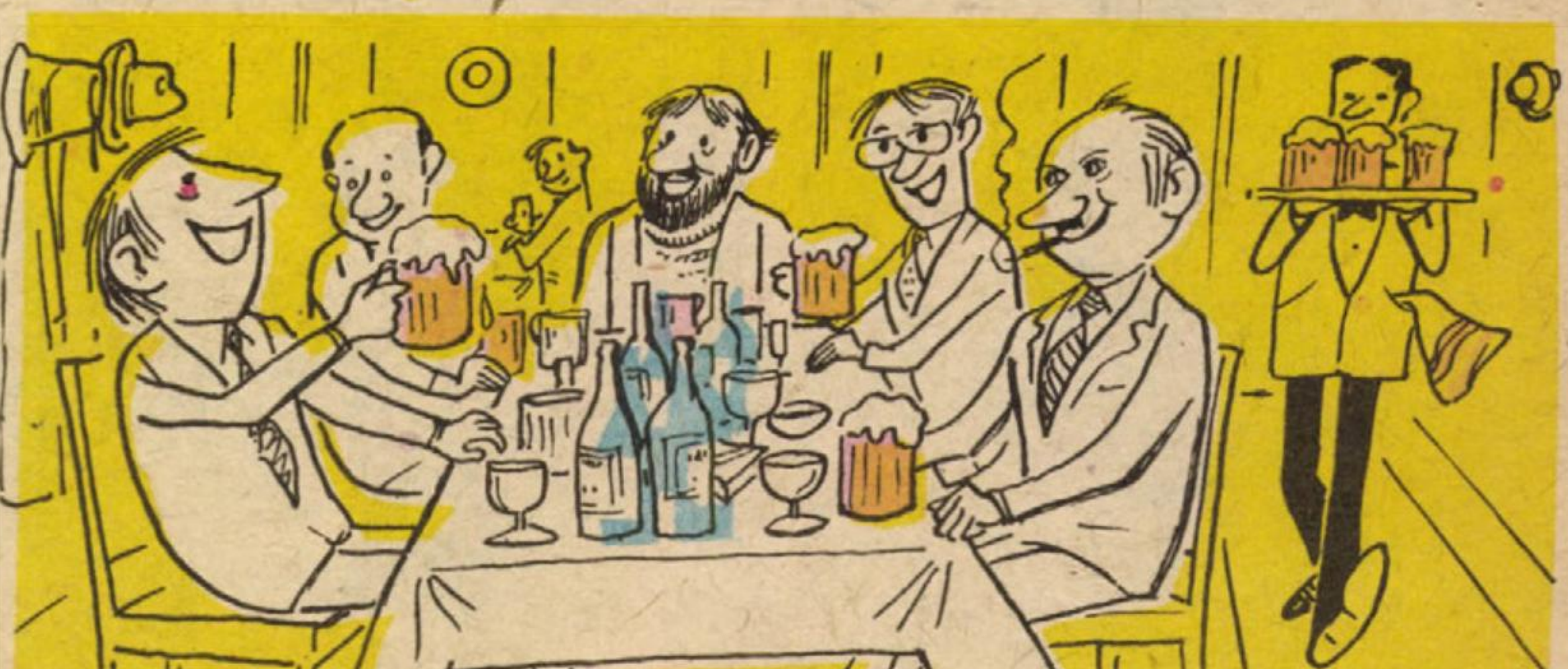

NÉGY
KÉPESLAP
ESZTÁRRÓL

①

Tegye a szívére a kezét, kedves olvasó: tudja-e, hol van Esztár? Hallotta-e hírét valaha is, hogy van egy ilyen nevű aprócska falu Biharban, a Berettyó mentén, Hencida és Pocsaj között?

Az a gyanúm, hogy Esztár nevét már jobban ismerik Franciaországban, Hollandiában, meg Belgiumban — ahova a téesz faüzemében gyártott tölgyfaszékeket szállítják —, mint idehaza. Így hát a rajzon megörökített pillanatkép nem is teljesen a fantázia szüleménye.

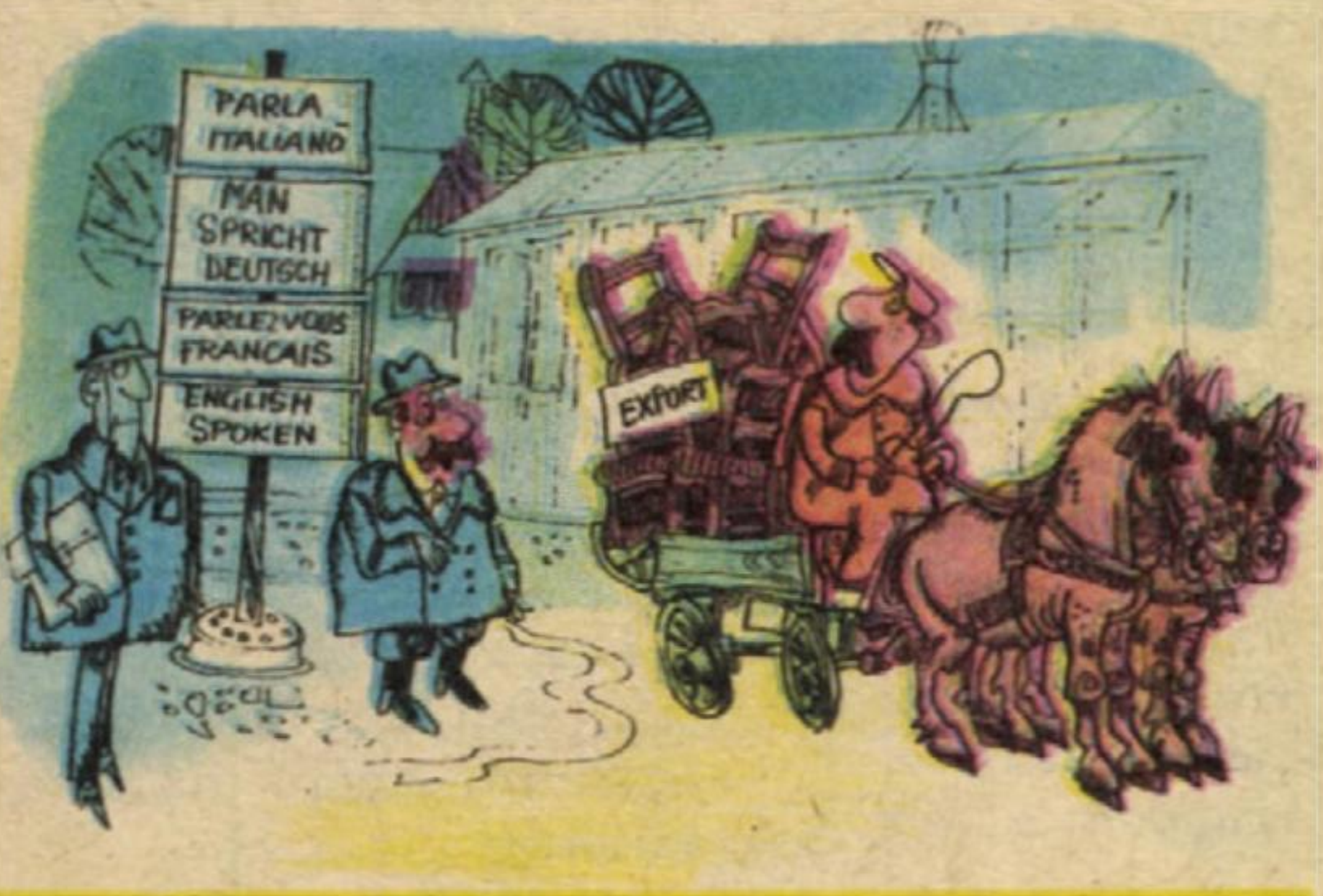

– Mit akar a hollandus úr, Imre sógor?
– Azt mondja, székfoglalóra jött.
– Talán bizony akadémikus?
– Nem a, sógor. Megrendelő.

Divat manapság, hogy a gazdag téeszek nagyon reprezentatív körülmények között ülik meg a zárszámadást. Lehet, hogy a szépen tollasodó esztári November 7. Mg. Tsz. pár év múlva a Hilton Szállóban tartja meg a közgyűlését. Jussuk lenne hozzá, hiszen azt is esztári székekkel bútorozzák be!

②

Ami először feltűnik a faluba érkező idegennek: a téglából, vályogból rakott kerítések, és a kerítésbe beépített kukorciagórék. A szövetkezet „góréi" (bocsánat a gyenge szóviccért) nem voltak ennyire stabilak, beépítettek, eltekintve az utóbbi négy évtől. Azóta, hogy a vezetés megszilárdult, a szövetkezet kezd gazdagodni — és fiatalodni. Az átlagéletkor ma 34 év.

Bár azt mondják: abban, hogy a fiatalok otthonmaradnak Esztáron, a MÁV-nak is nagy szerepe van. Olyan rossz a falut a világgal összekötő vasúti közlekedés, hogy innen nem érdemes eljárni dolgozni.

Nem is kell ide jobb közlekedés, mondják, a szövetkezet már úgyis „sínen van", jó évek elé néznek. Minden rendben lesz — ha a menetrend nem változik...

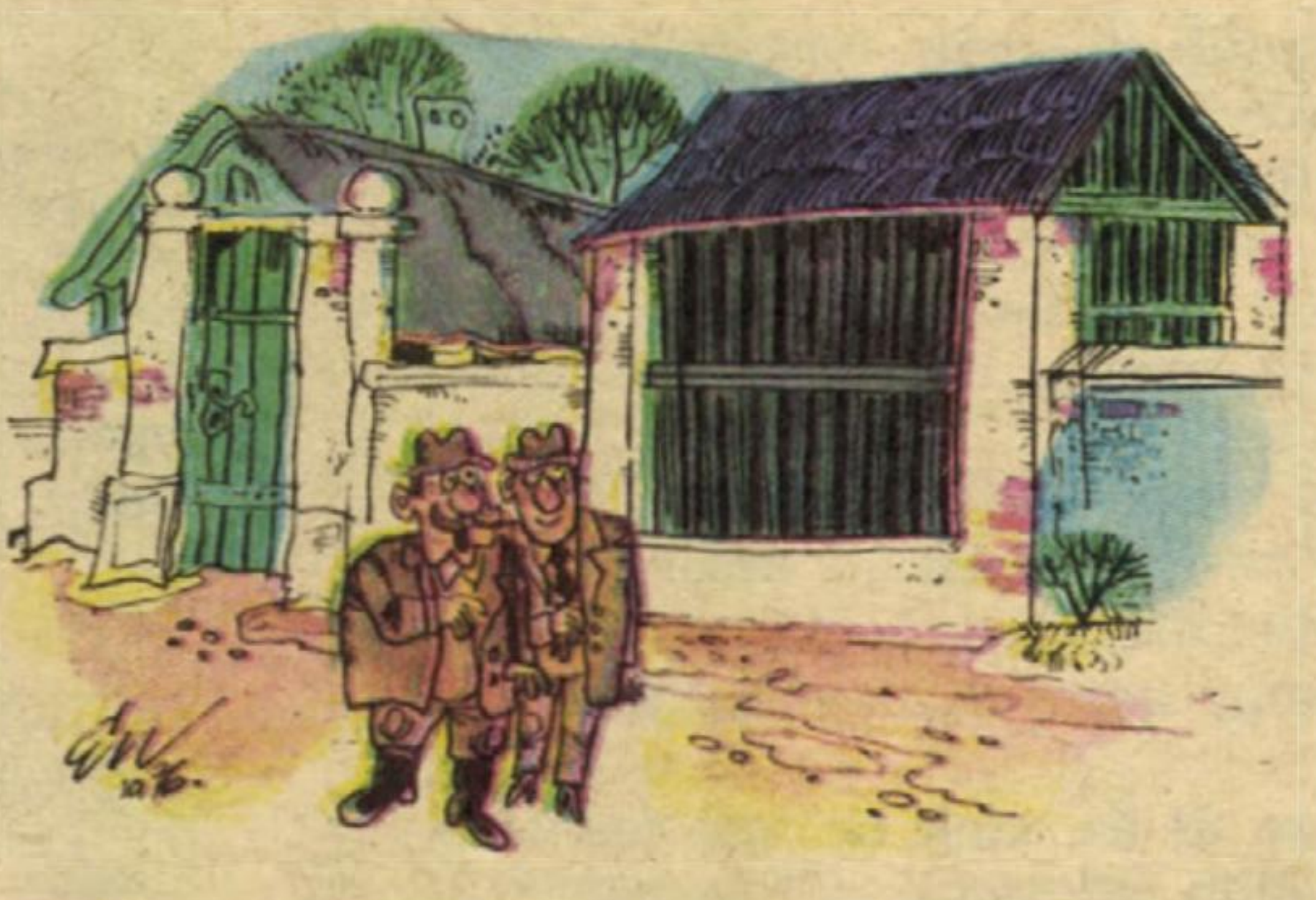

– Jó góréink vannak, attól vagyunk jómódúak...

③

Néhány „családi" hír Esztárról:

Mióta több a téesz „hozománya" egyre jobban felfigyeltek rá a szomszédbeli „legények". Két pocsaji téesz is kérette az esztári szövetkezet kezét, egy meggondolatlan pillanatban oda is ígérkezett, de aztán visszaadta a jegykendőt, azzal az üzenettel: még egy esztendőt vár, nem megy addig férjhez... Így hát nem született meg a várva várt utód, a kis Érmelléki Tsz. Talán majd később, valamikor, ha megérik rá az idő. Azoknak pedig, akik nagyon szorgalmazták a frigyet, tudomásul kell venniük, hogy a téesz-házasságok nem a Járási Hivatalban köttetnek...

Híres hústermő vidék ez, mostanában mégis egyre kevesebb malac röfögött a kukoricával tömött górék körül. Egy rossz adóügyi rendelkezés elvette az emberek kedvét a háztáji sertésneveléstől. A rendelkezést módosították, így aztán nem elképzelhetetlen az alábbi rajzon látható jelenet:

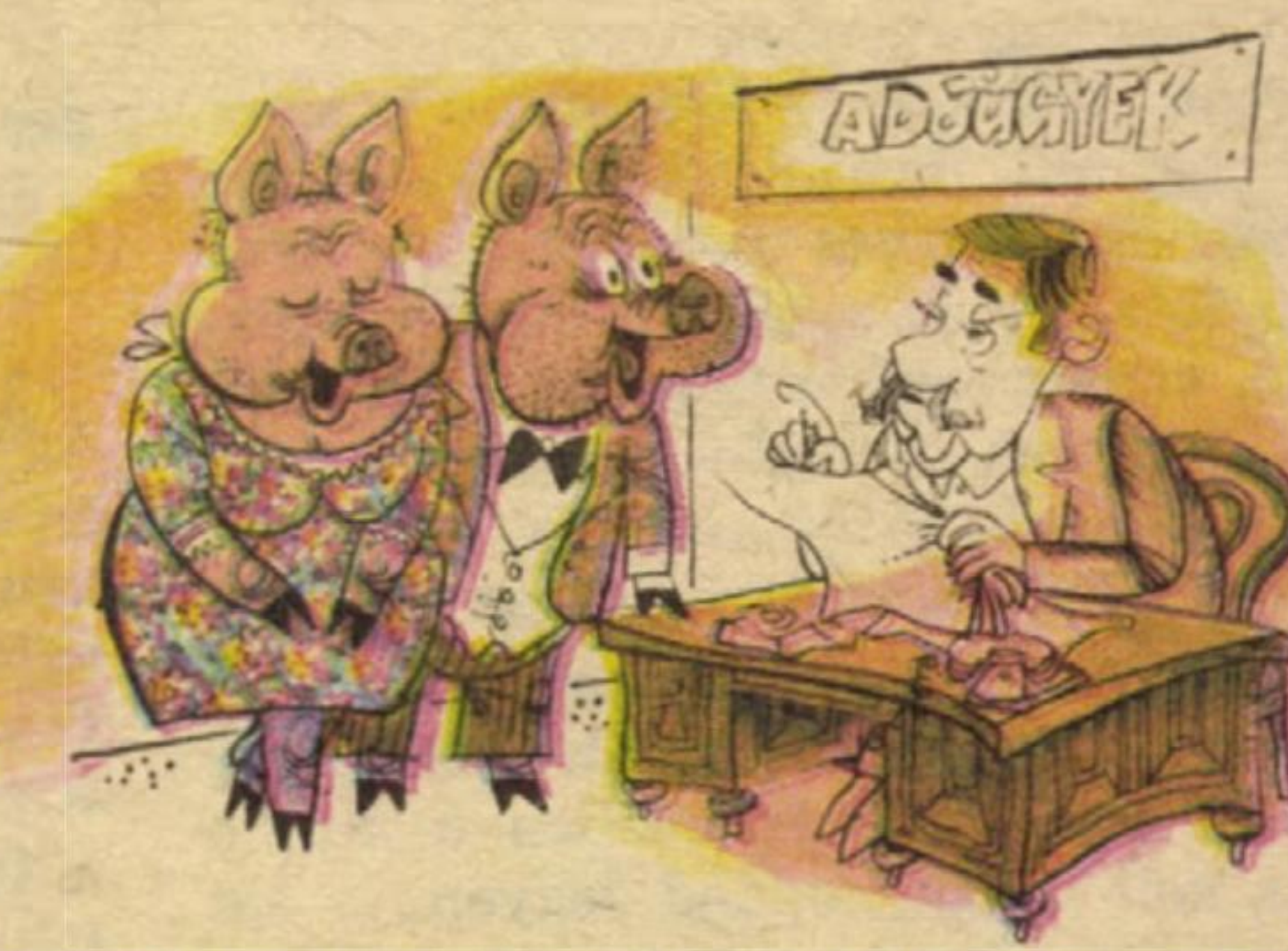

– Ha még valami kis családi pótlékot is kaphatnánk, elölről kezdhetnénk mindent Röfikémmel...

④

Ezt a rajzot viszont tessenek alaposabban megnézni, van rajta valami fantasztikusnak tűnő:

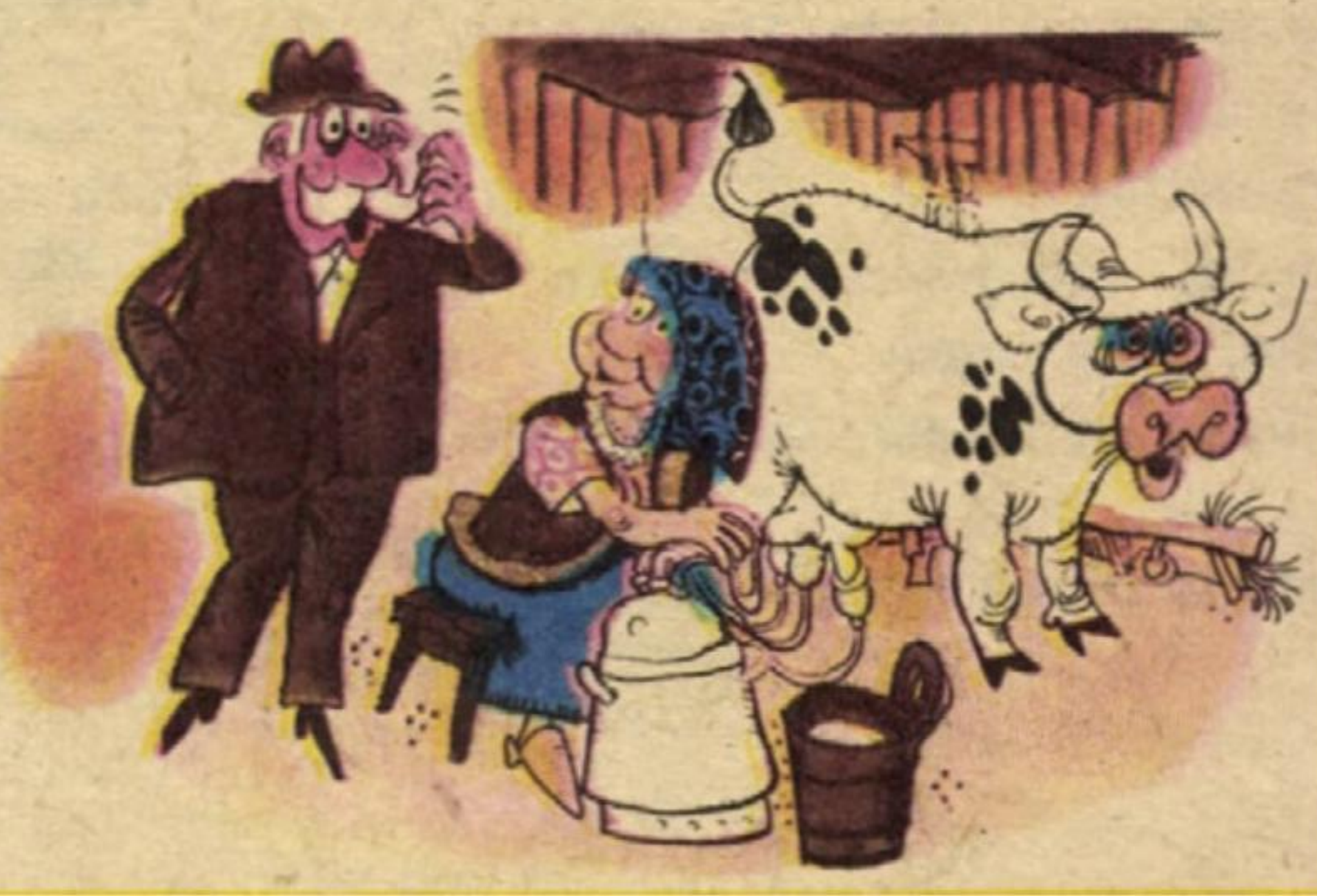

– Siess a fejéssel, anyukám, mert elkésünk a klubból...

Nem az, hogy idős parasztember esténként a téesz nyugdíjas klubjában tanyázik, hiszen az már mindennapos, megszokott dolog.

Nem is a villanyfejőgép, hiszen az sem újdonság már. (Bár ha meggondoljuk, hogy húsz éve még a lakásban is petróleumlámpa égett mindenütt...)

Az a fantasztikus, hogy Esztáron háztáji tehén is van. Hiszen ma már nem divat falun a tehéntartás, az új házakhoz már nem is épülnek istállók. Esztár kivétel: sok a tehén, új kőistállók is épülnek, s bízhatunk benne, hogy nemsokára Hencidától Boncidáig foly a tej, a drága lé...

Ha Boncidáig nem is, de legalább Pocsajig...

(Endrődi—Radványi)

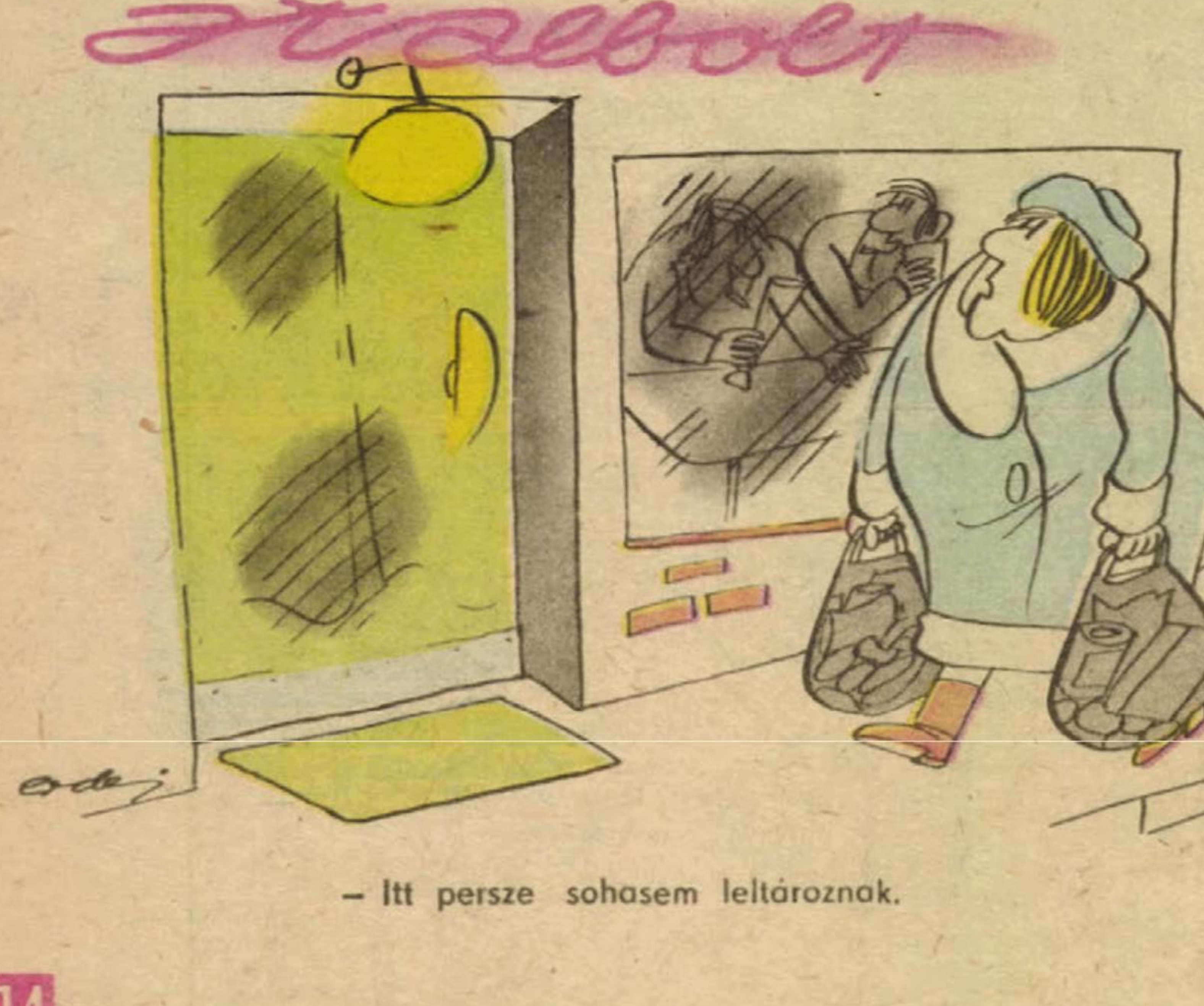

– Itt persze sohasem leltároznak.

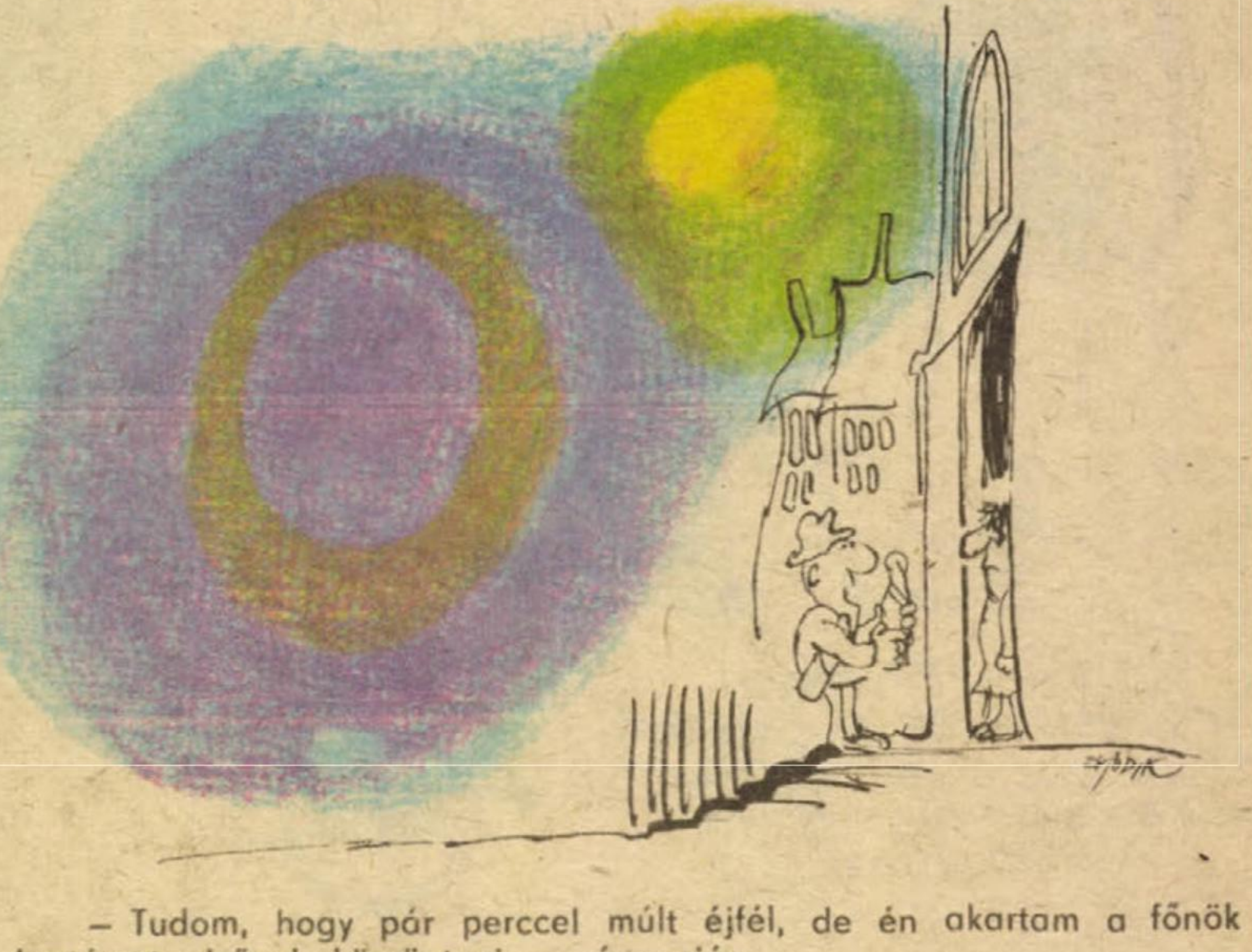

– Tudom, hogy pár perccel múlt éjfél, de én akartam a főnök kartársat elsőnek köszönteni a névnapján.

MŰSORAINKAT AJÁNLJUK

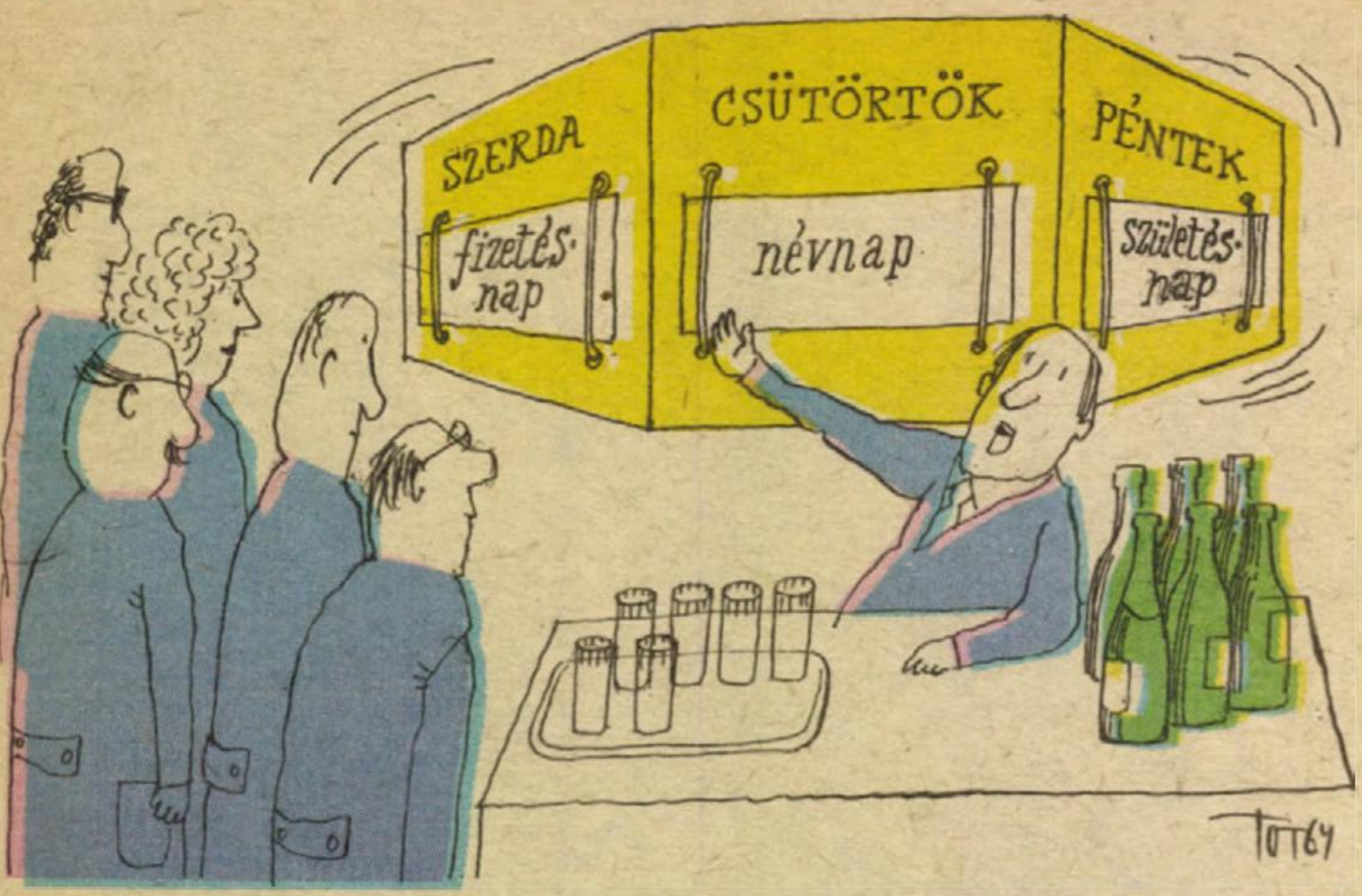

– Kartársak, ma Kázmér kollégánk egészségére iszunk!

FIGYELMES FÉRJ

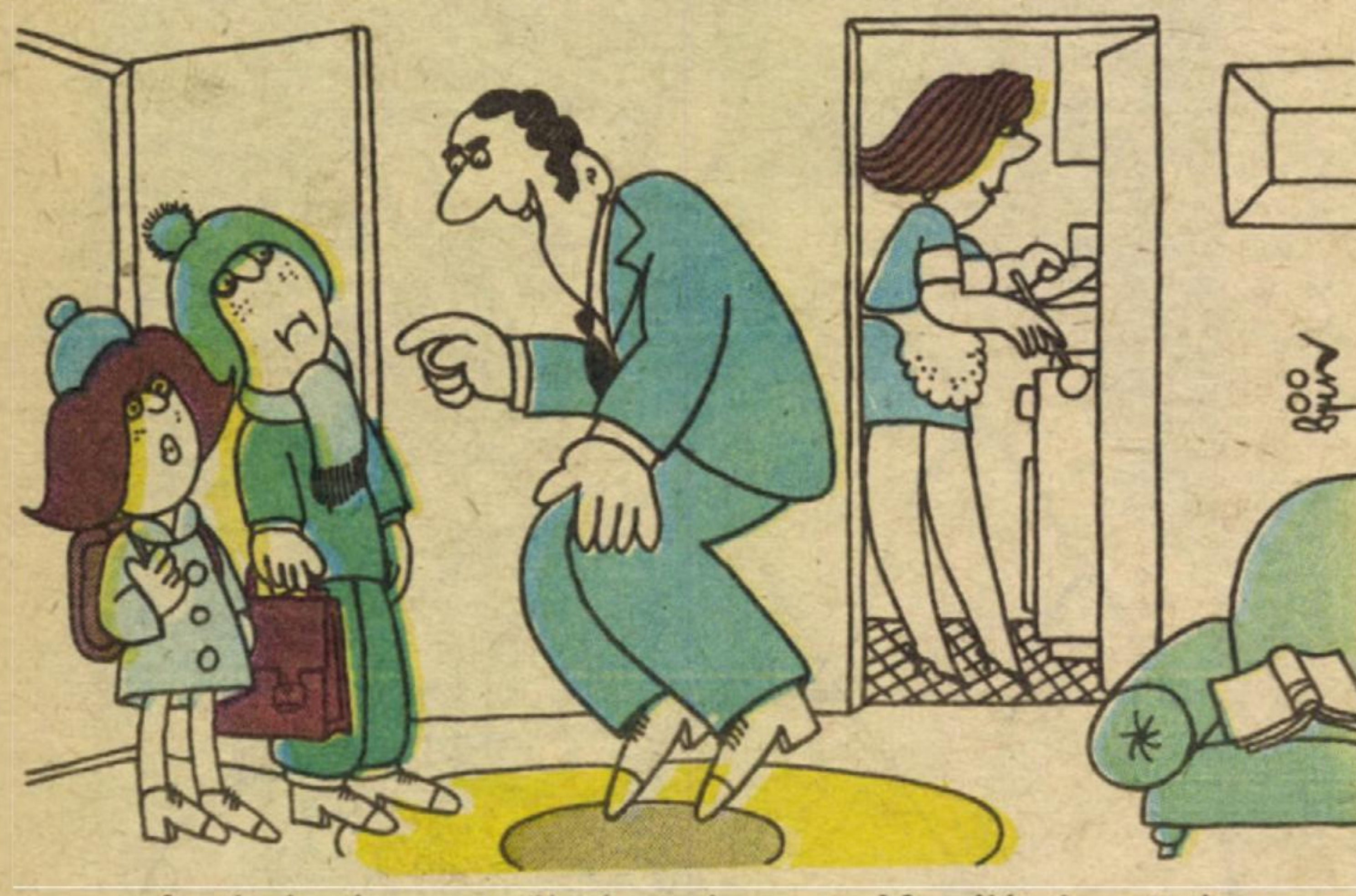

– Anyátoknak ma születésnapja van. Mondjátok azt, hogy mindketten ötösre feleltetek az iskolában.

RÉGI HÁZ

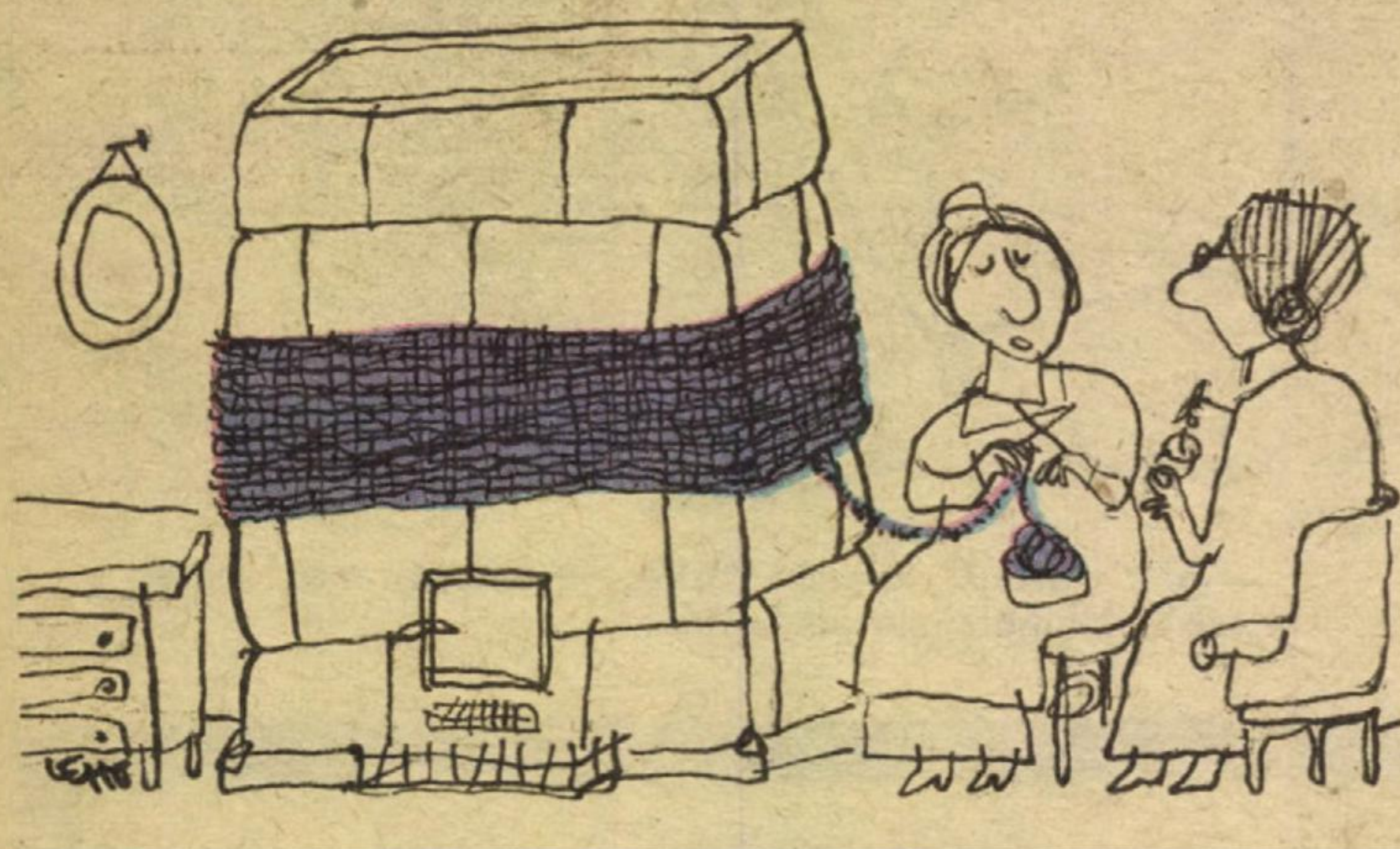

– Estére nagyon lehűlt a kályha.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mondd, beszéltél te már sok ember előtt?

— Hogyne. Zsúfolásig tele volt a nagyterem.

— Igazán? És mit mondtál?

— Azt, hogy „Tekintetes törvényszék, fellebbezek, mert ártatlan vagyok!"

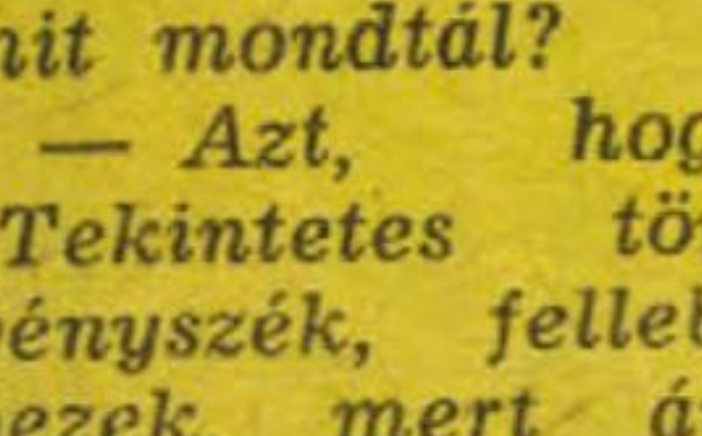

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-69 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

CSELES KÉRDÉSEK

— Tudnál szeretni egy olyan asszonyt, aki rosszul főz? — kérdi Kapornai a barátjától. — Nem! — feleli az. — Hát egy olyan asszonyt tudnál-e szeretni, aki buta, mint az éjszaka? — Ugyan — nevet a barátja. Erre már felcsattan Kapornai: — Vízszintes 1! Megfejtésül csak ezt a sort kell beküldeni legkésőbb március 1-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Házsártos nőszemély
15. Étvágygerjesztő itóka — mondjuk — ebéd előtt
16. A. P. I.
17. Kimegy a divatból, régivé válik
18. Olasz folyó
19. Tartósított eledel, főleg tengerészek számára
22. Vajat készít
24. A Szovjetunió egyik jelentős városa
25. Z. E.
26. Egyes szám első személy
27. A függ. 8 három egymást követő betűje
28. A futballszabály tiltja
29. A tetejébe zúdítja
32. Kiváló szobrászunk, a pesti Bem-szobor alkotója
35. M. E.
36. Körülbelül annyi, mint: lódulj!
37. . . ropolisz
38. Hasonló — közismert idegen szóval
40. S. N.
41. Nőnemű rokon
44. Skandináv váltópénz
45. Egy amerikai filmsztár (Brinner) keresztneve
47. Egy közel-keleti állam miniszterelnöke
49. 955 — római számmal
50. A 64 vízsz. kezdete
51. Hatalmas gyíkféle
53. O. T.
54. Régi űrmérték
55. Fontos adalék
56. A futballcsapat egyik posztja
58. Többnyire rémületében cselekszi a gyengébb nem
61. Eisenhowert becézték így
62. A 19-ik század egyik nagy találmánya volt
64. Élősködő féreg
67. A csontszín közismert francia neve
68. Színpompás ragadozó rovar

FÜGGŐLEGES

1. Több perzsa király uralkodott ezen a néven
2. Fejér megyei helység, Vörösmarty szülőfaluja
3. Erdélyi unitárius püspök, költő, népdalgyűjtő
4. Rövidítés zenei műveken
5. Hajdan híres kutyafilmsztár
6. Tegnapután
7. Könnyű ruhadarab
8. Érverés — névelővel
9. Főzelék és ige
10. Az argon kémiai jele
11. Szemtelen, pimasz
12. KRESZ-tábla felirata
13. A zivatar kezdete
17. Helyhatározószó
20. O. D.
21. Mindnyájunk esti szórakozása
22. A jéghokizók ütik-verik
23. Iparvállalat diplomás dolgozója
30. Ő. G.
31. Nagyfülű állat
33. A Ford autógyár egyik márkája
34. Kicsinyítőképző
37. Nehéz eltéríteni az elhatározásától
39. Fegyvert használ
42. A nyelvtanár illetménye
43. Német helyhatározószó
46. Valamely írásmű végéhez csatolt szöveg
48. Ülőhelyek
50. Leveskocka márkája
51. Meg akarja szüntetni a viszkető érzést
52. Háztartási eszköz
57. Fegyverrel megöl
59. I. H. I.
60. Vonatkozó névmás
63. Ruha vagy kabát tartozéka
65. . . . vágy
66. Y. T.

1 A	2 K	3 K	4 O	5 R	6 M	I	7 T	8 A	9 K	10 A	11 R	12 S	13 Z	A
14 H	Á	R	P	I	A	■	15 A	P	E	R	I	T	I	F
16 A	P	I	■	N	■	17 A	V	U	L	■	18 P	O	■	E
19 S	O	Z	20 O	T	21 T	H	A	L	■	22 K	O	P	23 Ü	L
24 V	L	A	D	I	V	O	S	Z	T	O	K	■	25 Z	E
26 É	N	■	■	N	■	27 L	Z	U	■	R	■	28 L	E	S
29 R	Á	30 Ö	31 N	T	I	■	32 I	S	33 T	O	34 K	■	35 M	É
36 U	S	G	Y	I	■	37 A	K	■	38 A	N	A	39 L	O	G
40 S	N	■	41 U	N	42 O	K	A	43 H	U	G	■	44 Ö	R	E
■	45 Y	46 U	L	■	47 R	A	B	I	N	■	48 S	■	49 V	M
50 M	É	T	■	51 V	A	R	Á	R	U	52 S	Z	■	53 O	T
54 A	K	O	■	55 A	D	A	T	■	56 S	Z	É	57 L	S	Ö
G	■	58 S	59 I	K	I	T	■	60 A	■	61 I	K	E	■	L
62 G	63 Ö	Z	H	A	J	O	■	64 M	65 É	T	E	L	66 Y	■
67 I	V	O	I	R	■	68 S	Z	I	T	A	K	Ö	T	Ö

MEGLEPŐ ESET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nekem teljesen mindegy, én azért utazom, hogy felejtsek."

100—100 forintot nyert:

Horváth Gyuláné, 1122 Bp., Gaál J. utca 38.

Szabó Endréné, 4731 Tunyogmatolcs, Kölcsey u. 17.

Bartha László, 4060 Balmazújváros, Móra F. u. 10.

A díjakat postán küldjük el.

```
nekemteljesenmi
őserdő i simeon
 zsé minszk old
ételhordo eh le
ne yankee rés g
almeida  étvágy
zeus afrika ra
énf stikker tre
r ftc r azalea
tü rh keret nis
urbe pamut ig z
terv o es szegi
as illir szeret
z csalárd ál bo
omhogyfelejtsek
```

NEMZETKÖZI MŰKINCS-MAFFIA

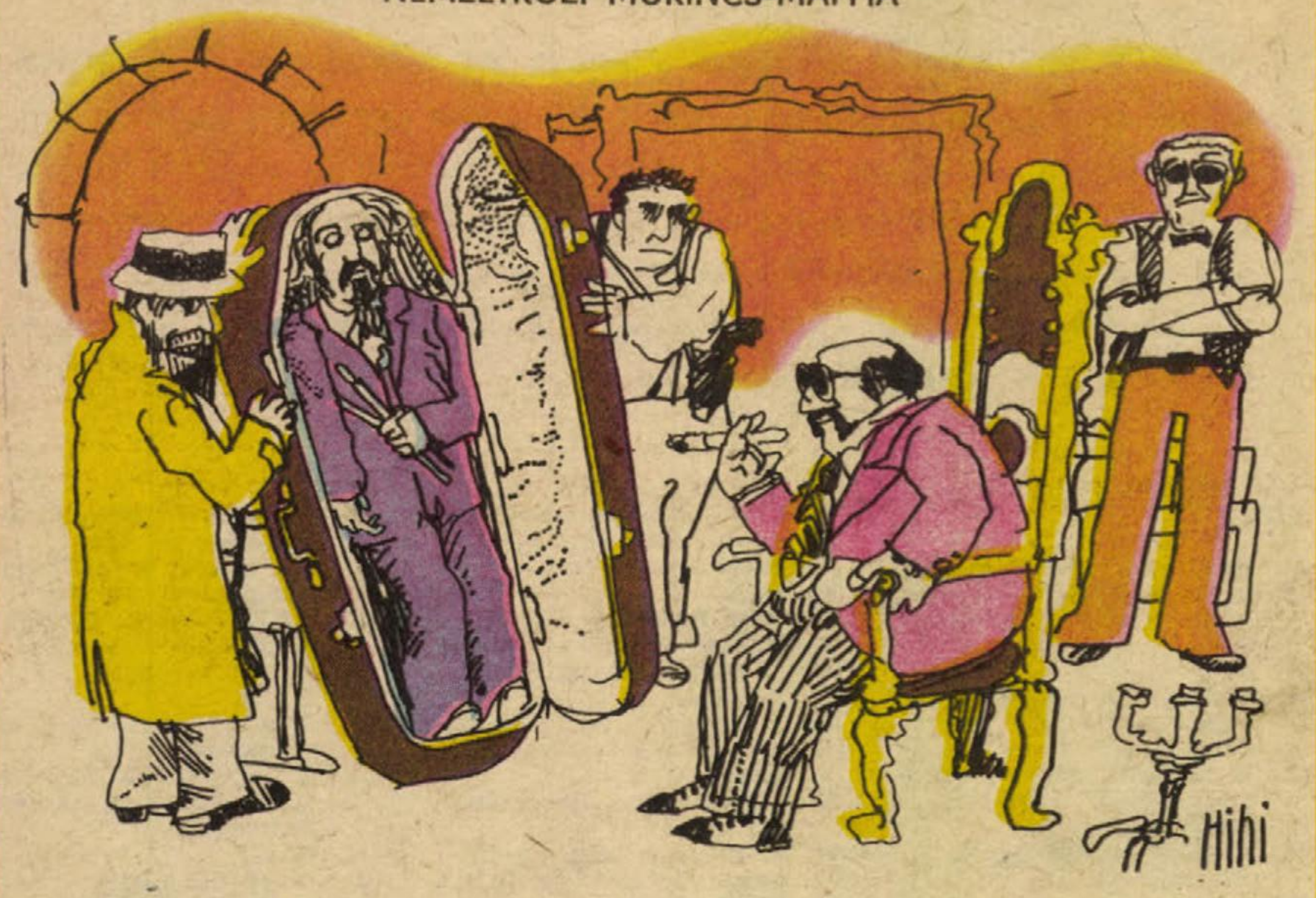

– Főnök, elloptuk a híres párizsi festőt, ezentúl csak önnek fog dolgozni . . .

JÓ MUNKAERŐ

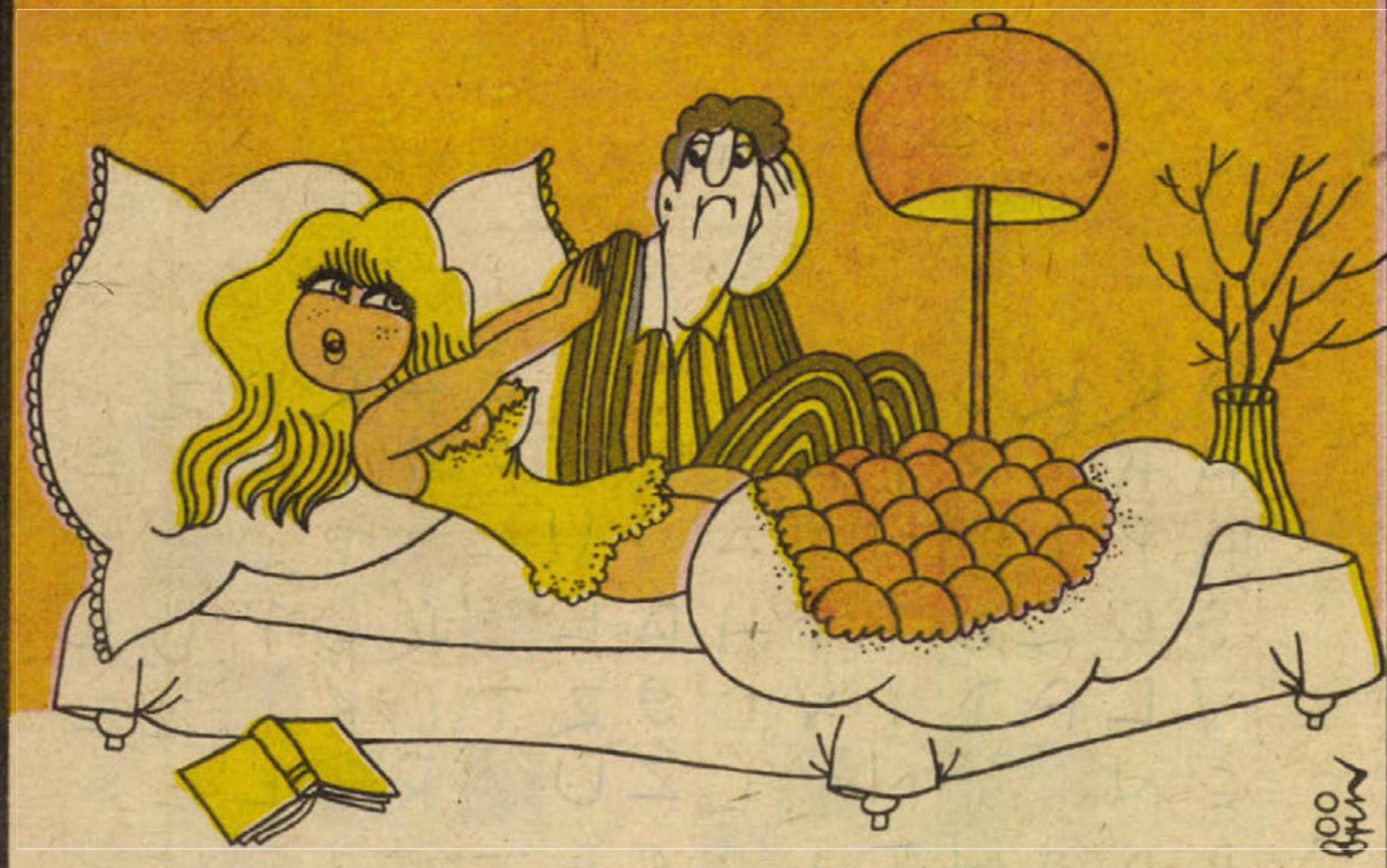

– Nem lehet, Kálmán. A főnököm megígértette velem, hogy egyelőre nem megyek szülési szabadságra!

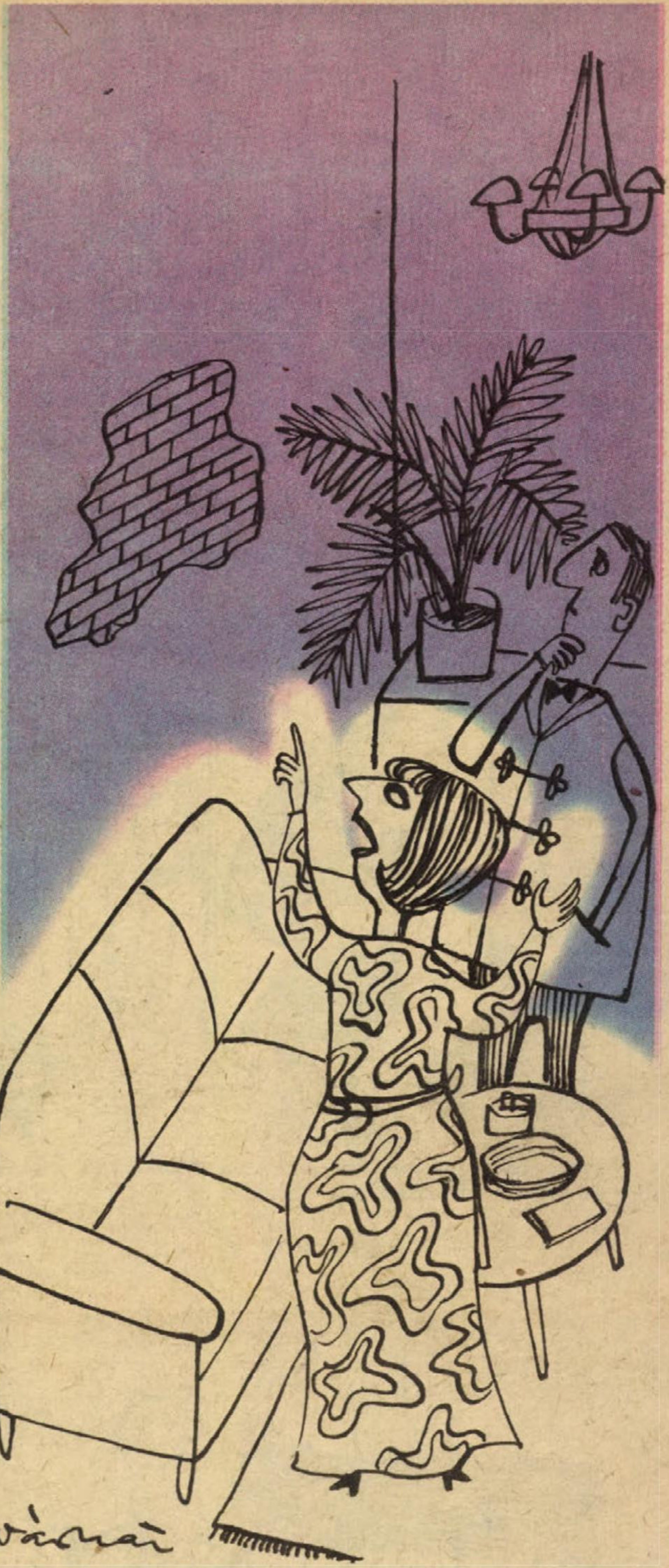

– Ide veszünk valami márkás festményt, még mindig olcsóbb, mintha kőművest hívnánk.

NŐI DOLGOK

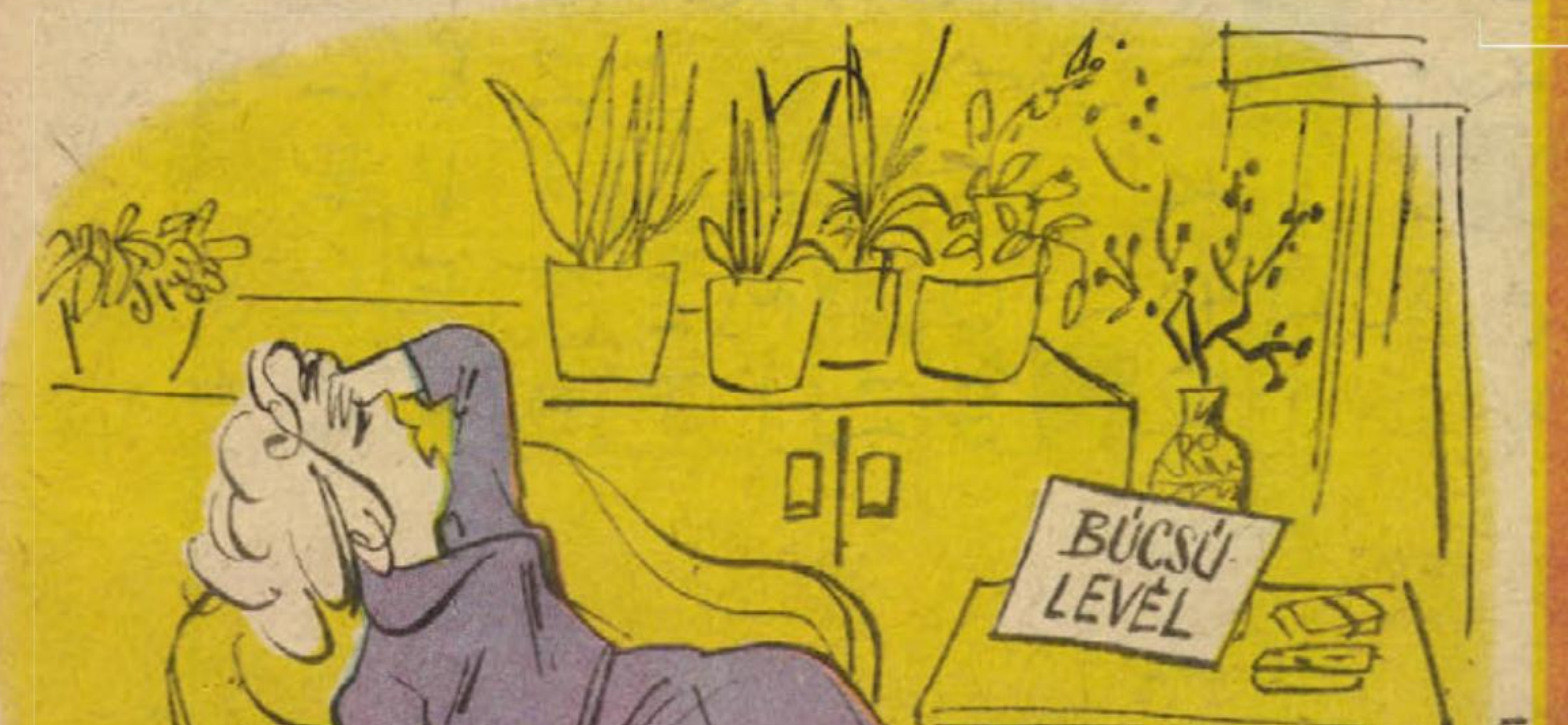

– Elfelejtettem elmosogatni . . .

ÜZEMI RENDELŐBEN

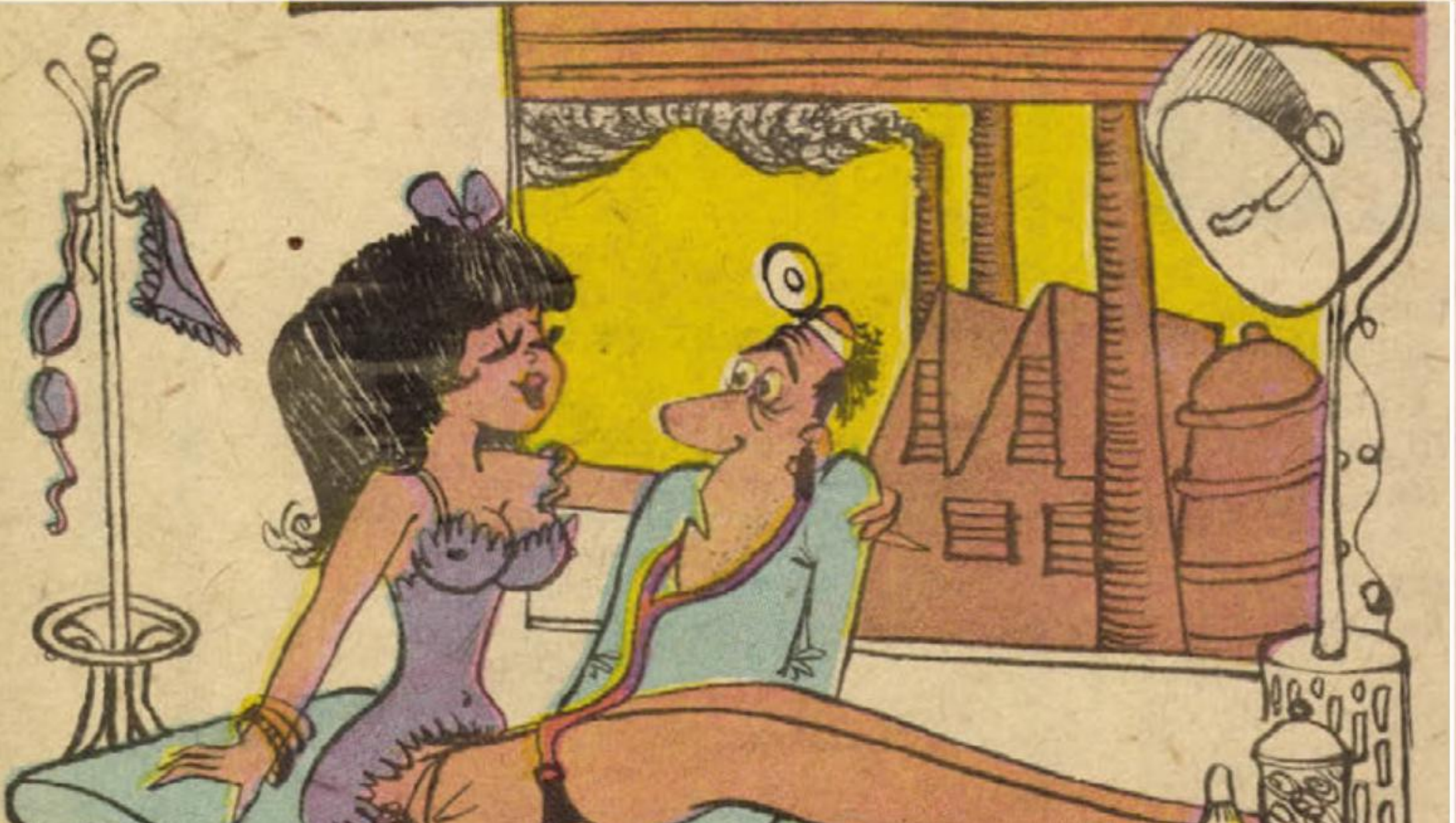

– Doktor úr, lehet, hogy munkahelyi ártalmam van?